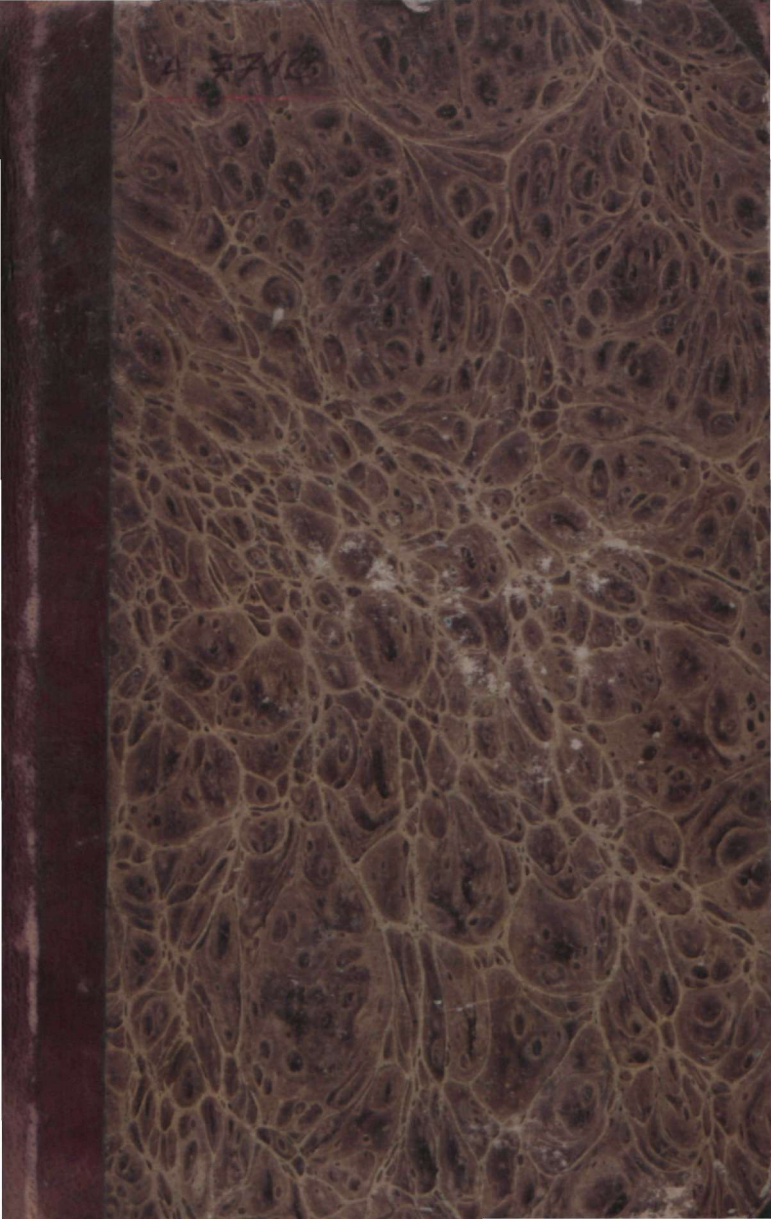

4. 7713

A 7716

a. 1740.

Monned

Kaunid Waimolikkud Laulud/

mis

meie Gesti-Ma rahwa

Laulo-Ramato

jure pandud

nende heaks,

kes süddamest Jesust noudwad/
ning ustus Temma sisse / ja Temma
armastasses püüdwad juurduda, kaswada,
ja wägge wotta.

Trüffitud 1741 aastal.

N° 257. 88.

O du Liebe meiner Liebe zc.
Ommal wisil.

Armast Jesus, armastaja! Kallis õnnis-
teggia! Surest armust kannatada Bot-
sid raske waewaga: Mo heaks tappa-lammas
ollid, Yiddid surma minnema: Keik ma-ilma pat-
tud tullid Maksma omma werrega.

2. Arm! kes sinna olled nutnud Olli-mäel, werd
biggistand: Waewasse sa olled tõtnud, Ja
mind kindlast armastand: Olled wotnud kannatada
Jessa wihha melega: Ükski ei woid wai-
gistada, Mis so surm woid löppeta.

3. Arm! kes hädä julgest kandes Hirmsaste
said pilkatud: Arm! kes rasked wallo tundes
Surmast ei saand nela ud: Arm! kes ennast lah-
teks näitnud, Kui õhk, rammo, otsa saand; Kui
hing ihhust är'alahknud, Olled süiski armastand.

4. Arm! kes sinna mind ka wõtsid Hinge heites
armasta, Armastussest mulle tõtsid Appi hallas-
tussega: Jessa holeks sa mind andsid: Surrest
pallusid mo eest; Risti waewa mo eest kandsid,
Sest mind peastsid wihha kääst.

5. Arm! kes kinnitasid mulle Jo ni mitme ha-
waga

waga, Et mä piddin jama sulle Sinno prudiks löpmatta, Arm! siis wotko sinno südda, Mis on urmine, werrine, Waigistada keik mo hädda, Mis siin juhtub minnule.

6. Arm! kes sinna olled surnud, Ja mull' rist' kälges seäl Kaddumatta warra saatnud: Mötlen ma so werre peäl, Oh, kui wägga siis sind tännan, Et sa hawatud mo eest. Te, et sinno kälges hingang, Kui hing lahkeb ihho seest.

7. Arm! kes surma waewa näinud, Ja mo külma hinge eest Külma hauda olled läinud, Sind ma tännan süddamest, Et sa wallus hinge heitsid, Et woin ikka ellada; Önnistusse mulle saatid: Jggawest mind armasta.

N° 258. 75

Liebe die du mich zum Bilde ic.

Wisil: Jummal ma ning taewa loja ic.

Arm! kes sa mind olled lonud Ömma nõo järrele; Arm! kes patto wasto tonud Önnistus mo hingele: Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

2. Arm! kes sa mind wallitanud Enne kui saitt lodud weel; Arm! kes innimesseks sanud, Keikis meie wiisi peäl. Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

3. Arm! kes sa siin kannatasid Mo eest surma hukkatust; Arm! sa nenda walmistasid Mulle rõmo, önnistus; Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

4. Arm! kes on Waim, elio, wäggi, Walgus, tödde, sanna, te; Arm! kes ennast orjaks, teggi, Et

Et mind aitaks truiste: Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

5. Arm! kes omma ikke alla Pannud mo meelt ihhoga; Arm! kes sa keif melewalla Mo käest wotnud, süddant ka: Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

6. Arm! kes palludes käed tõstab Mo eest, ja mind armastab; Arm! kes ausast mo eest kostab, Berrega mind lunnastab: Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

7. Arm! kes wottab minno kehha Ärratada haua seest; Arm! kes annab mulle nähha Luja tõmo igaawest: Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

N° 259. 1° 3.

Jesu Krafft der blöden Herzen.

Wifil: Jummal ma ning taewa Lojare

Ärra waimo toetaja, Hingaminne wallo sees, Ahhastusjes römustaja, Jesus! arst, kui surm on käes, Kallis rohhi, mis süin ikka Parandanud hinge wigga.

2. Pärris-pat on wägga rikkund Süddant kureja himmoga, Jhho hinge läbbi tikkund, Et ma olen ellota: Keif mo werri, keif mo üddi On üks hirm, ja patto tüddi.

3. Kurrat, lihha, Jlm mo peäle Ommad nõled aiawad, Ja mind, kui ma tousen, jälle Patto alla lükkawad, Et ma sattun häbbi sisse, Enne saan hingamisse.

4. Kui mo waim sind wottab nouda, Kelab laiskus tedda weel; Kui so waim mind tahhab hoida

hoida, Riikkub sedda lihha meel: Ei ma suda en-
nam kanda Omma raske patto hädda.

5. Oh kes wottab minno süddant Surma ih-
hust peästada! Sa, mo arst, ja wäggen Jes-
sand! Woid keik wigga parrata: Sa woid wal-
lo wähhendada, Sa woid surma kautada.

6. Wotta mind so armo läbbi Tehha sinno
sarnatseks; Siis so werre wäest mo többi Par-
raneb so kitusseks. Kui so waim mo harwad woi-
ab, Siis mo südda abbi leiab.

7. Kui sa siis, mo peästja! wöträd Jesi mo sees
ellada; Kul siis keik mo soned töttad Taitma
ue, elloga. Sinno wägge tahhan hoida Meles,
ja sull' kitust anda.

260.

24. Fahre fort / fahre fort! Zion fahre zc.
Ommal wisil.

Eddasi! eddasi! Sion minne walgusses Edda-
si, ja seista noua Essimesse armo sees, Ello
hallikasse joua, Riisast uksest minne allatsi Edda-
si, eddasi.

2. Kannata, kannata! Sion wotta otsani Häd-
da, laitmist julgest kanda, Olle ustaw surmani,
Jesus tahhab kroni anda. Sion, kui us wottab
hammusta, Kannata, kannata.

3. Taggane, taggane! Sion taggane, kui ilm
Rörfust, rahha wottab näita, Noörigo ärra seft
so film, Ärra köhna pole heida: Sion! Ilma rö-
must koggone Tagaane, taggane.

4. Selleta, selleta! Sion waimo selleta, Kes
sind keikipiddi kiusab, Jätta tedda kuulmatta,
Käi

Räi ni, kui so täht sind sadab, Eion head ja fur-
ja wotta ka Selleta, selleta.

5. Wäggise, wäggise Tungi nüüd Jummalas-
se, Eion minne waimus wahwaks, Arra ja teps
surmasses, Jeesusses sa haljaks oksaks. Eion näust
tiffu wäesse Wäggise, wäggise.

6. Ilmuta, ilmuta! Eion wäes end ilmuta, Et
se wenia arm on sütud, Näita, mis se teeb soga,
Kellest prudiks olled hütud; Eion, et uks lahti
tehtud ka, Ilmuta, ilmuta.

7. Kindlaks ja, kindlaks ja! Eion pea mis sul
on, Arra wotta leigeks minna, Waat, et liggi
jouab kroon; Mis on tagga, jätta süna. Eion,
kui on wiinne hädda ka, Kindlaks ja, kindlaks
ja.

N° 261. 72.

Hüter / wird die Nacht der Sünden zc.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd zc.

Eks löppe pea wahhimees, Se patto õ, kus
ollen sees? Ons sedda õõd weel paljo? Eks
kau wahhest pimmedus Mo süddamest, ja hole-
mus, Mis kowwan on kui kahjo.

2. Oh saaksin nenda walgustud, Kui Ma saab
pawast rõmüstud; Mo hinge päike touse! Ma
ollen külmi ja seggane, Mo walgus ja mo karja-
ne! Oh tõtta tulles, jõe!

3. Sest meie udes seadusses Jo ellame, ja tund
n kaes, Et walgus peab sama: Ma süsti rum-
malussega Weel pean taplema, et ma Ei õppind
weel sind tundma.

4. Jo meie õ on löppenud, Et sa mo Jeesus,
a touse

toufenud; Mind õ weel kinni hoiab: Sepärrast wotta mulle ka, So ommale nüüd paistada, Kes walgust sada nouab.

5. Sest kuida minna päwa tööd Woin tehha, kui ei nä kui ööd, Ja mul so joud ei tõtta? Kuis armastust woin näidata, Ehk allandusses ellada, Ja patto õ tööd jätta?

6. Oh süra omma tuld mo sees, Et hingel poleks enneses Nüüd ennam waewa nähha; Ma ollen pimme ussike, Mind walgusta, mo Jesuke! Et jouaksin head tehha.

7. Käl aimoke on moistusses, Hing polle süiski walgusses; Sa kallis Jesus isse, Sa pead päiske ollema, Ja mulle walget teggema, Ning paistma süddamesse.

8. Hing! silmade eest pead sa Keik katted ärra-pannema, Need keelwad walget samast: Silm peab puhhas ollema, Kui Jesust peab leitama So süddant walgustamast.

9. Mo silmi putu, terweks te Ja kolbawaks, et selgeste Ma selletan keik tehha: Sest süis on õige hädda ka, Kui päwal silmad ühteks Sest walgest ei woi nähha.

Ps. 262. 73.

Solt ich meinem Gott nicht singen u.

Wisil. Wotta Jesandar nüüd kita.

Es mo kohhus tänno tehha Jummalale Ja ma peäl? Sest ma saan kül keikist nähha, kui ni helde temnia meel. Polle muud kui armas südda, Mis on temnia waimo sees, Et keik hoiab kannates, Kes siin auustawad tedda. Aeg keik

Keik asjad löppetab, Jummal ifka armastab.

2. Ni kui kottas poiad mattab Omma kahhe
timaga, Nenda ka mind Jummal kattab Keiki-
pidi armoga; Kui sain emma ihhus lodud, Jh-
ho, hinge andis mull, Ja ka pärrast toidust
kül On mo kätte rohkest todud. Aeg keik asjad
löppetab, Jummal ifka armastab.

3. Ei ta Poeg ni kallis olle: Mo eest annab Ted-
da Ta, Et ta piddi pörgo tulle Kustutama wer-
rega. Oh need armo suggawussed! Kuida woib
mo nõdder meel, Ehk ta ussin kül on teal, Mois-
ta keik need armastussed? Aeg keik asjad löppe-
tab, Jummal ifka armastab.

4. Omma waino, õigeks saatjaks Temma an-
nab sanna sees, Et ta mulle juhatajaks Olleks,
kui on hädäda käes; Et ta minno süddant täi-
dab Pühha kalli ussoga, Mis teeb surma kadu-
ma, Pörgo temma finni koidab. Aeg keik asjad
löppetab, Jummal ifka armastab.

5. Minno hingel on ta noudnud, Keik head teh-
ha järgeste; Jhhule ka appi joudnud, Kui sel
olnud kitsas ka; Kui mul joudo polle olnud, Ja
ma seisin abbita, Siis on omma rannoga Jesus
mulle appi tulnud. Aeg keik asjad löppetab, Je-
sus ifka armastab.

6. Taewas, maad ja nende wäed On mo kase-
süks seätud, Mis film näab, mis katwad käd,
On mo kätte jaetud, Weiksed, willi ja keik roh-
hud, Orgus, ja mis mä-e peäl, Mis on metsas,
merres seäl: Se keik täidab meie köhhud. Aeg
keik asjad löppetab, Jesus ifka armastab.

7. Kui ma maggan, temma murre Walwab, Finitab mo meelt, Et ma pattusse ei surre Jkfa tunnen armo seält, Kui mo Jesus polleks olnud, Egga mind ni juhhatand, Ei ma olleks abbi saand, Kui mull' hädäda kätte tulnud. Aeg keik asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

8. Monda suurrt ja rasket hädäda On kül kurrat walmistand; Ei ma ial tinnud sedda, Ei se minno liggi saand. Ma sain ingli abbi nähha, Kes on saatnud kaugele Virra, mis se waenlane Mulle püdis pahha tehha. Aeg keik asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

9. Ni kui issa murret kannab Jgga ühhe lapse eest; Ehk ta wahhest hirmo annab Neil', kui eesfiwad ta käest: Menda wottab minno Jesus Kannatada minnoga, Ei ta raiu moögaga: Witsa hirm on minno nuhtlus. Aeg keik asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

10. Kui ta hirmutab ja hawab, Ehk on kibbe minnule; Siiski mulle kasso sadab, Kui ma mõtlen diete, Et ta mulle hirmo annab Kui se, kes mind armastab, Ilma seltsist lahhutab, Risti läbbi taewa tommab. Aeg keik asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

11. Minna tean tõest sedda, Vean kindlast mõtlemä, Risti-innimeste hädäda Veab üksford lõppema. Kui on talwe otsa sanud, Tulleb sui: rõõm nendage Tulleb risti järrele Sellel', kes on kannatanud. Aeg keik asjad lõppetab, Jesus ikka armastab.

12. Et nüüd Jesu armastuses Polle otsa näh-
hage,

hage, Sest ma pallun allandusses, Issa, kui so lapsokke; Te et woin sind auustada Keiges ommas ellus tõest, Dõd ja pãwad keigest wãest, Runni saan sind armastada Ja sind kita süddamest Teises ilmas iggawest.

N° 263. 34.

Guter Hirte / wilt du nicht.

Wisil: Jesus õnnisteggia.

Eks sa heida, Karjane! Armo õmma lamba peäle? Wotta mind so süllesse, Zuhhata mind õige tele. Eks sa tahha hãdda sees Riidata mind, abbimees!

2. Wata, kuida efsin ma Kaksipiddi, oh mis murre! Tulle, wotta, wi mind ka Õmma lambokeste jure. Lamba lauta sada mind, Kus keif lambad tundwad sind.

3. Sind ma pãan kängeste Nende hulkas taewas nõhha, Kes sind kũtwad jãrgeste, Ûkski woi neil kahjo tehha: Nõmo sawad kartmatta, Ei woi ial efsida.

4. Sest sũn on mul kitsas kã, Minna ellan murreõ jãrgest, Waenlased ka allate Minno õmber piirwad kãngest, Et ma waene lambokke Kahho ei sa ialge.

5. Mind oh õrra lasse sa Huntidele ossaks jãda! Karjane, oh aita sa, Et ma neist woin lahiti sada: Wi mind õmma lambokest Taewa lauta hãdda seest.

N° 264. 89.

Erschein du Morgenstern.

Wisil: Oh wagga Jummal kesic.

Wnd näita koido-täht, Väänw paista mulle sel-
gest, Mo Jesus! walgusseks Ja minno sisse
järgest; So armo tullega Mind läbbi sojenda,
Ja selle walgega Mo süddant uenda.

2. So tõe waimoga Te mulle sedda puhtaks,
Et lähhäks keik mo tõe So armastusses puh-
haks; So walgus täitko mind, Et Jesal' au-
fest saaks, Ja temma armo leek Mind paistes
kossutaks.

3. Mull' anna sinno sees Siin kääia ja keik teh-
ha, Et pimne, kawwal nou Jääks keikis min-
nust mahha; Mind omma filmaga Kätpiddi tal-
lota, Et sinno järrel kääin, Rui ele lähhäd sa.

4. Te et keik põlgades Sind üksi meles hoian,
Sind ommaks walgusseks Ja elluks ikka nou-
an; Mo kõrwad lahti te, Et pannen tähhele,
Mis rägid; tomma mind, Siis jooksen järrele.

N° 265. 72.

Ihr armen Sünder kommt zu hauf ic.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd ic.

T tulge kokko, pattused! Et ruttage sü-
lused! Rui koormatud, ja waesed; Waat,
Jesus süddant lahti teind Neil', kes on wägga
kurwaks läind, Ja tundwad wiggadussed.

2. Ta wottab wasto pattused; Siis tulle: Je-
sus pakkub kät, Sind tahhab ärrapeasta. Oh!
tulle nuttes, uskudes, Ta jalge ümber hakkades;
Ta wottab hallastada.

3. üks

3. Üks karjane ei lammastke, Mis eksind on, ja nähane, Ei jätta ial mahha: ühheksakümme ühheksa Ta jättab kõrbe holetä, Ja otsib ühhe tagga.

4. Baat! Jesus otsib süddamest Sind ärrakaddund lambokest, Kunni Ta saand sind leida. Oh! hing! end leida anna ka, Ta hawadesse poe sa: Ta woib weel armo heita.

5. So arm on suur, mo Jesuke! Ma waene tullen allaste, Oh! hallasta mo peäle! Ma olen tal, mis efsinud, Ja pattudega wõrkutud; Mind peästa, sata tele.

6. Oh! hädda mul, et sinnust ka Jo wägga olen lahkund ma. Müüd taggasi mind hua So lamba lauta; wotta sa Mind falla-kimpust peästada. Mo südda müüd ei püa.

7. Ee, et so lambokesses jään, Ja sind, mo ainust karjast nään Siin ellus, surmas ikka; Ee, et ma-ilmast pöggenen, Kui Inmmala laps, murretsen, Et tühjast ei sa wigga.

8. Mind peästa, Jesand! allati! Mind hoia järgest surmani, Et uskus ellan ikka. Mind hoia sinno õigusses, Ja õige pühitsusse sees; Siis polle karta wigga.

9. Oh! wotta omma tuikest, Mis kaitsumist püab sinno käest, So hawus warjul hoida. Mind kela patto teggemast, So waim mind wotks wäggewast Ka finnita, ning woida.

N° 266. 74

Zhr Seelen! sinckt / ja sincket hinze.

Wisil: Armas Jesus! arwita ic.

Singed! allandusse sees Heitke ennast Peästa

ja ette; Wortke dige usso wäes Selge armastusse kätte; Urge liaks kurbastage: Rõmus endid allandage.

2. Jesand paljo head on teind, Meile ikka abbi saatnud, Meie rõõm on sureks läind Sest, mis südda ihaldanud: Sedda Jesu linna nâme Waimus, ja nüüd kätte same.

3. Sedda wägge tunneme, Mis meil' teised tunnistanud; Ühhes nõuus olleme, Redda Jesus walgustanud: Süddames kül same nähha, Mis seälsammast tulleb tehha.

4. Baat! se keif on teadmatta Ilmale, mis sögge, rummal; Sellele on moistmatta, Keif, mis süddames teeb Jummal; Kui waid hoiame, mis enne, Ja weel pakkub Jesukenne.

5. Pühhade suits püsti jääb, Se, mis nende palwest tõuseb, Meie nâme, et se lääb kõrgesse, ja ikka suitseb. Ingli passun kangest hüab, Armo kulutada puab.

6. Waimus kinni hakkame Teine teist kätpeidi isse: Ühtlasse keif waime Armastusse pohja sisse, Ühhest armo kaljust jome, Ühhe armo tee peäl kâime.

7. Kullab hädda tunneme, Et se te on ohhakanne, Mitmes waewas olleme; Süiski meie kannatame: Parremat teed ei woi olla, Kus peäl woime taewa tulla.

8. Surma-ello ellage Bassikad ma-ilma tallis! Sehke kül, mis tahhate; Meil' on teine ello kallis: Onnma ello kaurame: Seie surres ello same.

9. Agga, Arm! mis olleme, Et meid passuna-

ga hüad. Ohtosõma-aiale, Ja meid heaga täita
püad? Meie waesed ehmatame, Et so armu näh-
ha same.

10. Meie wasto wõttame, Mis sa armust tah-
had anda; Valludes nüüd tõttame, Et sa mure-
ret wõttad kanda, Et sind ikka armastame, Ja
so sarnatseks siin same.

11. Jõsa aeda harrima Pead süres kannatus-
ses; Taimed lähwad närsima Esimeses hak-
katusses; Muudas seemned rappastawad, Enne
kui need haljandawad.

12. Keik so õnna waewa sees Tahhame tõdd
truust teha; Jesand! olle abimees, Runni same
rahho nähha. Kät se peäle sõga löme; Lütta,
siis so tahtmist temie.

N° 267. 76.

Jesu meiner Seelen Leben / 2c.

Wisil: Südda, mis sa murretsed 2c.

Singe ello, Jesuke, Kes keik runned selgeste,
Mis on waimo pohja sees, Nääd sa ommas,
nääd sa ommas walgusses.

2. Sinna katsud, mis ma teen, Nägin, nouan,
luggatsen, Mis ma ial hakkän teal, Arwab ärra,
arwab ärra sinno meel.

3. Sedda wägga himmustan, Et mis tahhod,
tehha saan, Lütta, et nou korda lääb, Kauta, kau-
ta, mis wasto teeb.

4. Anna, et mis tahhad sa, Jekka on mo mielest
hea, Waewas ni, kui rõmo sees, Ni siin, kui
seäl, ni siin, kui seäl sinno ees.

5. Kes so tahtmist möda teeb, Se kül wigli ello
nääd,

nääb, Ja woib pörgo wallus ka Omma hinge,
omma hinge jahhuta.

6. Agga kes ei jätta sull' Melewalda, tunneb
kül, Et ka taewa rigi sees Pörgo-waew on, pör-
go-waew on süddames.

7. Sinno tahtmist ihkama, Omma tahtmist
wihkama, Teeb, et kurb meel rahhoga Wallo
sees woib, wallo sees woib ellada.

8. Ennesega woitlema, Omma tahtmist sõitle-
ma, Annab siin jo sagedast Maitsta taewa,
maitsta taewa maggusast.

9. Oh siis tahhan sundida Omma süddame, et
ma ühtegi ei hakka teäl, Kuid mis tahhab, kuid
mis tahhab sinno meel.

10. Kutsud sa mind taewasse, Eks ma sedda
iggatse? Lükkad sa mind pörgusse, Mis sa teed,
se, mis sa teed, se on hea tõ.

11. Agga sinno hinge koorm, Berre higgi, kib-
be surm Maitwad, et se ial sul Meles polnud,
meles polnud tehha mull'.

12. Tahhad süski sa mo peäl' Ue waewa panna
weel, Et ei kusti rõmo nä, Sündko sinno, sünd-
ko sinno tahtminne.

13. Kui mul hädas aitmatta Tulleb palwest
lahkuda: Süs ma mõtlen: egga ma Tahha, mis
ei, tahha, mis ei tahha sa.

14. Tuh tub mulle teotus, Wangus, waesus,
hirmutus, Ja weel ennam kannata, Sündko ni
kui, sündko ni, kui tahhad sa.

15. Eht kül tuhat surma nään, Hinge hädas
nõdraks lään, Süski saan ma rõmo fest, Et se
tulleb, et se tulleb sinno kääst.

16. Kui

16. Kui sa tahhad kibbeda Kristiga mind kiusata, Te, kui tunned, minnoga, Minna tahhan, minna tahhan kannata.

17. Agga et ma weel ei nä Selgest, mis so taht minne, Oh! siis õhkan, selleta Sedda mulle, sedda mulle, õppia!

18. Aita, et so walguskes Moistan keiges ommas töös, Mis on sinno tahtminne, Ehk mis petwa, ehk mis petwa lihha tö.

19. Kui mind aiab minno meel, Ehk ka kiusab lihha keel; Kela so nouks arwamast, Ehk kül näitaks, ehk kül näitaks illusast.

20. Jesand! tahtma olled sa Annud, aita teha ka, Et ma teen siin ilma peäl, Mis sa tahhad, mis sa tahhad ülleweel.

21. Aita ehha Jesuke! Kurja lihha tallitse; Ei sa korda ellades, Mis ei tehta, mis ei tehta sinno wäes.

No 268. 74.

Meine Seele / wilk du ruhn / 2c.

Wisil: Armas Jesus arwita 2c.

Sing, kui tahhad hingada, Ja head põlwe ikka näha; Kui sa püäd, et ei sa Himmud sulle waewa teha, Wotta Jesust armastada, Agga keik muud unustada.

2. Ei weel ükski kurwaks läind, Et ta Jesust armastanud; Ei weel ükski hädda näind, Et ta Jesussele sanud; Jesust üksnes armastama, Se on tõest õnsaks sama.

3. Sedda noudes nouad sa; Mis sull' sadab larrast tullo. Temma arm sull' annab ka Tae-
wast

wast rōmo, taewast ello. Lemma arm teeb, et
 siin waewas Sinno järg on, kui seäl taewas.

4. Kui nüüd piin ja ahvastus Sind ei pea kinni
 wõtma, Kui sull' õige rōmustus Ja täis rah-
 ho peab tōtma; Wotta Jesust armastada, Ag-
 ga keif muud unustada.

5. Woi hing! et sa moistmatta Sedda rahho polle
 püüdnud, Egga enne kartmatta Dmmaks kal-
 lisk warraks hüüdnud. Nutta, wotta waewa
 nähha, Et sa joudnud nenda tehha.

6. Ilma hüüd, au, rōmustust Wotta patto
 muddaks panna, Ei need kela hirmutust, Ei need
 tõssist rahho anna; Jesust üksnes armastama,
 Se on: tõssist rahho sama.

7. Oh siis wotta onnast kääst, Kallis Jesus!
 mulle anda, Et sind keigest süddamest Woiksin
 üksnes armastada. Et sind nouan, keif muud
 jättan, Sedda nouan, fenna tõttan.

8. Armastusse waimoga Minno süddant hästi
 woia, Ja mind, et so heldust ka Maitzen, juhha-
 ta ja hoia, Et sind ühte puhko nouan, Ennast
 jättan, sulle jouan.

9. Mis küäl se hing tunda saaks, Kes sind puh-
 tast melest nouab; Kui ei tahhaks, himmustaks
 Muid, kui sind, kus pole hoiab? Sell' sa arm-
 sam, kui keif olled, Ja seks, mis ta tahhab, tuled.

10. Hingaminne, rōmustus, Peäseminne kei-
 gest hirmust, Rahho, ello, õnnistus Tulleb, Je-
 sus, sinno armust, Aita, et sind täiest nouan, Ja
 so pole kowast hoian.

11. Kui on Jummal süddames, Siis ta ar-
 mastama sarab; Et ta alles on so sees, Armast-
 tusse

tusse teggo näitab: Jummalä waim käsib Tedda Ning ka Jesust armasteda.

12. Armo leef, sa pühha lust! Siita põllema mo mele, Et ma nouan armastust, Hia ifka minno peäle: Wotta Jesust armastada, Kui sa tahhad õnsaks sada.

No 269. 54.

Meinen Jesum laß ich nicht zc.

Wisil: Eks sa heida karjane zc.

Jesukest ei jätta ma, Et ta mo eest podud risti; Gest mo kohhus hakkada Temmasse kui takjas finni: Ta mo ello, walgus ka, Jesukest ei jätta ma.

2. Ei ma jätta ellades Jesust, Kuni Ma peäl ellan: Ta peäl lodan süddames, Koggone ta omma ollen: Keik meel käib ta peäle ka, Jesukest ei jätta ma.

3. Põpko kuulma, maitseminne, Põpko tundma, näggeminne, Põpko ärra haistminne: Tulgo wiinne tunnikenne: Kui ka lähhan surema, Jesukest ei jätta ma.

4. Ei ma jätta tedda ka Siis, kui saan ta palle ette, Kus keik õged rõmoga Sawad usso palka kätte: Rõõm on, kui nään tedda ka, Jesukest ei jätta ma.

5. Minno hingei himmusta, Ei ma ilma, ega taewast, Jesu walgust tahhan ma, Kes mind peästis kohto waewast, Leppitas mind Jesaga, Jesukest ei jätta ma.

6. Ei siis Jesust jätta ma, Hoian ifka temma pole: Jesus sadab lõpmatta Mind ka omma ello

idole. Onnis on, kes ütleb ka: Jesusest ei jätta ma.

270.

Jch wils wagen 2c

Ommal wisil.

Jesu ristist |: tahhan räkida. Se on wissist |: Illus, armas ka. Agga waat! mis julgen ma? Temma au on lõpmatta, Siiski tahhan |: Kui laps, kõnnelda.

2. Sinna tõest |: Oled armoke, Armastamast |: Sa ei wässige. Mi kurb polle üksige, Kes ei surnust rõmo nä, Kui so pole |: Hotab kowwaste.

3. Risti lödud |: Kallis Peastia! Rihhuta nüüd |: Mo Halleluja. Gest, kui minnestaksin teäl, Mul waid helliseks üks heäl Jesu ristist |: Meel saaks ärkada.

4. Jesus! Kangešt |: Ristis pinatud, Meie sü eest |: Wägga waewatud. Isand, wannas seadusses! Sullane waid ue sees! Sa tood õnne |: Mis meilt kaddunud.

5. Anna meile |: Kes hea melega Tahhaksime |: Sulle ellada, Onnistust ei tahha ka Ilma Jesu werreta, Ennast isse |: Meil' end ilmuta.

271. 74.

Jesus Christus Gottes Lamm! 2c.

Wisil: Armas Jesus arwita 2c.

Jesus, ilmasüta tal Meie eest on surma sanud, Ja meid risti waewa al Täieste on lunnastanud: Kes nüüd patto kahhetsewad, Jesu surmast rõmo sawad.

2. Jummal issi immetõõks Kidab mis ta arm on teinud, Et ta Poeg on nende hääks, Kes on kurbjad,

lad, surma läinud. Ons se wõrri meid teind õigeks, Kõl siis kohtus same selgeks.

3. Sest kui keik on leppitud, Et poeg wõttis surma nähha, Eks ta surmast peästetud, Meid ei jouaks õnsaks tehha? Redda temma wendeks hüab, Oigeks liikmiks tehha puab.

4. Mis weel? kui meid poia seest Leitakse, Kes hinge wigga Arstib omma werre wäest, Et ta seäl sees ellaks ikka: Jo siis pattused ja wäesed Woiwad kita, et on lapsed.

5. Ritus olgo üllewel! Sulle Jõsa, wata kõrgest, Et pat hinges kiusab weel, Meile tulli tehha järgest: So waim meile appi tulgo, Meie ello so sees olgo.

N° 272. 56.

Jesu frommer Menschen Heerden u.

Wisil: Jesus! surma ärrawoitja u.

Jesus! kes on õnnistusseks Waggade tru Karjane, Te mind ommaks lambokesseks, Mis sa sadad üksine. Oh! sa andsid armastussest Omma ello lammaste eest; Surres jo sa peästsid mind: Te, et armastan ka sind.

2. Lambad hoidwad Karjast tagga; Karjatsel on ka se meel: Olgo siis üks meel meil agga, Sulle taewas, mulle teäl: Kui so armastus teeb heäle; Heält mo armastus teeb jälle: Armastan sind, hüad sa; Armastan sind, wastan ma.

3. Lambad tundwad omma Karjast; Karjane neid tunneb ka. Aita, et ma josen wahwast, Nenda kuida jooksid sa Minno jure, kui mind wahwtis Põrgo hunt, ja neelda tahtis: Hüüdsid sa: sind tunnen ma, Minna: Sind ma tunnen ka.

4. Lambad kuulmad omma karjast, Heäle järrel jooksewad, Karjane ka kuleb karjast, Kui keik nemmad mäkiwad: Te, kui hüad, et ma kulen: Te, kui ähwardad, et josen, Et ma kulen ikka sind; Jeesus! kule ikka mind.

5. Wotta Jeesus! kuulda heldest Omma nõdra talle heilt: Oppeta mind hündma järgest, Kui ei lahku hunt mo peält. Mo heäl hea so melest ploo, So rõõm mulle jälle tulgo. Kui ma pallun, kule mind; Ütle siis: ma kulen sind.

6. Kule, Jeesus! wotta kuulda, Kui ma hüan, pallun sind. Arra wotta minnuft pöördä; Ar must aita pea mind. Käl so nimmel kuled sinna, Se peäl Amen ütlen minna. Nüüd ma ussun, tunnen ka Rõõmo süst, mo hoidia.

St 273. 56.

Jeesus schwebt mir in Gedanken zc.

Wõsil: Jeesus surma ärrawoitja.

Jeesus minno mõttes ligub, Meles seisab temma piin; Mo hing temma pole tikkub, Runni ollen ellus siin. Ta on minno kallim illo, Sadab wägga sure rõõmo; Jeesust, kes mo ehte ka, Ar mastan ma lõpmatta.

2. Jeesus koido-täht kül ikka Hülgab minno süddames: Kui on mulle paljo wigga, On ta wägget abimees. Mo hing temma peäle watab, Kui ta mind süit ärrasadab. Ello walguš olled Sa, Jeesus! sind ei jätta ma.

3. Jeesussele ollen wand'nud Ristmisses, kui ueste Sündsin, end ka ollen annud Temma ommaks allate. Jeesu pole tahhan hoida, Siis woin keikist abbi leida: Ellus siin, ja surmas tõest Jeesus peastab hädda seest.

4. Jeesus

4. Jeesus jääb mo jure heldest, Kus ma ial li-
gun, naän Minna temma armo selgest, Kui ma,
mis mo kohhus, teen. Kui ma õhto wodi läh-
hän, Kui ma warra üllestoufen, Siis on war-
ra hilja ka Jeesus mo nou-andia.

5. Jeesus üksi juhhatago Mind, ta nou on lait-
matta, Minno teud õnnistago. Keif ma hakkän
temmaga, Keif mo õnneks Amen olgo, Tem-
ma nimme auuks tulgo; Siis keif hästi korda
saab, Kui mind Jeesus arwitab.

6. Jeesus minno ello saatia Meelt ja waino
toetab, Minus rõmo walmistaja, Kui mind nõde-
rus poetab, Kui mo ihho kiro lähhääb Ja mo
ello rammo lõppeb, Ehk on silmad tuhniid ka,
Siisk' ei jätta Jeesust ma.

7. Jeesus keiges waewas olgo Mo tru ustam
abbimees; Argo lahkuminne tulgo Temmast,
kui piin, wallo lääes; Siis ei ial kisu hädda
Minno hingekesest tedda: Lähhääks südda lõhki
ka, Siisk' ei jätta Jeesust ma.

8. Jeesussele minna ellan, Kui ta Damma sur-
ren ka; Kasuks tulleb, et ma ollen Jeesusega
pärria. Uhtegi ei pea sama Jal mind tast lahhu-
tada: Lõpko warra, ello ka, Siisk' ei jätta Je-
sust ma.

N° 274. 39

Jesu gib mir deine Fülle / 2c.

Wisil: Jummal Ma ning taewa Koja 2c.

Jeesus näita mull' so joudo, Eks sa isse selgest
nä Minno waese hinge pudo? Eks se so meelt
ardaks te? Eks sa tahha peästa mind Pattust,
et ma tenin sind?

2. Walgus sinna, minna sögge, Pühha sa, ma rojane; Sul on üpris paljo wägge, Mul jo löp-
pe-kord on kã; Peästja pattust olled sa, Näita
ennast mulle ka.

3. Eks mo arst ei wottaks aita Mind, Kes ollen
többine? Miks ta wottis hinge heita Hawatud
ja werrine? Kuis ma surma sisse jään, Kui ma
ello jure lään?

4. Armastus peab armastama, Heldus helde
ollemä: Peaks ta siis unmustama Mind, ja
jätma armota? Jo ta wottab hallasta Minno
waese peäle ka.

5. Mi kui tulli tõest põlleb, Põllema ka süttitab,
Nenda tõest armust tulleb, Et ta armo sünnitab;
Kes nüüd sedda kätte saab, Sedda walgus wal-
gustab.

6. Agga mis sa aega witad Minno jure tulle-
mast? Kui sa mind so ommaks kitad, Arra wibi
aitamast! Joua, muudo kardan ma, Et ma sur-
ren aitmatta.

No 275. 54.

Jesus meine Zuversicht zc.

Wisl: Armas Jesus arwita.

Jesus, Onnisteggia, On mo lotus, Kurni el-
lan, Sedda tean; temmaga Minna wägga
rahul ollen; Ehk kül surma hirmutusfed Mul-
le saatwad ahvastussed.

2. Jesus, mo õn, ellab weel, Sest ma saan
ka ello nähha, Ellan pärrast ikka seäl, Surm
ei woi mull' hirmo tehha, Mo Pea Jesus mind
ei tahha Omma liket jätta mahha.

3. Ühhes ollen temmaga, Jggaweste kofko-
an

antud, Omma usso kãega Temma kũlge kinnis-
pãndud, Et surin ei woi hirmutada Mind, ei tem-
mast lahutada.

4. Pihha ollen, pean ka ũksford jãlle põrmuks
sama; Sedda tean, siiski ta Mind woib mullast
ãrratada, Et woin temma auustusses Jkka ol-
la temma jures.

5. Jummalat siis tõeste Saan ma ommas
lihhas nõhha, Sedda ussun kindlaste, Gest mo
Jummal woib keik tehha. Ka ses ihhus igga-
weste Nããn ma Jesust maggustaste.

6. Siis woin minna selgeste Omma helde Je-
sust tunda, Pallawaks ka õiete Temma armast-
tusses minna; Agga keik se lahkuw minnust,
Mis on ial wigga pattust.

7. Mis siin nuttab ãrdaste, On seãl rõmus
Jesu sũlles, Põrmusse mind kũlwotakse, Sures
auus tõusen ũlles, Siin ma ine waene ollen,
Waimolik seãl ettetullen.

8. Oh mo liikmed! olge teãl Rõõmsad, et teid
Jesús kannab, Arra olle kurb, mo meel, Jesús
surmas ello annab, Kui se wiimne passun huab,
Hauast kutsuda teid puab.

9. Naerge haua pimmedust, Naerge surma,
põrgo hirms, Jesús sadab rõmustust, Annab
iggaweste armo. Temma lõppetab keik waewa,
Wiib teid ommas seltsis taewa.

10. Jbhaldage sũddamest Patto himmust lah-
ti sada, Botke aegsast keigest wãest Omma Je-
sust armastada. Siina noudko teie sũdda, Kus
ep olle karta hãdda.

276. 36.

Jesus der du meine Seele 2c.

Wisi! Jesus surma ärrawoitja 2c.

Jesus! peästnud olled sinna Mind so kalli sur-
maga Kurratist, et peäsen minna Lahti sur-
mast, pattust ka. Sedda sinno pühhad sannad
Mulle selgest teäda andwad. Jesus olle! abbits
weel Mulle nüüd sin Ilma peäl.

2. Reigest süddamest sa noudsid Kaddund lam-
bad otsida, Kui need ühte puhto joudsid Põrgo
pole eksida. Sinna Jesus hüüdsid armust: Teie
waesed pöörge pattust! Sest so jure tullen nüüd
Uskus; kauta mo süüd.

3. Minna üllekohto-orri Ikka eksin kõrwale;
Polle muud kui patto porri Mo sees, ellan kur-
jaste: Keif mis ial mõtlen minna, Põlgab sind,
oh Jummal! sinna Nääd, et hopis on mo meel
Däl ja tigge ikka peäl.

4. Minna pean tumistama, Et head polle min-
no sees; Mis ma heaks woin nimmetada, Kül
ma tunnen süddames; Agga, et ma lihha sunnin
Sa so armo sisse tungin; Ei se lähhä korda weel:
Mis ei tahha, teeb mo meel.

5. Esand! ma ei tea weelgi, Mis mind kur-
jast eksitab: Minno meel on listud lõhki, Et pat
wägga kippitab: Murrest südda nõdraks läinud,
Anna andeks mis ma teinud: Arra lükka ärra
mind, Et ma wihhastanud sind.

6. Jesus! sa mo wõllad olled Mäksnud omma
werrega. Lunnastaja! te, et tulleb Se mo õn-
nistusseks ka, Et Sa piitsa hawad tundsid, Mis-
ti

ti peäl mo pattud kandsid, Oh siis kauta keik
siid, Et jään sinno ommaks nüüd.

7. Mitto ford mind hirmutada Bottab pör-
go-hiimoga Kurrat, ja mind ärratada, Et saan
kangest woiwelda, Et ei suda sedda kanda, Oh
siis wotta woimust anda, Kinnita mind üllewelt,
Et ei heida ärra meelt.

8. Sinno werre hawad, naelad, Otkas-kroon,
haud, wallo, piin, Kätte ümber pandud paelad,
Aitwad keigest häddast siin: Keiad, wermed,
werre-higgi, Ja et hirmsaste sind peksti, Keik
mis ial waewas sind, Rõnnustab, oh Jesus! mind.

9. Kui ma kohto ette tullen, Ükski peäse selle
kääst, Aita siis, et lahti peäsen, Seisa issi min-
no eest: Ärra mulle mitte anna Kuulda sedda
hirno sanna: Minna teid ei tunnege, Minge ärra
tüllesse.

10. Minno wallo tead sinna, Minno waewa
moistad sa; Sinno surma peäle minna Mõtlen
ikka lõpmatta. Kurwa süddant mis sees kaa-
nan, Sulle, Issand Jesus, annan, Et se on
so armust ka Kastetud so werrega.

11. Nüüd ma tean: Samo hädda, Mis mind
waewab waigistad: Sinna teed kül tõeks sedda,
Mis sa issi tootad: Se ei pea Ilmas sama huk-
katusse sisse jama, Sellele saab ello kroon, Kes
waid siin täis usko on.

12. Minna ussun, Issand aita, Minna nõdder
palkun sind, Omma rammeega mind täida, Kui
pat, surm siin kiusab mind: Sinno armo peäle
lodan, Ja sind ennast nähha otan Kallis Jesus,
iggawest Pärrest usso wõitlemist.

277. 34.

Jesu deine heilige Wunden/te.

Wisul: Sion kaebab sures waerwas te.

Jesus! te, et sinno hawad, Wallo ja so kibbe surm Mo meelt ikka jahhutawad, Kui on ihhul, hingel koorm; Touseb kurri nou mo sees, Olgo sinno piin mo ees, Et ma sinno abhastusfed Tunnen, ja so willefsused.

2. Kui mo däl meel tahhab sedda, Mis mo lihha himmustab, Seisko meles, et so hädda Wörge tulle kustutab. Riufab sadan raskeste, Aita, et ma temmale Näitan sinno wermed, hawad, Et ta nouud tuhjaks sawad.

3. Kui ma-ilm mind tahhab petta, Laia tee peäl awwata, Jesus! wotta abbiks totta, Et ma mötlen löpmatta Sinno lia koorma peäl, Mis sa kannatanud seäl, Et ma woin so jure jada, Kurjad himmud ärrasata.

4. Anna, kui mind waewatakse, Raimo omma hawadest, Kui neist südda kihwatakse, Sada mulle ello neist. Olgo, kui mul hädda käes, So rööm maggus minno sees, Et sa mulle abbi saatsid, Kui sa mo eest surma läksid.

5. Sinno surm mo tugge olgo, Jummal Onnisteggia: Se mo kinnitusseks tulgo, Et ei tunne surma ma: Sinno surma abhastus Olgo minno römustus: So surm, Jesus! andko jälle illestoustmist, ello, mulle.

6. Jesus te, et sinno hawad, Wallo ja so kibbe surm Mo meelt ikka kinnitawad, Kui on ihhul, hingel koorm. Ello otsas aita sa, Et so pole hoi an ma, Rööm sinno hawust leian, Ja süs julgest ärrawoidan.

Nr 278. 56.

Unveränderliches Wesen / 2c.

Wisul: Jesus surma ärrawoitja 2c.

Jesus, üks sa olled ikka, Keige kallim löpmatta,
 Waigistama Issa wihha Omma. Kalli wer-
 rega Tullid, wotsid armo heita Meie peäl, ja
 käske täita. Sinna piddid surreima, Et ma piddin
 peäsema.

2. Sureks pean sinno armo, Oh sa Tal, kes
 wiggata, Mis sull' teggi sedda himmo, Et sa läh-
 sid surreima: Oh saaks must so südda nähtud,
 Mis ni kumaks armust tehtud, Et ma saaksin
 sellega Omma wallo wähhenda.

3. Et woin hinge waewas sada, Minna waene
 ussike, Ennast sinnust rõmustada: Sedda wäart
 ma pollege. Süski nõdral' arstiks tülled, Kur-
 wadele sõbraks olled; Wotta mind ka Olla peäl,
 Kes kui Peetrus nuttab teäl.

4. Minno peäle ärra wata, Keige au wäart
 Talleke! Wotta agga ärrasata Hinge koorma
 kaugele. Sinna moistad selle luggu, Redda
 waewab patto suggu, Et sa higgi, werre sees
 koorma tundsid süddames.

5. Oh kui wägga se sind waewas, Wagga lam-
 mas, Kallis Tal! Kui sa soudsid hädda-laewas
 Range wihha tule all! Meie pattud teotasid Sind,
 so liikmed wennitasid; Agga nenda olled sa Pex-
 pitand meid Issaga.

6. Läss' mind sedda sõbrust maitsta, Mis jääb
 kindlaks iggawest, Läss' mind werre hinda mait-
 sta, Mis sa walland minno eest, Kandes Issa
 ees mo habbi Imme-armastusse läbbi Waimo
 Mo saatsid Sa Meile jälle sellega.

7. Null'

7. Mull' so südda lahti olgo, Ja so külje uskese:
Minno südda siina tulgo, Kui nään, et ma wäe-
tike. Joosko minno waim, mis nõdder, Sin-
no harusse kui pödder Josef nelja karrates,
Seäl on wet ja werd ka sees.

8. Sinno werri kinnitago Hinge, üddi, Kon-
did ka; Minno waim uut rammo sago, Tal!
sull' uskus ellada: Berrega mo süddant woia,
Diges wabbaatusses hoia, Ei siis tapja minnus-
se Putu, ma jään rahhule.

9. Tal, sa andsid ennast mulle: Sinno holeks
süddamest Annan jälle ennast sülle, Jään so om-
maks iggawest. Sa nüüd läinud auu sisse Ingli-
seltsi: tomma isse Ustaw Tal! so järrel' mind,
Et seäl jouan kita sind.

N° 279. 35.
O du allertieffte Liebe &c.

Wisil: Sion kaebab sures häddas &c.

Eigeüllem armo walgus, Mis on armisus
Jesusses! Sedda nouan, et so selgus Jkka
paistaks minno sees: Anna mulle walgustust,
Rahho, õigust, rõmustust, Wanne neid mo süd-
damesse, Wotta mind so sülle sisse.

2. Upris maggus arm ja heldus! Kõl ma oller
rojane; Mul on häbbi, mul on kurbdus, Et
hing on ni wiggane: Agga sa, mo abbimees, Riik-
ku omma surma wäes, Mis mo süddant rojas-
tanud, Et se nenda hukka sanud.

3. Sada omma surma läbbi, Et, mis wägga
hinnustan, Keif mo raske hinge tõbbi Raub, ja
ma terweks saan. Jesand Jummal! awwita,
Wotta otsa, pallun ma, Wanna ello peäle teh-
ha, Et uus ello olleks nähha.

4. E

4. Et sa olled tulnud mulle, Oh siis jä ka minnus-
se, Minna annan ennast sulle Orjaks sinno rigis-
se. Soga mind nüüd ehhita, Ja so sees mind kin-
nita, Et ma sinno pole hoian. Te, et sedda õn-
ne leian.

5. Sind ma wallitsen mo ommaks, Üpris kal-
lis hinge kroon! Olgo mull' so ihho roaks, Ja
so werri, mis ma joon. Joda mind so kaewo
seest, Wotta ommast rohkest kääst Armoga mo
himmo toita, Erneses mind hästi hoida.

6. Adam on sind mahhajät nud, Ja ka minna
temma sees; Sest on hingele surm tõtnud, Ja
so näggo volle kääs; Wotta omma sannaga
Sedda surmast ärrata, Anna waimo, ello mulle,
Minna annan ennast sulle.

7. Sinna olled waggadele Heldest wotnud
rākida, Et sa tahhad ennesele Nende süddant kas-
sida. So su meile kulutab, Et se pühha waimo
saab, Kes sind iggatseb ja nouab, Jkka palwet
tehha jouab.

8. Waat, se kallli sanna peäle Wottan ma
sind palluda; Segatahkan omma mele Keiges
palwes jahhuta: Aita, et sind, armokenn'! Jkka
ennam iggatsen, Kinnita mind waimo wäes, Hoia
omma armo kääs.

9. Ärrata so sees mind ülles, Üksnes sulle ella-
da, Et saan rõmo sinno sülles, Ja woin Zlmast
lahkuda. Jä mo sisse wäega, Anna ello, ram-
mo ka, Kui sa minno sees ei olle, Ei siis ello mul-
le tulle.

10. Maggus arm! et Jssa wihha On so läb-
bi leppitud, Ja, kui waewati so lihha, Selgeks
armuks

arimusk mudetud; Oh siis pallun minna ka,
Minno wihha kustuta, Armastussega mind tõi-
da, Et woin armo üllesnäita.

11. Aita, mis sa tahhad, nouda; Olgo mis
ma teen, so nou; Anna so seest rahho leida, Sulle
keikis anda au: Sinno sanna kuulminne Saat-
ko mind, et keik mo tö Woiks so pühha tahtmist
möda Ikka hästi tehtud sada.

12. Miks ma peaksin weel ennast Ilma pär-
rast waewama? Sada mind so külje hawast
Hinge janno aiama, Sinno hawust, kust on seest
Berri jooksnud ilma eest, Wihha tulle kustu-
tama, Põrgo hirno kautama.

13. Anna, et so külje hawast, Mis wet andis
werrega, Toidust nouan, peäsen waewast, Katta
mind so tiwaga: Heida mind so küljesse, Mulle
jä, sa minnusse, Jahhuta mind ommast ellust, Et
so pole hoian wahhust.

14. Winapu, kus külges ollen, Anna rammo
oksale, Et ma so sees kaswan, ditsen, Ja saan
walmis wiljale; Sata ommast rohkest wäest
Wägge mulle tousma töest, Aita wilja kandes,
nouda, Isfalt õnnistamist sada.

15. Sind ma tahhan ommaks wõtta, Et so
paistus maggus on, Omma walgussega tõtta,
Se on minno hinge kroon, Sa tead, et se pudub
weel, Et ta lihha wangis teal, Sada tedda õige
tele, Et ei eksi temma jälle.

16. Rikku keik, mis kurrat nouab, Aita ilma
kärä sees, Anna, kui surm liggi jouab, Et ma
sinno surma wäes Rahholist lään maggama,
Wiimsel päwal tousen ka So sees, ja so surma
pärast Taewa lään ma-ilma kārast. 17.

17. Mita mind keik sedda tehha, Mis sa mo
käest nouad teäl, Et ma muud ei tea, tehha, Kui
mis tunneb sinno meel. Anna, et ma ühtege Il-
ma sinnota ei te: Zuhhata mind, Jõsand, selgest,
Sulle ennast annan täiest.

No 280. 108.

Die Liebe leidet nicht Gefellen zc.

Wisil: Kes Jummalat ni lassib tehha zc.

Es tahhab tõest armastada, Teist kõrwast
se ei sallige: Kaks päikest ei sa walgusta-
da Maad ühtlase seält taewa seest: Kaks was-
tast herrat tenida Ei woi, sest se ei sünni ka.

2. Hing! miks siis lonkad kahhes mõttes?
Ous Jummal warraks armada, Miks tühjad
asiad sind siis pettes Weel joudwad kinni pidada?
Peab ta sind prudiks kutsuma; Siis pead
sa ilmast lahkuma.

3. Kui tahhad Kristust ommaks hoida, Siis
tedda üksnes himmusta, Ja ärra lasse ennast
woita, Waid tühja rõmo unnuستا: So lihha
peab surredma Weel enne, kui siit lahkud sa.

4. Miks wottad sa siis omma mele Weel sed-
da, mis siin mahhajaab, Ja ürrikesse rõmo peä-
le Sul iggaweste wallo teeb? Kas-tühhi aur
sind peab ka Siin waimul läilaks teggema?

5. So silmad sind kül rõmustawad, Kui tüh-
jad asiad kätte saad; Siis agga hästi nutta
sawad, Kui põrgo pina kannatad: Kes agga
nuttes külwawad, Need diskades seäl leikawad.

6. Oh Jummal, kus need innimesed, Kes
enne wägga ahneste Ma- ilma hüüd ja rõn-
nustused Siin noudsid? nüüd hing järgeste Seäl

põrgo-tulles waewa näab, Ja us se mäddand
kehha sööb.

7. Ma-ilm wiib ommad furnud hauda, Ja
neid ei ial ärrata: Kõl ommadel' woib Jesus jou-
da Au, ello, anda lõpmatta: Ta auustab siis
ihho seäl, Kui teine surm on teiste peäl.

8. Ilm, miß so asjad tood mo ette? Mis on
mul söga teggemist? Neid pakku omma laste
kätte; Mo pärralt jägo Jesu rist. Kui jääb mo
ossaks Jesuke, Siis keik mis tahhan, on mo kää-

St. 281. 20.

Christi Blut und Gerechtigkeit/ 2c.

Wisil: So hing oh Jesus! tehlo mind.

Kristusse werri, õigus ka, Se minno au kuub
on, et ma Ses kõlban Jummalale nüüd,
Ja kui ma taewa lähhan siit.

2. Ehk tullen kohto ette ma, Ei ükski julge
kaebada: Ma ollen andeksandmist saand, Tal
on mo wõllad kautand.

3. Mo wõlg nüüd risti külge jääb: Kõl uhke
kurrat sedda näab. Siis wõlla ramat kauti,
Kui Jesust risti naelati.

4. Ehk olleks wõlla ramat ka Kõl kirjotud mo
werrega; Ma ollen puhhas lahti sest, Ja keigest
wõlla sundmisest.

5. Miß kurrat Kristust risti lõi? Sest tem-
ma õigeks palgaks sai, Et hinged ta kääst kad-
duwad, Ja Jesu kätte lähhawad.

6. Ma tean: kurrat issi ka Näab, et ta kääst
õigussega Keik innimesed lahti saand, Et Jesus
wangid lunnastand.

7. Jesus on minno Isand nüüd, Se puhha
Tal,

Tal, kel polle süüd, kes risti surnud minno eest:
Ma ussun sedda süddamest.

8. Et temma werri, ussun ma, On üllem war-
ra otsata: Keik armo täius tulleb sest, Se mak-
sab taewas iggawest.

9. Ma ussun, kui neid pattusid Beel paljo
ennam olleksid: Kõl kurrat werre hinda näab;
Ja ilma saab, mis temmal' jääb.

10. Ma ussun, et mis hukka saab, Ja huk-
katusse sisse jääb Keik lunnastud on iggawest,
Ja makstud igga hinge eest.

11. Ma ussun, et suur Jummal ka Saand
omma Poia surmaga Beel enam ommas koh-
tus seäl, Kui olleks Adam risti peäl.

12. Kõl olleks süüis tasjutud; Kurrat waid
olleks naeranud: Jummal näggo puduks teäl;
Et Jesus peästnud, parrem weel.

13. Keik tunnistajaks olge nüüd, Kuis tah-
han taewa minna siit: Keik inglid! pange tähhe-
le, Kes taewa au sees ollete.

14. Ehk Talle armust ellan ma Ta tenistusses
wiggata, Keik kurja woidan peäle, Ja patto
surmani ei te;

15. Süiski, kui taewa tullen ma, Ei headust ma
ei nimmeta: Waid, et ma, kui üks pattune,
Saan werre pärrast taewasse.

16. Seäl Abram laulab Tallele, Ja pühhad
hinged ühtlase: Kui ramat lahti tehakse, Et
pattused on, nähakse.

17. Mis pulma-kuub sul, küsid sa? Mo Je-
sus isse, wastan ma; Süis kattis ta mind häd-
dalist, Kui paljas peäsin kurratist.

18. Se kalli kue hoidsin ma, Sest issi luggu sellega, Et Kristus orama werrega Ka fedda hoiab wiggata.

19. Kui siis mult küssitakse weel: Mis teggid sa ma-ilma peäl? Siis ütlen: Kitus Jesusse!, Kui joudsin, siis head teggin seäl.

20. Et teädsin, et ta werri ka Keik pattud wotnud upputa, Siis olli se mo rõõm ja au, Et ma ei wotnud patto nou.

21. Kui tulli kurri himmo peäl?; Ei se woind sundida mind seäl: Sest lusti, uhkust, ahnust ka Ma woitsin Talle werrega.

22. Ei minna waidlend nendega; Waid lähemat noud wotsin ma: Ma kaebsin fedda Tallele, Siis peäsin lahti allate.

23. Sest kurjad waimud kahkumad, Et Jesu werre kardamad; Mis au ei anna Tallele, Segama saatsin kaugele.

24. Siis pühha rahwas sawad ka Suurt rõõm tunda minnoga, Et rõõm soaks tehtud minnale, Siis waimo wä-est laulakse:

25. Keik au nüüd olgo Tallel' sest, Et ta on tappetud mo eest, Ja on keik pattud kautand, Et kõlbawaks ma temmal' saand.

26. Et ma nüüd ellan ilmas weel, Siis on se keik mo mõtte meel: Et risti-rahwast tahhan ma Se armo tele juhata.

27. Et kallis, armas Jummal! sa Meid sinno Poia werrega Ni wägga wotnud armasta, Et ei woi ärraawada.

28. Keik, kes on armo samud tdest, Teid palun minna süddamest, Et teie muud ei kuluta, Kui fedda üksi lõpmatta.

29. Weel

29. Weel ennani passun õppiad, Et Jesu werrest räkivad: Sest igga hing siin tühjaks jääb, Senni kui Jesu werres keeb.

30. Oh Jesus! olle kidetud, Et olled lapseks sündinud, Mind lunnastand, ja ilma-ma So kalli werre hinnaga.

31. So werd meil' anna kuluta, Ja tedda pattust peästada, Kes tahhab kui üks pattune Weel kippuda so werresse.

32. Au kunningas, mo Jesuke! Sa Jõsa poeg, ta sarnane! Keig' ilma peäle hallasta, Mis so pool' hoiab, õnnista.

33. Et wallitsend mind armoga, So hawast tahhan tunda ma, Seäl kitelda so õigusfes, Ja sinno werre kue sees.

No 282. 44.

Wenn ich in Todes-Nöthen bin.

Wisil: Kui surma tund on ukse ees 2c.

Kui ollen surma hädda sees Ja kusti nou ei leia, Siis otsin Jesu hawades Ja surmas abbi sada. Seält leian nou ja abbi kül Mo raske patto koorma al, Ka surma, põrgo wasto.

2. Ei hädda moi siin ilma peäl Ni paljo wallo sata, Mis Jesu surm ja hawad teäl Ei jouaks parrandada. Ta surm ms ello, kasso ka, Mo lotus, abbi keelmatta, Mo au, mo kroon ja warra.

3. Ta käsfi, jalgo sirrutab, Mo pattud wotab kanda, Ta omma pea nõrgutab Suud mulle heldest anda. Ta lassab külge pistada, Et selle sees woin wadata, Kui wägga helde temma.

4. Se õige armo üks on se, Mis ikka seisab

lahhti. Kui Noal olli hädäda ka Ja temmast lae-
wa tehti, Et upputussest peäsis ia Siis omma
naese, lastega, Ni peästwad Jesu hawad.

5. Meis tahhan minna öiete End ikka war-
jul hoida, Kui önest puust üks linnoke Woib tui-
sus asset leida Ni kava, kui se waiksete jääd,
Ni mo hing ello puusse lääd. Se ello pu on
Jesús.

6. Kui Moses kowwa kaljo löi, Et wälja-
jooksis wessi, Ni Jesu külge pisteti, Kui olli po-
dud risti, Seält jooksis werri, wessi ka, Se hal-
likas on löpmatta, Mis jahhutab mind surmas.

7. Mull' anna önsast lahkuda, Oh Issa! For-
gest taewast, Oh! Jesus önnisteggia; Mind peäs-
ta surma waewast. Oh pühha Waim! üks
lahhti te, Wi iggawesse ellusse Mind armo kae-
wo jure.

8. Nüüd tunnen rahho rõmo sest, Et sa mind
lunnastanud, Reik kurwastus mo süddamest
On nüüd jo ärra sanud. Mo hing, et minne,
Zummal ka Wiib pühha ingli seltsiga Sind tae-
wa rigi sisse.

No 283. 3.

Wer im Herzen will erfahren.

Wisil: Armas Jesus sind ma pallun ic.

Uli sa püäd tunda sada, Et se taewa Run-
ningas, Jesus, wottaks halledast Ennast
sulle ilmutada; Ötsi tedda kirja seest, Runni lei-
ad süddamest.

2. Ötsi kui need targad tedda, Runni touseb
täht so sees, Ja on seismas süddames: Siis kül
önneks kida sedda, Sest et sulle rohkeste Wal-
gust, öigust antakse.

3. Kui

3. Kui sa olled Jesust sanud, Siis so sees ka tõeste Tunnukse ta au ja tõ, Mis so hing on kautanud: Lemma wägge tunukse Warsti waimus selgeste.

4. Siis keik juttud ja keik kõned On sest heldest Jesussest Ja ta armo paistmisest, Sedda noudwad himmud, mõtted, Kunni sedda kallikest Kätte sawad koggonest.

5. Need on kangel Jesussest, Kes au takka aiawad, Rikkust, rahha puawad, Riitlewad siin rühjast kumbest, Ilma rõmus ellawad, Lihha tahtmist teggewad.

6. Kõl need waesed üllesnaitwad, Et neil pimmedus on kã, Sest et nemmad hulluste Tawawarra ärrahetwad, Botwad pühmed selle eest, Mis neid peastaks surma seest.

7. Egga need weel Jesust otsti, Kes, et korra peastaksid, Ennast selgekse sataksid, Oppiwad kõi õppetussi, Lähwad kirko, pihstile, Ja ka pühha lauale.

8. Teed sa sedda wisi pãrrast, Mõtteldes, et sest saab kõi, Siis sest polle kasso sul; Sest sa pead süddant ausast Jummalale kinkima, Jesust uskus otfima.

9. Siis ta annab ennast leida, Kui sa olled õppimas, Jutlust kuulmas, luggemas, Ehk ka wõtmas pühha leiba: Siis pat andeks antakse, Ja hing ruhtaks pestakse.

10. Siis sa woid ka rõõmsast tulla, Jesu ette astuma, Ja kãest armo palluma, Ommas palwes julge olla, Sest et sa keik omma tõõd, Nenda kui ta tahhab, teed.

11. Uita Jesus, et ma nouan Sedda üksnes ilma peäl, Et sa mo sees ellad teäl, Ja et minna hästi jouan Sada sinno sarnatseks Siin ja seäl so kitusseks.

12. Siis ma nenda, kui need targad, Redda ilmas naertakse, Meletumaks petakse, Sind mo Jesus, õdd ja päwad Tahhan kita, palluda, So ees ausast ellada.

N° 284. 35.

Wisil: Voi! mis minna ollen teinud.

Süli sa risti tulles põlled, Wotta agga kannata, Jesu warjo al siis olled, Kui sa wotad palluda: Omma süddant allanda, Wotta järgest õhkada, Kõl sa siis saad pea nähha, Et so Jesus keif woib teha.

2. Kes on ilmas näinud sedda, Et on mahajäetud, Kes on põlgnud patto mädda, Ja siin armo otsinud? Keif on wastowoetud, Pattust lahti päästetud: Wotta nüüd ka sedda teha, Siis saad omma Jesust nähha.

3. Kes siin uskus kindlast nouab Armo, heldust, allandust, Sella' Jesus anda jouab Rohket armo warrandust. Wotta sinna palluda, Oitse kohhe uskuda, Wolle siis sull' karta hädda, Jesus teha woib keif sedda.

4. Kui end patto pärrast waewad, Waene, ussu tõeste: Se on asiata, et kaebad, Sest et Jesus heldeste Uitab: wotta kannata, Temma abbi odata! Ei sul polle karta hädda, Kõl so Jesus pörab sedda.

5. Touseb kaebdus patto merrest Sinno peäle, wotta sa Ikka julgust Jesu merrest: Temma peäle

peäle wereta Mis on waew ja patto sü, Usfu
tedda allati, Ei ta ial sedda laita, Sind ta wõt-
tab tdest aita.

6. Keik so pattud Jesus kändis, Kui ta rip-
pus risti peäl, Wallo sisse ennast andis, Temma
sees sa ollid seäl: Tedda waewas pörgo-piin, Kui
ta so heaks hüd's siin: Jummal! miks mind
mahajättad, Mo eest ennast warjul' pettad?

7. Kui ta pallus rohho-aedas Sinno patto
koorma al; Wärrimäs, fures waewas Olli
siis se pühha Tal: Käl se tedda piggistas, Wen-
da et werd higgistas; Mi suur oäi temma häd-
da, Kes woib ärramoista sedda?

8. Kui ta räkis seitse sanna Kristis, siis sind
önnistas: Kui so pattud wöttis kanda, Siis sind
wägga armastas: Olli wait kui tappa-tal So
eest pörgo wallo al, Wöttis so eest waewa näh-
ha, Sind se labbi lahti tehha.

9. Temma maksis sinno pattud, Runni need
keik otsa said, Ei ta ühte patto jätnud maks-
matta, et olle wait! Wotta kindlast uskuda,
Omna Jesust palluda, Patto wolg on tassa teh-
tud, Se waew Jesussest on nähtud.

10. Temma wöttis patto wölga Ennese süüks
melega, Wöttis keik neid omma selga Südda-
mest, ei kelega, Kustutas ka pörgo tuld, So eest,
kes sa olled muld: Sest so südda römustago,
Omna Jesust auustago.

11. Pörgo wõtmed Temma wöttis Ärra kur-
ja waimo kääst; Ei sind woi se wanna jätkis
Sundida müüd omma wäest. Ei Ta jätnud
ühtege Woimust ennam temmale: Et sind
Jesus

Jesus armust hoiab, Kui ta kiusata sind piab.

12. Nüüd on sinno kohhus ikka Omma Jesus tenida, Kes teeb ihho, hinge wigga Terweks omma armoga; Anna sinna temmale Au ja tanno allate: Jesus armastab sind wägga, Nenda kaub patto rögga.

13. Au ja kitus Issal' olgo, Kes meil' annud Voia teal: Kitus Jesussele tulgo, Kes sai ohwriks risti peäl: Pühha Waimo tanname, Temmal' kitust anname. Jesus pörab rõmuks waewa, Ja wiib ommas süles taewa.

N^e 285. 32.

Es glänzet der Christen innwendiges Leben u.

Ommal wiisil.

Sill waggade ello siin seestpiddi hiilgab, Ehk nemmad kül ilmale naeruks on läind; Mis neile suur kuningas taewast siin jaggab, On temma üksipäines ilmsiks neile teind: Mis ükski ei moista, Mis ükski saand maitsta; Se ehte sees nende hing wottab nüüd paista, Et Jumala au nende peäle saand tousta.

2. Kül wäljastpoolt näitwad kui alwemad sandid, Kes tüddi ma-ilmal, mäng inglidel on, Ja seestpiddi on nemmad armsamad prudid. Se ehte ja Jesussest armastud kroon. Üks imme ma-ilmas, Kes kuningal' taewas Meelt, hinge ja waimo siin walmista joudwad, Ja temma sees rõõmsaste ellada noudwad.

3. Keik nemmad on lihha sees Adama lapsed, Ja patto juur on neil ka suiddames weel, Ni tundwad ka hädda, kui pattused teised, Ja sõwad

ja jowad, kui tarwis on teäl. Kui wotwad tõõd tehha, Ehk hingab se kehha, Ei olle neist ennam kui teisistke nähha, Kuid et hul ma-ilma wiis keikis jääb mahha.

4. Baat, seestpidi on nemmad Jummalaga saggust, Kes neid sanna läbbi on wäggewast loond, Kui kired ja legid sest Jummalaga õhhust, Kes neile ka üllewelt toidust on toond. Meed inglid on wennad, Kes süs ka, kui nemmad Siin Jummalat kiitwad, seäl rõõmsaste laulwad, Eks se neid ei rõõmustaks, kes sedda kuulwad?

5. Siin nemmad kül liguwad, ello on taewas; On nõdrad, ja kaitsewad, mis on Ma peäl. Neil hinges on rahho, kui karrin on ilmas. On sandid, ja sawad, mis himmustab meel. Nist waewab neid kangest, Rõõm jääb neile rohkest: Iln arwab neid surnuks, kes ärraläind melest, Kes ellawad usso sees süddame polest.

6. Kui Kristus, kes nende sees ellanud, ennast Ma-ilmale näitab ni, kui temma on: Süs neid ka, oh imme! kui Jummalaid kännast Ja kalliste ehhitab Jssanda kroon. Süs tulled auette, Ja saab nende kätte: Süs selgeste taewas kui päikessed paistwad, Süs keitide kuuldes suurt rõõmo heält tõstwad.

7. Ma! laula nüüd, õiskage sared ja wessi! Et Jummalaga seme on alles Ma peäl. Nüüd on so ka Jehowa pitsen ja kassi, Kust tunned, et õnnistust tootab weel. Kül nendega sinna Saad haljama miina, Kui ilmub, mis tallele pandud neil taewas, Mis nendega ühtlase ihkad sin waewas.

8. Mo Jeesus! kes sallajas hinge sees ellad, Seestpiddise ilma au, illo ja kroon! Oh anno, kui risti te peäle mind kallad, Et mulle so sallaja nou armas on. Ilm hüüdsko mind kurjaks, Ja piddago wobraks, Siin olgo mo ello kül warjule pandud, Kui agga so jures rõõm mulle saab antud.

286.

Mosesse ehk kasso waidleminne pattuse innimessega.

Wisil: Jummal, Ma ning taewa Loja.

Suis ni jalge? waene rummal! Oh sa pimme pattune! Eks sa tea, et so Jummal Sinno peäle wihhane? Sinno pat on suur ja hirmus, Ja sa olled ikka rõõmus?

Siin wahhel laula esimest salmi siist laulust:

Sh! tuhho lähhan ma Mo patto koormaga? Kusi pe-
au armo leidma? Kes saab mull' abbiks joudma?
Et teit ilm appi tullets/ Mul siiski hädda olleks.

2. Waene rummal! Kuhho heidad? Utle, Kuhho sinna laad? Kuhho ennast mo eest peidad? Kas sa salgad omma tödd? Wata nuhtlust, põrgo kARRA! Maksa patto wõllad ärra!

2. Oh armas Jeesus! Ma tullen sinuile; Mo peäle armo heida/ So helde süddant nätta/ Mind wotta armust wasta/ So werrega mind lasta.

3. Asjata sa otsid abbi; Jummal on jo wihhane. Suur on sinno patto häbbi: Jummal ei find kulege. Mõttele, sure patto peäle Tulleb kange nuhtlus jälle.

3. Ma waene pattune! So peäle julgeste Ma tabhan pattud heita/ Et woitsin armo leida: Sus sinno pühhad hawad Keik õnnets mulle sawad:

4. Woi! mis kurjaks olled läinud? Sul on pudo

pudo keigest heäst; Patto orjaks olled sanud,
 Jääd ka sedda iggawest: Põrgo pina pead sama,
 Ja ka põrgo ikka jäma.

4. So pühha werrega Münd pattust puhhasta/ Mo tur-
 ba süddant aita/ So armo mulle näita/ Keik pattud tiint-
 tatta/ Ja merre pohja matta.

5. Wägga paljo on so patto, Ei sa neid woi
 armada: Sest sa sanud suri wõlgo, Neid ei wot
 sa tassuda; Weel sa ühte puhko eksid, Hirmsad
 on so ello wisid.

5. Sa olled minno õn/ Mo armas Jesufenn, Et sa mind
 pattust peästnud/ Ja olled neid ka süstnud So omma haua
 fisse/ Seäl matsid sa neid isse.

6. Sinna jättad mahha sedda, Mis so loja
 tahtminne: Sinna wihtad õige tedda, Olled ikka
 wastane; Keik so teggo, sanna, mõtte Ei se kõl-
 ba Temma ette.

6. Eht suur mo patto tõ/ Etis saan netst wallale/ Kui
 ma so werre wottan/ Se peäle kindlast lotan; Kes sinno
 jure jouab/ Kül häddast abbi letab.

7. Olle wait! so patto hawad Haiswad otse
 hirmsaste. Wata, nende haisud touswad Suit-
 so wisil taewasse. Polle ühtegi sust kõlbo: Ar-
 mota sa lähhad põrgo.

7. Mul paljo wata kül; Mis sisti tarmis mul/ Mo õn-
 nets leit on todud/ So werre läbbi sadud; Sega ma woi-
 dan ärra Keik patto/ põrgo-färra.

8. Jummal on jo mõõka wotnud, Balmis
 on sind nuhtlema, Ammo on Ta walmistanud,
 Noled pandud peäle ka: Hukkas olled; tead sin-
 na? Põrgo pole saad sa miina.

8. Eht turrat wäega Münd tahhab hirmuta; Mul polle
 sisti hädda/ Sa Jesus wõitsid tedda/ Ja sinno pühha werri
 kõõb mahha, temma leri.

9. Kes sull' sedda julgust annab? Kes sind nenda juhhatab? Kes so eest nüüd murret kannab? Ehk kül käst sind ahwardab. Eks sa hakka wahhest heitma Meelt, ja ennast hukka moistma?

9. So werri tõeste Teeb sure imme-tõ/ Et selle wäe läbbt Keit rahwas leiab abbi/ Se peästab surma täest/ Ja patto/ põrgo wäest.

10. Kui sa Jesust Kristust tunnend, Wottad ommaks Temma werd, Temma peäle lotust pannend, Siis on otsas minno kord. Kui sa sega maksad wõlga, Egga Jummal sedda põlga.

10. Ma lodan Isand/ sest So peäle süddamest/ Ei ma woi hukka minna/ Et surnud olled sinna/ Ja minno pattud kannud/ So rigt mulle annud.

11. Ugga mis sa tahhad tehha? Kas sa eddespidi ka Ei woi patto ennam nähha? Ei ma-ilmast hoida? Tõssi on: Kui tahhad isse, Kül sa tülled taewa sisse.

11. Mo süddant juhata So pühha walmoga/ Et kurja mahhajattan/ Ning sinno jure tõttan/ Et woin so jure jada/ Ning taewa rigi sada.

№ 287. 88.

O ihr Kinder, was wills werden.

Wisil: Armas Jesus, armastaja!

E Apsed! kuis on hinge luggu? Eks se polle selge weel? Ons teil teada, et noor suggu Pea surreb ilma peäl? Teada ka, et Isand Jummal Ennam weel kui päike näab, Ja et kõlwato ja rummal Jggaweste hukka läab.

2. Jouaksin ma selletada Teile, mull', ja keisfile, Mis on selle jure sada, Kes ei aia kõrmale. Ruulge: kel on joud ja julgus, Et ta Jesu liggi saab,

saab, Tedda ehhitab seest walgus, Wäljast wäggi
finnitab.

3. Tulgem, wotkem otša tehha Selle peäle
warši nüüd, Mis ei lasse armo nähha; Tagga-
nege kurratid! Minge sea karja sisse, Kui teil'
on se lubba kä: Eapsed! Tal teid hoiab isse, Tem-
ma jure ruttage.

4. Puhtad waimud, wennad! waatke: Kord
meil' seätud illusast; Tulge seltsi, hoidke, saatke
Iggamees ka omma last: Kui siis Issa ette sate,
Kumardades üttele, Mis siin meie wiisid näte,
Sitast hakkas armo tö.

5. Tulle meie jure warmalt Pühha laps, Im-
manuel! Meie liikmed on so pärralt, Hinged ost-
sid ennesel': Mei' eest k' tkis wotsid mata, Tra-
side sees käisid ka; Keik so armo nouud sada
Meie kassuks tullesma.

6. Aita, et so ees siin käime, Omma tahtmist
rikkume, Rangedaelust surretame, Tõrkumissest
lahkume, Pihha noud ja ellitamist, Kawwalust
ka kowwaste Wihkame ja karratssemist. Amen,
henda sündko se!

288.

Ich rühme mich einzig der blutigen zc.

Ommal wiisil:

MA kütlen ükspäinis neist werrisist harust,
Mis Jeesus on tunnud k'ül k'ässist, k'ül jal-
gust: Ma mässin end neisse, ja uskus neis ollen,
Et rõmo saan tunda, kui taewa ma tullen. Et
rõmo saan tunda, kui taewa ma tullen.

2. Ma-ilm! mässä, mölla, ja prassi k'ül sinna;
Mo Jeesust, kes lahke on, auustan minna: Ehk

D

walke

walko lööb, pitkne ka mürristab waljust; Ei süski ma Jesussest lahku, mo kaljust. Ei süski ma Jesussest lahku, mo kaljust.

3. Kes waesed on wainus, neis Jesus kül asub, Keik kibbedat wallo ta rõmoga tassub. Et, süddame Jesus! se keik mul on teada; Sest hakkab so ümber, ei woi sinnust jada. Sest hakkab so ümber, ei woi sinnust jada.

4. Oh waatke! seäl tulleb mo Jesuke rõmofast, Ja ümber mo kaela ka hakkab ni armsast. Oh lusti! oh rõmo! mis jahhutab wägga; Kes Jesusst ei nouaks nüüs iggawest tagga? Kes Jesusst ei nouaks nüüd iggawest tagga?

5. Mo Jesusse peäle käib keik minno mõtte, End annan ta orjaks, ja keik temma kätte: Ta üllem mo melest nüüd ollema peab Ni kaua, kui Jummal siin ello mull' seab, Ni kaua kui Jummal siin ello mull' seab.

289. 87.

Jch bin ein kleines Kindelein 2c.

Wisul: Nüüd on se pääw jo lõppenud.

MA ollen weike lapsoke, Ja püan õnnistust; Ma ollen rammust nõdroke, Ei tea hakkastust.

2. Sa ollid, õnnisteggia! Mo heaks üks lapsoke: Sa peästsid omma werrega Mind waewast, häddastke.

3. Noud, armas Jesus! anna sa, Et tanna da woin sind: Ma ollen ilma kartimatta, Et armastasid mind.

4. Ma mõtlen, sest et kuulnud ma, Et mo noort süddant kül So andeks olled tahtnud sa; Sepolle nalli sul'.

5. Süis

5. Siis wotta minno süddame, Mo kallis
Jesuke! Ma tean, et on so omma se, So omma,
armohe!

6. Mind wotsid lapseks wasto sa Kristmisses
heldeste, Ja kui weel ollin moismatta, Mind loid
jo ueste.

7. Mo hing nüüd terweks, selgeks ka Sai
pestud puhtaste: Käl sedda tö-est ussun ma, Mis
on weel hinge tö?

8. Kui tootud, hing peab ka, Mo Jesus! olle-
ma So omma, tiggedusfeta End puhtaks pid-
dama.

9. Ei olle joudo ühteke Mo waese lapse kääs:
Nüüd aita Issand Jesuke! Sa ainus tuggew
mees!

10. Mo süddamekest hoia sa Se eest, mis ro-
jastab. So werri pessis, puhtaks ka Weel pe-
ab, puhastab.

11. Kui korristad siit ilma seest Mind norelt,
mis on sest? Ma peäsen mitme hädda kääst,
Saan rahho iggawest.

12. Kui ennam aastu pean ma Siin seisma,
wannaks lään, Mo kulla Jesus! aita sa, Et paljo
head ma teen.

13. Kui pühaste saan elland ma, Sest seks
sain ristitud, Siis õnsa otsa sata sa, Ja anna
mulle suud.

Se 290. 89

Du sagst/ ich bin ein Christ &c.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes keif &c.

MA risti-innime, sa ütled; kas on tõssi? Et
usf ja ello hea, siis hästi kääb so käässi. Mis

sinna ütled nüüd, sesamma nouan ma, Et olleks minno usk pääw pääwalt laitmatta.

2. Ma risti-innime, sa ütled; kas sa puad, Et Jesust. Issanda's ka puhhas Waimus hüad, Ei palja kelega; kas usso tõ so kã? Kui sedda polle sul, siis naero jut on se.

3. Ma risti-innime, sa ütled; kas siis ihkad Sa sedda, mis on hea? kas keik, mis kurri wihkad, Ei Kristust armasta, kes patto armastab, Ei risti-innime, ehk seks end nimmetab.

4. Ma risti-innime, sa ütled: Temma peäle Ma ollen ristitud: siis sain ma armo jälle. Waat! et sa temmaga seäl ennast fihlanud, Kas armo seädust ka sa olled piddanud?

5. Eks sedda armo sa jo ammo unnustanud? Kas olled tõeks teind, mis sinna tootanud? Kas õiges uskus sa ta sanna piddanud? Eks wanna innime so sees ei ellanud?

6. Ma risti-innime, sa ütled; sest ma kulen, Mis puhha õppetus; ka kirja hästi loen: Ma küssin: kas sa teed, mis kirri õppetab; Ei kuuljat, teggiat waid Jummal auustab.

7. Ma risti-innime, sa ütled; puian sada Mo torra pihtile, seäl patto tunnistada. Ma pallun wägga sind: mo sobber! wasta mull', Kas pär-rast sedda siis on parrem ello sull'?

8. Üks ikka olled sa: soteud, mõtted, sannad Kõl pär-rast pahhemad, so nouud on need wannad; Mis head näikse weel, ei paigast kolba se: Keik on täis karmwalust, kui watan diete.

9. Ma risti-innime, sa ütled; ollen sanud Ka Jesu lauast se, mis temma tootanud. Ma pallun,
näita

näita mull', kas sest sull' kasso saab? Kas udes ellus sind se werri kinnitab.

10. Ma risti-innime, sa ütled, ma käin kirkus, Ma loen ramato, Ma laulan, pallun, rõmus! Need asjad on küll siis wast head keelmatta, Kui usk so süddame teeb puhtaks lõpmatta.

11. Küll risti-innime ma ollen, sinna ütled. Ei sinno ellust nä ma sedda, mis sa kütled. Kes Jesu järrel käib, se on ta parralt ka, Selsammal on üks meel Jesusse melega.

12. Kui selget armastust usk ikka wälja kedab, So uest süddamest, ja armoga sind sõdab; Kui olled allandlik, ja õige tasefane: Siis olled tõeste üks risti-innime.

13. Mi kaua agga, kui so pahha wiis mull' näitab, Et uhkus, wallatus so süddant alles täitab: Kui wihha, kaddeust täis on so kurri meel, Siis risti-ellust sa küll kangel olled weel.

14. Ma risti-innime, sa ütled; ei nä minna, Et sedda parramat, kui pagganad teed sinna, Ei te sa sagge ast, mis targad pagganad; Küll kohto päwal need so peäle kaebawad.

15. Oh ärra kiitle sa end risti-innimeseks, Runni sull' sawad usk ja teud tunnistusseks. Ei olle sannust küll: üks risti-innime On, kui ta nimmi käib, seest õige, tõssine.

16. Et risti-innime ma ollen, armust anna, Et murretsen, et ma ei paljast nimme kanna. Kel nimme jures tõ, ei ollie ühtlase, Ei tulle ial se so jure taewasse.

No 291. 60.

Wenn erblick ich doch einmahl zc.

Wisi! Mis olled sinna, armas Jesus.

Millal ma saan sind, armas Jesus, nähha;
Totta, kül sedda woid sa pea tehha: Him-
moga hüab so pruut: tulle Jesus, Oh tulle Je-
sus!

2. Mo karjane, waat! nõdder ollen minna,
Et ma ei lahku sinnust, sada sinna: Mo rammo
lõppeb, kui sind ei sa nähha! Mis ma woin
tehha?

3. Sioni tütre, Peio jure tõtk, Kes ter-
weks mind teeb, temmal' nõlda wõtke, Et minna
temma armastusfest pollen, Ja pallaw ollen.

4. Et armastan, oh tähhed! waljust hüüd-
ke, Et armastan, oh jõed! hüda püüd:e: Mis
ial heält teeb, ütle: Tal on armas, Mo melest
armas.

5. Suud minnule Ja wottis üksford anda,
Keik minna warsi ei woind mikski panna; Tem-
mata polle rõmo, keik muud asjad On mulle
alwad.

6. Tuhhatford minna tahhan omma wenda,
Tuhhatford ihaldan sind, omma wenda: Ei
lange melest se, kes on mo omma, Ma temma
omma.

7. Mis wibid sa, mo hinge himmo, Jesus!
Ma otan, et sind kätte saan, oh Jesus! Waim ja
sa pruut, need ütlewad: oh tulle! Te rõmo mulle.

8. Nüüd tulle jälle, keige armsam sõbber, Ja
jose kermeminne kui üks põdder: Suud mulle
andma, minno jure tulle, Se maggus mulle.

9. Mo

9. Mo sõbra heäl, et kuulge, hüab lahkest,
Mo sõbra heäl se jahhutab mind rohkest; Ta jal-
lad seiswad õlli-mäel heaks meile; Suud an-
nan neile.

10. Tais rõmo õiskan, et se forda lainud, Et
õmma kallimat head ollen näinud, Ta parralt
ollen ma, mo parralt Temma, Ükspäinis Temma.

11. Sioni rahwas, kes mo sõbra näinud, Kes
teid on taewas ülleskirjotanud, Oh neitsi-wäggi,
nüüd keik olge rõõmsad, Keik olge rõõmsad.

12. Et rõmustage; mind mo sõbber hoiab,
Se peigmees rohkest armoga mind toidab; Ta
parralt ollen ma, mo parralt Temma, Ükspäi-
nis Temma.

N° 292. 27.

Erleucht mich Herr/ mein Licht.

Onmal wisil:

Mind, Jesus! walgusta; Ma ollen issi rum-
mal, Ei tunne ennast ka. Ma tean sedda
kül; Üks teine järg on mul; Ma polle süski weel,
Mis sünniks olla teäl.

2. Ma olin ennemuist Kül wägga hästi rah-
hul, Ei teadnud kurbdusfest: Nüüd selge tülli
käes, Ja murre süddames. Rüst tundsin rõ-
mustust, Se teeb mull' ahvastust.

3. Ma tean tõ-este, Et mulle warra kahjo Ei
sedda wallo te; Mul on head sõbrad weel; Ei
karda waenlast teäl, Ei ihho waewa nä, Keik
tarwidus on ka.

4. Oh! se on hinge piin, Sest süddamest ta tou-
seb: Se ahvastab mind süin, Ja murrab kondid ka,
Et ma ei selleta, Kas sa mo Jesuke, Ja ma so talleke.

5. Ei olle iggamees, Kes Jesust ommaks ki-
dab, Ka tõ-est temma sees; Se agga senna saab,
Kes meel kautab, Mis tahhab lihha meel, Ei
ella ennesel'.

6. Se pettab ennast tõest, Kes sedda wisi mõt-
leb: Siis usfun süddamest, Kui keik se patto eest,
End hoian keigest wäest, Mis saatwad häbbisse,
Ei pagganadke te.

7. Se Jesust kätte saab, Kes ennesest on lah-
kund, Ja, mis ilm armastab, Au, rikkust, rõ-
mustust, Keik lihha himmuustust. Siin wihtab
süddamest, Ja nouab Jesust tõest.

8. Se on se usso heäl, Ja temma ydlem
himmo: Mo Jesus! olle teäl Mo kaljo, kilp, ja
au; Mind saatko sinno nou. So pärralt ollen
ma Ning jään ka lõpmatta.

9. Kes sedda diete Ei tahha, se ei ussu; Ta
wihtab Jesusse, Teeb kooda liwa peäl, Mis pea
langeb teäl; Sest usso kinnitus On Jesu lep-
pitas.

10. Sest on se wigga kül: Mo armastus ei
fõlha, Mis tännini on mul So wasto, Jesuke,
Et ilma rõõm ja tõ Mull' armsam olnud weel,
Kui sinno nou ja meel.

11. Hing! panne tähhele: Ma pean julgust
wotma, Et saaksin rahhule. Kui lahkud südda-
mest Ma-ilmast, lihha tõõst, Ja ellad Kristus-
ses, Siis õige järg so kões.

12. Sa waene! tahhad sa End keelda fun-
ningale? Kel joud on otsata, Kel on keik rikkus,
au, Keik wäggi, tarkus, nou, Kes, mis ta lonud
teäl, Ka peab üllewel.

13. Kui

13. Kui üksford hukka lääb, Mis ma peäl on, ja taewas, Siis temma ikka jääb, Ei löppe ialge, Ei temma surrege; Ja kedda tunneb ta, Sel õn õn otsata.

14. Kes agga aegsaste Siin temmaga ei leppi, Se jääb kül häddasse, Lääb hukka iggawest, Ehk touseks filmadest Wet kül ni rohkeste, Et woaks wolaste.

15. Kui Jummal armoga Niüd leppimist sull pakkub, Siis wotta wasto ka, Ja ütle: sinmile Ma amman, Jesuke! Mo ihho, hinge ka, Reik puhhas wotta sa.

16. Mis tahhad, te moga; Mind walmista waid sulle Au-riistaks, illuks ka, Et ikka kidan sind; Kui isst kattad mind, Ja puhhas saab mo waim, Siis ollen armo taim.

N° 293. / 188.

Mein Heyland lehre mich recht lieben.

Wisil Kes Jummalat ni lassed tehha,

MInd õppeta sind armastama, Mo kallis Onnisteggia! Mind wotta sinna wahwastada, Ma ollen willets sinnota; Et ellust ni hea meel on sul, Siis olle armust arstiks mull.

2. Ei minna woi sind armastada Mo ommast wäest, sest pallun ma: So armastust mo sisse sada, Mind sedda hästi õppeta, Et ikka sinno armo nään Ja armastusse sisse jään.

3. Mind sada isse armastama Sind keigest wäest ja kindlaste, Seks wotta süddant walmistada, Et ussin ollen kowwaste, Sind armastama iggawest, Kui armastad mind keigest wäest.

4. Et woin sind ikka armastada, Se on so

Keige üllem tõ; Siis minno sisse sedda sada: Mo onnaks, armas Jesus, ja Keik omma armastussega, Et ma ei ella sinnota.

5. Ei sinnota woi minna tehha Ei ühtegi, mis kõlbab teäl: Ma woin külpea rõmo nähha Muist asjust, mis on Ilma peäl: Oh ärra falli sedda Sa! Et minna muud ei armasta.

6. Kui sinna annad ennast mulle So armastusse wäega, Siis õõd ja päwad tulleb sulle Mo sees sind ennast armasta; Mo seest ma leian Kõrwalust, So kääst saab õiget armastust.

7. Ei selge armastus Sa olled, Mo hinge suud nüüd lahti te, Et sa mind sega sõõtma tulled, Muud himmo kela, Jesuke, Mo armastus! et puhtaste Sind armastan ja kowwaste.

8. Kui armust annad armastada Sind nenda, kui on kõhhus se, Siis woin so armastust täis sada: Ja sinno armastusse tõ Jääb minusse, kui on so sees: Ma maitfen sedda süddames.

9. Et muudo furnud ollen, tead: Sevãrrast omma armoga Mo armastus, kül isse pead Mull' rahho saatma lõpmatta: Et iggawest sind armastan, Ja sinno hallastust täis saan.

10. Oh wäggede Jehowa, sada! Sa olled armastusse mees, Et woin sind hästi armastada, Se on ükspäinis sinno kääs: Oh armastamo Jesand mind, Ma armastan siis jälle sind.

R. 294. 12.

Ach Gott/ mich drückt ein schwerer Stein.

Wisl: Kristus on meie patto eest ic.

Mind waewab wägga raske koorm; Kes woib

woib se mo peält wõtta? Sull' teada on mo wallo, surm, Oh Jummal, appi tõtta. Jeesus ellab, surnud ma, Oh Jessa, se mo murre ka: Ei woi ma leida tedda; Oh hädda!

2. Kes sedda kiwvi weretab Mo peält, mis wägga raske? Mit hawa uks siis lahti saab? Millal rõõm tulleb mulle? Eks ma pea surma Käest Nüüd lahti sama usso wäest? Kes on se, Kes mind peästab? Kes peästab?

3. Kurb südda, ärra arraks sa: So Jeesus tousnud ülles, Keik pörgo wägge rikkub ta: Pat poob jo risti külles. Kül ta omma surmaga Sind peästab patto rojast ka, Ja waimo ello annab, Kül annab.

4. Ja tousnud on, et temmaga Sa pead tousma surmast Ja wäest, teeb sind õnsaks ka, Et abhastuskes rõõmsast Risti al käid temmaga, Woid surma orrust peäseada, Ja rõõmo sisse sada, Kül sada.

5. Ei Jeesus jätta taggast Sind, et Ja ele läinud, Ja kiskus katki paeladki, Misga sa wängis käinud: Sind wottab hauast tommada Keik ilma sinno murreta, Ja sind so wallust peästab, Sind peästab.

6. Sind pühhad inglid kaitsewad, Et Jesu jures olled: Need sinno eest siin söddiwad, Kunni sa taewa tülled: Otsi omma Jeesusest, Kes risti lödud sinno eest, Seäl, kus ta surmast tousnud, Kus tousnud.

7. Ja polle patto hawa sees. Kes tousseb uskus ülles, Kel temma sanna süddames, Se ikka on ta külges. Süis olle ussin, innime! Ja pole pöörma

põbrma fermeste, Siis raske koorm kül kaub,
Kül kaub.

8. Müüd patts hauast põggene Ja taewa pole
tõtta, Ma-ilinast uskus taggane, Keif kurja mah-
hajatta. Jesus näitab ennast kül, Kui parrast
ossa pea sull', Et woid ta pole hoida, Woid
hoida.

9. Mind, Jesus, waimus walmista, Et ellada
woin sulle, Kunni mind wottad ärrata, Ja kro-
ni anda mulle, Mis teises ilmas sinno kões On
walmis auu-rigi sees: Oh Jesus palwed kule, Oh
kule!

St 295. 37.

Warum wilt du doch für morgen.

Wisil: Miks mo südda ennast waerwab.

Mis, kui paggan, innimenne! Hädda sees
Hoomse eest Olled murrelinnne? Mis sind
raske murre aitab? Jummal se Waikseste Sind,
kui nälg on, toidab.

2. Jummal on sull', ello annud; Jhho sa
Hingega Olled temmalt sanud. Ei ta neid woi
jatta jälle Altmatta, Kes siin ka lootwad tem-
ma peäle.

3. Ärra kaeba nenda hädda: Mis ma sõõn?
Mis ma joon? Jummal sadab sedda. Jhhule
ta toidust annab, Ja mis weel Tarwis teäl Se
eest murret kannab.

4. Eks so ihho parrem olle, Kui se leib? Tem-
mal täib Rohkest anda sulle Keif, mis sõdab sind,
ja jodab; Sest ta meel Selle peäl Käib, kes ted-
da otab.

5. Weel, mis selga pannen? mõtleb; Jesuke:
Ärra

Arra te, Mi, kui paggan; ütleb. Wata põllud, wata metsad, Villikest, Rohhokest; Need keik häästi seiswad.

6. Kas on linnokesel murred, Kust ta saab, Mis ta sööb? Kas ta nälgä surreb? Temma lodab loja peäle, Hüppab seäl Oksa peäl Rõõmsast, tõstab heäle.

7. Oh! se õige ust on waia: Ollaks se Meie kää; Woiks, mis tarwis saja. Jummalast kes finni hakkab, Ei jä ta Abbita, Rahhul walwab, maggab.

8. Kes siin õigust takka nouab, Üllemaks, Kallimaks Armo riki peab, Sellel Jummal süa annab, Jua kää, Waewata: Temma eest hoolt kannab.

9. Ma-ilm noudko tühja agga; Minno meel Peab teal Noudma Jesust tagga: Ehk kül wõttab heldest melest Wahhest kää Wibida; Süiski aitab tõest.

10. Kui mo usko katsma tõttab, Andid kää, Mis saand ma Mo kääst ärrawõttab: Kui, mis mul on, lähhäb nurja; Heaks kää se Minnule Tulleb, ei te kurja.

11. Tä woib mull' keik jälle anda, Wottab ta, Elluks kää Panneb omma sanna; Oh! kui monni waene ellab Murreta, Ennast kää Hädda warral toidab.

12. Jõsa holeks ennast andwad: Tahhab ta; Nemmad kää Waikfest risti kandwad. Temma tahtmist nemmad kiitwad; Kuida ta Nendega Seab, aega wiitwad.

13. Jummal süiski appi tõttab, Annab tõest Pallekest,

Pallokest, Kuulda kaebdust wõttab, Rõmustab
neid siis, kui hädäda Sureks saab, Lõppetab Af-
kitselt kül sedda.

14. Hinge eest need murretsewad, Jesusse
Hawusse Memmad kermest jockswad; Sest et
temma kallid hawad, Kui waew ees, Hädda
käes, Neile abbiks sawad.

15. Müüd, mo Jesus! rõmuks olle, Kauni-
ken, Minno õn! Tõdusseks mull' tulle. Mur-
retse mul hinge warra; Jhhule ühtege Siis ei
olle ärra.

16. Keif mo pudust, Jummal! annan Hõleks
sull', Keif, mis mul Waewaks on, mis kannan.
Murretse, wait tahhan olla, Palludes, Kum-
mardes Ka so ette tulla.

17. Täanno anda tahhan jouda Sulle seäl
Ning ka teäl So pool' ikka hoida. Keif so
auuks minna pannen, Jä mull' sa Osaks ka Ar-
mas Jesus! Amen.

№ 296. 89.

Was kan ich doch für Danck.

Wisil: Oh wagga Jummal! Kes re.

Mis täanno moistan ma Oh Issand! sulle an-
da, Et kannatussega Mind wotsid kaua kan-
da? Kui teggin kõwwerust Ja patto allate, Ja wih-
hastasin sind Mo Jummal! iggapä.

2. Kül surest armust sa Mind santi armasta-
sid: Ma hullutasin peäl: Sa ikka hallastasid.
Kül wasto oksa ma Jäin pattustpõõrmatta:
Ei sa mind nuhhelnud; Waid wotsid kannata.

3. Et ollen põõrnud nüüd, Sa üksi olled tei-
nud, Et kurja waimo riik, Tõ, mo sees hukka läi-
nud,

nud, So arm, mis ullatab, Mo Jesus! taewani, On minno kiwist meelt Teind pehme's pohjani.

4. Kõl moistsin pattoga Sind, Jummal! wihastada, Ma agga ennesest Ei joudnud armo sada: Ja hukka minnes ma Kõl joudsin langeda; Ei joudnud issege Mo pattust tousea.

5. Sa tõstsid ülles mind, Ka teed sa näitfid mulle, Mis pean kaima ma: Sest tanno annan sulle, Sind, Jummal! kidan ma, Et wihkan patto tõ, Ja wanno teggusid Nüüd melega ette.

6. Et agga ueste Ei lange patto sisse, Siis anna minnule Se pühha waimo isse, Et selle läbbi ma End hoian patto eest, Ja ue melega Sind tenin süddamest.

7. Mo ello aial mind Nüüd wotta sata sinna, Et ilma sinnota Ei sada ennast minna. Kui enast sadan ma, Siis efsin iikka peäl, Kui isse sadad mind, Siis teen, mis kohhus, teäl.

8. Oh Jõsa, wotta sa Mo palwet möda tehha! Poeg, Jesus! anna mull' So omma wägge nähha, Oh kallis pühha waim! Mind sada iikka teäl, Et ma sind tenin siin, Ja iggawest ka seäl.

No 297-108.
Liebster Jesu/ was vor Müh.

Wisil: Kes Jummalat ni lassib tehha. ic.

Mis waewa olled sa mo pärrast, Mo Jesus, wotnud kannata, Et sa mind siit ma-ilma pärrast Ja pattust saaksid peastada: Sa noudsid warra hilja mind Weel enne, kui ma tunda sin sind.

2. Sa olled keif so auustussed Mo waese parrast kautand, Sa jatsid taewa romustussed, Ja ollid Mea peal usna sant; Sa lastsid ennast laimada, Et sa mind saaksid aidata.

3. Sa jatsid omma riki mahha, Mu jarge, kroni melega; Siin sa ei noudnud au, ei rahha; Waid sullaseks said romoga, Et minno hing so palgaks saaks, Ja kunninglikuks emmandaks.

4. Weel suremat hoolt mo eest kandsid, Kui lastid risti surmaste, Ja omma hinge pandiks ant sid, So issa kätte taemasse; Et sinnoga mo hing kui pruut Saaks iggaweste kihlatud.

5. Et nüüd mull' olled walmistanud Keif sedda, kallis Jesuke! Ja mind weel ennam armastanud, Kui isse ennast, armoke! Siis joudko se pääw tulla ka, Mil sedda keif saan maitse da.

6. Mind wotta omma rigi sisse, Ja terreta mind heldeste, Mull' anna suud, mo peigmees isse! Mo hinge hoia järgeste, Et ta so sobraks, prudiks saaks, Ja kunninglikuks emmandaks.

N° 298. 74.

Meine Seel ermuntre dich.

Wisil: Armas Jesus! arwita.

Mhing! Jesu armastust Wotta süddamesse panna: Ta näab surma ahvastust; Saks so süddant hopis anna; Wägga ustaw on so Jesus, Olle temma parrast romus.

2. Dige Issa poeg se on Sinno sü eest risti podud, Pea peal on terraw kroon, Werriseks ta ihho lödud. Ta on so eest urmseks pekstud, Sedda armo kuskki leitud.

3. Sure

3. Sure pina piddid sa Jggaweste pörgus tundma, Mitme patto pärrast ka, Taewa rõmust ilma jama: Agga Jesus patto kannab, Rohket armo sulle annab.

4. Temma rist on waigistand Jummalas so Issa wiha, Kasso needmist löppetand, Bottis pahha keik heaks tehha: Köhna, patto, surma woitis, Armust sulle taewast andis.

5. Mis nou tulleb piddada? Mo hing! mis sa tahhad tehha? Jesu waero on naliqata: Temma armastus on nähha; Mõtle, mis on sinno kohhus, Et so Jesusel on woimus.

6. Ei woi ial temmale Mingisuggust tassutada: Head teeb mulle liaste: Laiskust wotta teotada, Et ma pissut armastanud Sedda, ja tül kurwastanud.

7. Mis on sündind pahhaste, Sedda mahhajätma tõttan: Nou ma pean kindlaste, Et ma teist teed kääia wõttan, Kus ma Jesusi üks ihkan, Ja mis kurb ta melest, wihtan.

8. Pättud! tagganegge nüüd, Ei ma ennam teid ei falli; Teile, teile on need süüd, Mis mind tewad fellest lahti, Kelle sees on üksnes ello, Arm ja keik mo hinge illo.

9. Jesus Dnisteggia! Wotta mind so ornamaks seada: Sinno pärris ollen ma; Sest ma tahhan truiks jada: Sulle ellan, ristil kannan, Surres end so holeks annan.

10. Jesus! sinna olled se, Kelle jure ikka tõttan, Sa mo omma, minnaga Sinno ornamaks ennast jättan. Mis sull' armas, armas muile: Wahha mull', mis pahha sulle.

11. Mis sa tahhad, tahhan ka: Süddames on sinno sanna; Peßad sa, wait seisan ma; Mär-giks, pandiks Waimo anna, Et ma taewa rigi pärrin, Julgest ma se peäle surren.

12. Se nou jägo löpmatta; Jesus on mo ainus üks: Temma omma ollen ma, Ea kääst mind ei kissu ükski. Temma mind ei jätta mahha, Ei ma Sedda jätta tahha.

13. Boime sūt jo hingele Sedda rõmo, rahho leida, Kui end uskus kihlame Jesuga; kui ta woib näita Meikui paljo head sin waewas; Woi! mis sünnib pärrast taewas.

14. Woi! mis magus ello wiis! Woi! mis rõõm, ou, diskaminne! Woi! mis rahho tulleb süs, Kui saab otsa wõitleminne! Ikka, ikka Jesusst kidan, Jesussega aega witan.

15. Igga tunni rõmustan, Kui se peäle mõtlen minna, Tännoga sind auustan: Keik, oh Jesus! annad sinna; Se mull' uskus kindlast tulgo: Mo sees sinno wäggi olgo.

N: 299. 2.

Wifil: Oh Jummal wata heldeste ic.

MD hing! mis aega witað sa, Ja watað patto peäle? Eks olle Jesus armoga Sind lahti ostnud jälle Ni kallist sinno pattudest, Sind kannud ommas süddames, Kui rippus risti sambas.

2. Et wotta kindlast uskuda, Et Jesus lunnastanud Sind: walwa nüüd ja pallu ka, Kunni sa abbi sanud: Mind santi, Jesus, juhata, Ja mind, kes nõdder, kinnita, Et sinno hawus ollen.

3. Mo kallist Jesus! aita sa, Ja juhata mind järgest,

järgest, Et waene rummal ollen ma, Mull' ab-
 biks tötta kermest: Ja aita ustus woitelda;
 Mind finnita so werrega, Ja hoia ommas ha-
 wus.

4. So kätts, Jesus annan ma Nüüd omma
 hinge, ihho: Mind armust järgest tallota, Et
 ollen waene pihho. Mind hoia omma sülle sees,
 Siis rõmo kül on süddames, Ei karda minna
 hädda.

5. So holeks jägo minna ka Sest tunnist ja
 sest päwast, Mo Jesus! pea murret sa, Et ma
 so werre waewast Saan kass, et sa kannatand,
 Ja kalliste mind lunnastand, So hawusse jään
 minna.

N° 300. 10 8.

Was gibst du denn/ o meine Seele!

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

Mo hing! mis annad Jummalale? Kes keik
 sull' annab igga pä, Eks tulle ühtege so
 mele? Mis armas oileks temmale? Oh anna süd-
 dant temmale, Se on ta mele järrele.

2. Mis on ta pärralt, se ta ihkab, Kell' tulleb
 süddant anda süin? Ei kühnale, kes ello wihtab,
 Kus ta on, seäl on pörgo piin. Ükspäinis sulle
 tahhan ma, Mo Jummal, süddant ohwrida.

3. Siis wotta ni, kui tahhad, ohwriks Mo
 meelt, mis sinna ueks teind, Mo süddant pal-
 gaks, armsaks sagiks, Et se eest olled waewa
 näind: Ma annan sedda feelmatta, Se on so om-
 ma, makstud ka.

4. Eks sellel' tulleks süddant anda, Kes om-
 maga mind rõmustand? Sull' woin ma armu

nimme panna, Kes surmani mind armastand?
 Mo meel, so meel, üks olgo se, Jä mulle sa, ma
 sinnule.

N° 301. 17.

Auf Seel und dancke deinem HErrn.

Ommal wisil.

MD hing, oh anna süddamest Nüüd tänno
 Ssandale, Kes sind sel õsel kahjo eest On
 heldest hoidnud jälle: So päike näitab sull', Mis
 warra Jummalal, Mis usklikkude silma ees On
 nähha hülgwa kaste sees.

2. Oh Jummal, ei kül joua ma Se armo
 juttustada, Et ihhule jo wõtsid Sa Hea hinga-
 misse sata. Ei ma woi kita kül Head, mis sa
 teinud mul' Ja teistele kes lootwad ka, Kel õige
 usk on minnoga.

3. Oh minno hinge karjane, Ma kidan sinno
 truust, Mis sinno waeste lastele Pääw päwalt
 näitab heldust, Sind tännab südda ka, Et mind
 mo perrega Sel õsel wõtsid kaitseada So pühha
 ingli wõega.

4. Mo armas Jummal, aita nüüd, Et nen-
 da ellan minna, Et ma ei koorma patte süüd Mo
 hinge peäle tänna; Wald tulgo minno tõ Nüüd
 kassuks hingele, So sure nimme kitusseks, Ja
 minno liagimesse heäks.

5. Mind armust hoia keige eest, Mis hinge,
 ihho waewab, Ja anna, pallun süddamest, Mis
 sinno õnne sadab: Oh kela meie peält Tuld, nal-
 ga, sda heält; Kui sadad risti willetsust, Siis
 anna abbi, kannatust.

6. Keif meel wõttan wasto Sult, Mis ial
 peäle

peäle panned; Ma tean, et hädä kaub mult,
 Kui diget aega turned. So Jäsa helde meel On
 waatmas minno peäl: Kui uskustullen sinnule,
 Siis önnistus jääb minnule.

7. Keik sinno holeks jättan ma, Mo hinge, ih-
 ho, warra: So kätte (te, kui tunned Sa,) Keik
 annan warra, hilja. Maad wotta hoida sa,
 Keik rahwa suggu ka, So saakramentid sanna-
 ga. Meid lasse önsast lahkuda.

8. Ei jätta minna, Jesus, sind, So jalge üm-
 ber hakkän: So su, se önnistago mind, Siis rõ-
 mo tundma algan. Oh Jesus söda sa Mind
 taewa leiwaga, Ja joda minno hingekest Bee,
 werrega so hawadest.

9. Se peäle tahhan rõõmsaste, Mis minno
 kohhus, tehha: So waim mind saatko tassaste,
 Runni ma jouan nähha Sind pühha seltsiga So
 auuks lõpmatta, Siis pääw on hästi hakkatud,
 Saab Jesusses ka lõppetud.

302. / 8.

Was sag ich dir/ die mit viel tausend zc.

Wisil: Pääw lõppeb näind, Jä armas zc.

M Jesuke! Kes mitto tuhhat waewa Mo
 pärrast näind Mind juhhatades taewa;
 Mis pean ma Kõl sulle ütlema So süddamest,
 Kuis sedda tunnud ma.

2. Se on mull' siis Kõl armsaks rõmuks tul-
 nud, Kui ollen ma So pärralt üksnes olnud;
 Ei siiski ma Voi sedda sallata, Et waewaks
 läind, Kui mu peäl mõtlend ma.

3. Kas iggapääw, Mis ilmub, peab mulle;
 Kas peab se Ka minno pärrast sulle, Mo Jesuke!

Siin waeraks ollema? Mis arwad sa? Ei us-
su sedda ma.

4. Kui oleksin Ma sinno jure joudnud, So
armo, ia So wägge nuttes noudnud: Kui ol-
leksin Ma süddant tühjaks teind; Suis armas-
tus Mo sisse oleks läind.

5. Eru' Pea, sull' Ma nuttes räfin ülles: Ma
armasten End waimaks kahjaks alles, Ei holi
ma Sest kallist saatmissest, Mis labbi waim Mind
peastaks patto sest.

6. Sepärrast jääb Tõ poleks teggematta,
Mis algmissest Sai hästi ülleswõtta; Mo õp-
pia! Kas on mul lota weel, Et otsa saaks Se
tõ siin ilma peäl?

7. Kas jouan ma Kõl uskus ärrasata, Mis
ükskord mind Woib hopis kautada, Et midda-
gi weel hoian ennepel'; Kui tulleks sull' End ho-
pis anda teäl?

8. Ma rouan, ja Ei woi ka julgest nouda;
Sest eshte Mull' tulleb senna jouda, Et ussun,
et Se järg weel polle kääs, Mis hingel' on, Kes
hopis sinno sees.

9. Ma pean ka Weel enne uskma sedda, Et
onma meel Ja tarkus mull' teeb hädda, So
wõttab mind So rindust wõdreta, Kui kohhus
on Seal hästi immeda.

10. Mo kallis arm! Ehk kõi mo film ei nutta;
Kõl süski sul Mo hinge waew on tutta. Sest
sinna nääd Mo süddant pohjani, Eks polle ta
Müüd kohkand surmani?

11. Eks põrmus ma, Kui wõitlen hinge pär-
rast, So hamusse Ei kippu patto pärrast? Tal-

tulle

tulle, sa Woid süddant tallita, Sa armo wain!
Woid sedda kassida.

12. Oh! aitse mind, Et uskus hüppan kind-
last, Mi, kui on teind, kes ärrawoitwad waen-
last: Siis peäseksin Ma hobilt keigest sest, Mis
keelnud mind Mo kalli Jesu wäest.

13. Oh! andke mull' Mo hädda selletada, Ja,
kuida ma Woin waggaks, selgeks sada, Kui sal-
laja Mind pettab omma meel, Kuis iggapääw
Mull' tulleb surra teäl.

14. Mull' näitke ka, Mis õnwis järg on neile,
Kes omma meelt, Ja süddant andwad teile;
Mis maggus rõõm, Mis kallis au se on, Kui
selle peäl Meil' tulleb woido kroon.

15. Mo peigmees! kes Mul tõ-est armas ol-
led, Kas tootust Mo kääst weel wotta tulled?
Mis on so nou; Kas tahhad, et soga Võõn kät?
mis teed Sa Jessand! minnoga.

16. Kas tahhad, et Hing ni, kui joud ta kää-
es, Peab põllema So armus, ning so wäes, Et
wurinal leek legi läbbi lodke, Ja ühtegi Ei en-
nam külmaaks jääks?

17. Siin kääsi on Kül; minna kardan agga,
Et tühhi keik Mo tootusse tagga. Kui mitto
ford Ollen ma sedda teind? Kui mitto ford Ka
sinno abbi näind?

18. Ja kiskl weel Ei olle otsa sanud Mo om-
ma meel, Mis mind on eksitanud: Sest üt'e sa,
Ma pallun raskest Mo hingele: Et hakka
ueste!

No 303. 64.

Du Lebens Brot / Herr Jesu Christ.

Wiss! Oh Jesus üllem abbimees zc.

M O Jesuke, sa ello leib! So jure eksja jouab,
Kell' himmo taewa peäle kâib, Ja so
kâestarmo nouab; Sest passun ma sind südda-
mest, Oh puhhasta mind pattudest, Et kôlban
sinno laual'?

2. So armsa taewa roaga Mind, Jesand,
tâanna söda; Mind ello jödele juhata, Ja selle
seest mind joda: Kûl ollen haige, rojane, So ar-
mo-jomist, karjane! Mull' süisbi ärra kela.

3. Sa messi-maggus taewa leib! Oh anna
mulle armust, Kui pat mo hinge peäle kâib, Et
peâsen selle hirmust. So usso kuub nüüd katko
mind, Et mull' ei olle karta find, Kui istun sin-
no laudas.

4. Keit' wiha, waeno kustuta Mo südda-
mest ja hingest, Mo süüd ja wigga ilmuta, Et
ma neid nuttan järgest. Sa kûpstud Pasatal-
leke, Oh anna ennast peioke! Mull' hinge kas-
suk's süa.

5. Ma tunnistan, et minno tö Ei maksa sed-
da armo, Ma ollen patto sullane, Ja tunnen
selle hirno. Se hädda sees mind rõmustab,
Et sinno fanna tunnistab: Sa wottad waesed
wasto.

6. Pat on mind hopis rikkunud; Oh anna
terwist leida. Surm on mo süsse rikkunud; Mo
peäle armo heida. Ma ollen sögge, walgus-
ta: Ma ollen kaddund, hallasta, Ja aita selgest
armust.

7. Mo

7. Mo peigmees tulle minnule, Ning ja mo süddamesse, Et ma suud annan sinnule, Ja jaan so armo sisse. So maggusama rõmoga Mo nõd-ra waimo kossuta, Ja lõppeta mo hädda.

8. Mo Jesufe, sa ello leib! Soga mind sõta wõtta, Sa werri! kel keif pesta täib, Mind heldest jootma tõtta. Sajaad mo sisse, anna ka, Et jaan so sisse, ning et ma So läbbi saaksin taewa.

304. 2a

Herr Jesu Christ meus Lebens Licht etc.

Wisil: Tüüd surnud kehha mattamer.

Mo Jesus, ello walgustus, Mo lotus ja mo rõmustus! Te-käia ollen Ilma peäl, Ja patto koorm mind waewab teäl.

2. So jure te-kond on mo ees; Sa ellad rõõmsataewa sees, Seäl on mo dige pärris-ma, Mis sa mull' saatnud werrega.

3. Te-konnaks hing on rammoto, Ja ihho dige warrato; Sepärrast, Jesand, pallun sind, Et tulled isse saatma mind.

4. So pühha kannatusse wäest, Mind peasta surma wallo seest: So higgiga mind jahhuta, So werrega mind lopputa.

5. So hobid ja so ihho piin Mo hawul' olgo kui üks wiin; So naero kroon mo auustus, So teotus mo rõmustus.

6. So sappi jook mind jodago, So janno jannust peastago. So waljust hädda hüüdmisest Mull' warri tulgo põrgo eest.

7. So pühha wie hawasse Mind petta, et ei

minnusse Ei põrgo kul woi putuda, Ei ka mo hinge kiskuda.

8. Kui lähhan keletumaks jo, So waim siis mo sees õhago, Mind kela taewast eksimast, Ehk filmad lõpmad nägemast.

9. Kui siit on ärvalahkuda; Mind Jessa kätte jubhata, Mo meled hoia jamsimast, Ja ennast kofko weddamast.

10. Te-keppiks olgo mull' so rist, Haud koh-haks, kus saan hingamist: Kui ma saan surnud, katko mind Need mähkmed, need, mis katsid sind.

11. So armidest mind õppeta, Et armo tah-had näidata? So kühje hawa läbbi mind kasada, et saan nähha sind.

12. So surma peäle lotan ma, Kui ma nüüd lähhan surrema; Mul taewa ukse lahti te, Kui ello korra ots on ka.

13. Mind wiimsel päwal ärrata, So parral kaele asuta, Et minna ei sa kohtusse, Et igga- wesse wallusse.

14. Siis minno ihho uenda, Et woiks kui päi- fe paistada, Ja saaks so ihho sarnatseks, Ning inglidele selfsiks jääks.

15. Mis rõmo ma siis leian seält, Kui inglid- dega tõstan heält, Ja sind seäl pühha hulgaga Saan nähha ikka filmaga.

N° 305. (101)

Mein Jesu schönstes Leben 2c.

Wisl: Ei lahku minna sinnust 2c.

MD Jesus! kallim ello, Sa Pasa-tall-ke! So armastusse illo On, et sa peioke! End hea me- lega Siin ohwriks mo eest andsid, Ja risti nuht- lust kandid; Mo hinge kosfuta. 2. Sa

2. Sa kannatafid nuhtlust, Oh süta talleke!
Ja maksid minno uhkust Mo eest, mo armoke!
Sa lunnastafid mind; Sind õalast surma pan-
di, Ma ilma sü eest anti, Mis süski põlgab
sind.

3. Siin risti külges nähti Se õnnisteggia, Ja
patto õhwrüks tehti Se tal, mis wiggata: Se el-
lo surmasse Saab, kes meil' rahho saatnud, Ja
armoga keik katnud. Sest tanno temmale.

4. Tal andis ennast küpsta Seäl kõrge risti
peäl, Meid wõttis põrgust peästa, Seks noud
ta andis teäl. Ta kalli werrega Tuld wottab
kustutada, Ja wihha lämmitada; Ta palwest
tulles se.

5. Ei jänud hawa siss: Se surnud talleke; Ta
wõttis ello isse, Sei woimust kangeste, Kui kan-
ge tapleja, Woib patto, surma woita, Ja jal-
ge alla beita Keik kurjad waimud ka.

6. Kuis pean õmmaks sama Nüüd sedda tal-
lekest? Mis ennast andis tappa, Werd walla-
des mo eest: Mo südda essite Peab patto kurjust
tundma, Ja armo himmustama, Ja nutma är-
daste.

7. Sind Jesus! wasto wõttan, Ja sõõn sind
uskudes, Kui sinno liggi tõttan So waewa mäl-
lestes, Su, südda tännab sind, Ja sinno truust
ikka, Mis parrandab keik wigga, On uus ja ai-
tab mind.

8. Keik patto happotaignad Peab wälja püh-
kima, Mis himmud meles kewad Peab mahha-
jätama: Nüüd selges meles ma Pean, funni minna
ellan, Ja Ma peäl alles ollen, Uus taigen õllema.

9. Wõõd

9. Wõdd wõle panna jouan, Ja kingad jalges teäl; Se on, et sedda nouan, Mis on seäl üllemel; So risti na-al ma Kain, Ilma mahhajatann, Ja sinno jure tõttan, Mul taewas ossa ka.

10. Kui üpres wägga maggus On mul se tal. Ieke: Mind kattab temma õigus, Kui ollen allaste: Ja werri puhhastab, Ja lihha maggus su sees Käl keiges kurwastusses, Seest süddant finnitab.

11. Wiin, messi jahhutawad, Meid süaks' himmoga; Kes agga Jesust sawad, Need kiitwad tõega, Et polle üllem siin, Süddame finnitusses, Ja üllespidamisses, Kui se leib, lihha, wiin.

12. Kes rasket risti kannab, Kel murre, kurwastus, Sell' Jesus rõmo annab, Et lõppeb ahhastus, Kes nõdder, jouwoto, Ja rõmustama tõttab, Käl toetada wõttab, Kes kurb, ja rammoto.

13. Meid, armas Jesus! sõda So puhha lihaga, Meid taewa te peäl joda So kalli werrega, Meid senna sada sa, Kus polle janno ota, Kus wõttad lambad jota So selge we-ega.

14. Seäl päike, Jesus, Jumal On paistmas meie sees, Kes annab rõmo temal, Kel nut ja hädä kões. Kes õhkand, õiskab seäl, Kes äggand siin, seäl naerwad, Ja kahjust kasso sawad, Rõõm tulleb wigga peäl.

15. Siis wine au ja kitust, Ja wägge tallele, Ka auustust, ja rikkust Taweti poiale, Kel' tarkus lõpmatta, Kes meie õige Jummal, Keif woimus on ka temmal; Paultem: Halleluja.

306. 10 §.
 Ich will dich lieben meine Stärke / 2c.

Wifil: Kes Jummalat ni lasseb tehha 2c.

M joud! sind tahhan armatseda Ei sannaga,
 waid teoga, Sind tahhan ikka iggatseda,
 Mo ehete, keif mo himmoga; Sind kallis wal-
 gus armastan, Runni ma ello löppetan.

2. Keif aega tahhan soga wita, Kui wägga
 armsa söbraga, Sind tahhan armastada, Eia,
 Kui ial weel woin hingada, Sind tahhan nou-
 da, Talleke, Kui prudi nouab peioke.

3. Oh et ma sind, sa õige illo! Ni hilja oller
 tunda saand, Ja sind, mo hinge rõõm ja ello! Ei
 enne ommaks tunnistand; Se kurbastab ja
 waewab mind, Et enne ma ei noudnud sind.

4. Ma hulkusin kui eksnud pimne, Ma otsisin,
 ei leidnud sind: Sind jätšin mahha, oh mis im-
 me! Ja noudsin lomad ning ka mind: Müüd ag-
 ga ollen saand so käest, Et armastan sind süd-
 damest.

5. Sa õige pääw, sind tänan minna, Et sa
 mind olled walgustand; Sind tänan, taewa rõõm,
 et sinna Mind wabbaiks teind ja rõõmustand. Sa
 kallis arst, sind tänan ma, Et mulle terwist an-
 nad ka.

6. Müüd wotta hoida minno mele, Ja kela
 ärra eksimast, Mind juhjata so õnna tele, Ja
 hoia seisimast, langemast, Mo hing ja ihho
 walgusta, Mo päike! ja mind wahwasta.

7. Mo silmil' anna nutto rõõmsast, Mo me-
 lel' puhhast himmustust, Mo hingel', et sind nou-
 an auvast, Ja näitan ülles armastust. Mull'
 anna,

anna, et waim, moistus, meel So pole ikka hoidwad teal.

8. Sind, Jummal, tabhan hiinustada, Sind tabhan nouda, minno kroon! Ja palgata sind armastada, ka siis kui raske waew mul on. Sind kallis walgus, armastan, Kunni ma ello löppetan.

307. / 3

O Gott mein Schöpfer / edler Fürst &c.

Wisil: Kui Jesus sure armoga .c.

MO Jummal, loja, abbi mees! So jure waene tullen, Kui sa ei wallitse mo sees, Siis muido hinges ollen; Ma ollen surnud ellawalt, Mind pat on ärrahuffand, Sest kus ta ka on melewald, Seal polle weelgi hakkand Se õige waimo-ello.

2. Sepärrast heida armo nüüd So waese lapse peäle, Ja kela, et ma patto süüd Ei kogu uest jälle. Mind hoia sedda räkimast, Mis wihhas tab so mele, Ehk ühhe innimesse last Woib sata kurja tele, Ja huffatusse pole.

3. Mo kõrwad, Issa, hoia ka, Kui sattun pahha seltsi, Et need ei ial kuulda sa So rigi teotussi. Meid põra nende juttudest, Kes sinno waimo naerwad; Kes end ei hoia nende eest, Käl pea sedda pöörwad Ka eksitusse sisse.

4. Mo silmad, Jesand, wallitse, Ja kána puhta tele, Et habbematta nou ja tõ Ei tulle minno mele: Mis ausas ellus kinnitat, Mis taewa wäggi nouab, Mis kindlat usko sunnitab, Mind kassinusses hoiab: Se olgo minno hiino.

5. Oh anna, et ma süddamest So rõmo üksnes ihkan, Keif prassinissed iggawest Ja ilma lustid wihkan: Se rõõm mis lihha rõmustab,
Se

Se lükkab põrgo sisse, Ja mis ilm rõõmsaks
tunnistab, Se sadab hukatusse Niwaimo, kui
ka hinge.

6. Oh õnnis, kellel allatsi Se taewa leib on
roaks, Kes muud ei tahha, iggatse, Ei nouage
muud ossaks, Kuid se mis sadab ellusse, Kus
Jummalaga ellab, Ja senna pühha hulgasse,
Mis armsad laulud laulab, Ja lõpmatta näab
rõmo.

308. 28.

Du hast mir das herz genommen &c.

Wifil: Armas Jesus, armastaja, Kallis &c.
Jesus Peigmees.

MO kääst süddant olled wõtnud, Kallis õdde,
prudike! Kihlama ma ollen tõtnud Ennast
soga, tuike: Et sa uskus, armastuskes Tahhad
tunda peigmeest mind, Sest mo südda hallastus-
kes Põlled, et saan kätte sind.

Usklik Ling Druut.

2. Süddant mo kääst wõtnud olled, Armas
wend, mo Peigmees ka Armastus teeb, et
sa tulled Kristi külge surema: Kõl so werd mo
sü eest minna Watan rohkest jooksewad, Arm-
sam sõbber olled sinna, Ei ma tea parremat.

Peigmees.

3. Illusam kui Ester enne Olli, kallim olled
mull', Armsam weel, mo dekenne, Ennast an-
nan ommaks sull'; Ehted mis sind ehhitawad,
Põlle kullast, hõbbedast; Illo minno werrest sa-
wad, Seest kül paistwad elledast.

Druut.

4. Illusaks kuis hüad sinna Mind? mo hel-
de

de peioke! Omma häbbi tunnen minna, Eks ma ollen rojane? Dat mind hirmsaste on rikkund, Oh ma ollen rojane! Surm on minno sisse tikkund, Hopis ollen wiggane.

Peigmees.

5. Illus olled, se on tödde: Roja märki polle sul; Arra pea alwaks, ödde! Keif mis tarwis, se on mul; Keif on sinno, seks ma tullen Sull, mis minno, andma nüüd: Minna, minna issi ollen So kuld, ehte, kallim siid.

Pruut.

6. Minno südda, rõmus olle! Kido wäärt ei olle sa; Kallimat mul söbra polle, Punnane on, walge ka: Punnane, sest temma hawad, Werri, surm, mis temma näind, Sedda selgest, tunnistawad, Et ta arm head mulle teind.

Peigmees.

7. Sinno pattud walgeks sawad, Mis on ellepunnased, Mo surm, werri puhhastawad Neid, ehk werre-karwased: Oh siis wotta minno hawust, Mis so ehteks tarwis sul; Kammo saad mo werre kaewust: Sinno heaks on digus mul.

Pruut.

8. Oh kui wagga olled sinna! Walgem lund kül olled sa: Keif mis sinnust tunnen minna, Se on armas, kallis ka. Kallis peigmees, sul on walgus, Keigeüllem puhhastus, Tödde, tarkus, digus, selgus, Armastus ja hallastus.

Peigmees.

9. Pr uut, so päike minna ollen: Minno illo sinno on: Rõmoga so rõmufks tullen, Mo au on

so auu kroon: Ärra wiwi, kermest tõtta, Keif
muust rõmust tühjenda Jhho, hinge, ja neid wõt-
ta Minnoga siin ühhenda.

Druut.

10. Sind ma tahhan armastada; Siin ma
ollen sinno kã: Peigmees, wõtta wautada Mind
kui pitsert sinnusse: Sa mo pãrralt, minna ollen
Sinno pãrralt ikka teãl: Kõl sind nõhha sama
tullen, Geistes sinno parral kãsl.

309.

Schaz über alle Schaze

Wisil: Oh Jesus! sinno wallo.

MD Keigekallim warra, Süddame Jesufe!
Sind wallitsen ma ärra Mo õnnaks, ar-
moke! Ma ollen ehhitatud Sull' asset enneses,
Et ollen õhto sanud Sult patto wallo sees.

2. Sa õige rõmustaja! Leib taewast olled sa,
Mo parras hinge toitja, Kui mul on kannata.
Siis woid sa waigistada, Kui hingel hãdda
kães, Ja robkest jahhutada Mind keige waewa
sees.

3. Oh! saaksin minna nõhha So lahket pal-
lekest: Siis woib so wallo tehha Mind rõõm-
saks süddamest, Mo õnneks wotta tulla; Sest
ilma sinnota Ei maksa ellus olla, Hea, soga el-
lada.

4. Oh, rikkas ello andja! Kes ikka magus
teãl, Sa ustaw risti kandja! Kui armad, pek-
sa peãl: Ma tahhan kannatada, Mind wallo, rist,
ei sa So armust lahjutada, Se polle raske ka.

5. So holeks jããb mo südda Müüd surres,
ellades: Ma tahhan ikka sedda, Ka kange tulle

sees Kõl enne higgistada Oh Jesus! sinnoga,
Kui Paradisis seista Sant, willets, sinnota.

6. Ma-ilma au, ja illo Ei falli, tahha ma:
Ma nouan taewa ello, Waim puab seina ka,
Kus ta saab Jesust nähha; Ja senna nouan
ma, Kus wõttab maia tehha, Seäl on hea ella-
da.

7. Oh Jesus, mo rõõm tulle! So sinno jure
mind, Et minna jään so sülle, Hing ehteks ar-
wab sind. Mind rõõm-liinna sata So armust
heldeste: Ei woi ma kahjo sada, Sest keik süs
on mo ka.

N° 310. 26

O Jesu du mein Bräutigam.

Wisil: Mo Jesus, Jummal lihha sees 2c.

Mo peigmees, armas Jesuke! Kes armust
kui üks talleke Mo sü eest olled surma
läind, Mind patto wõllast lahti teind.

2. Ma rikkutud ja wiggane, Sant, pimme,
pahas, rojane Siin tullen ka so lauale, Mind
ära lükka kõrwale.

3. Sa olled arst ja walgustad, Se pühha
kaem, ja puhhastad, Se Issand kel keik anda
täib, Se õige kuub, mis pulmas kääib.

4. Sepärrast Jesus! pallun sind, Et sa mo
tõwwest peastad mind, So werrega mind lep-
pita, Ja keigest rojast lopputa.

5. Mo waese süddant walgusta, Ja usko mo
sees õhhuta, So warraga mind rikkaks te, Ja
minno lihha tallitse.

6. Et sind kes olled tõssine Mi Jummal, kui
ka innime, Mo Jesust taewa leiwaks saan, So
armastust ka mälletan.

7. Mo

7. Mo süddames nüüd kustuta Keik him-
mud, ja siis istuta Mo sisse usko, armastust, Ja
keik, kust sa saad auustust.

8. Mis hingele ja ihhule On kassuks, anna
minnule, Keik kahjo kela, süddant ka Nüüd en-
nesega ühhenda.

9. Te, et so sõma-aia wäest Keik kurri kauks
minno seest, Et patto süüst ma peäseksin, Ja Is-
sa armo tunneksin.

10. Oh aia minnust waenlased, Kes on mo
hinge wastased, Keik õiged noud mis on mo kä,
So waimoga nüüd kindlaks te.

11. Mis ial teen ehk nouan ma, Se sündko
kuida tahhad sa; Et ma woin waggast ellada,
Ja rahho sees süit lahkuda.

12. Siis wigo mind so rigisse So inglid om-
ma seltsisse, Et seäl so laual sinnoga Ma rõmo
tunnen lõpmatta.

Ps. 311. 6

Her Jesu meine Ruh.

Wisil: Oh Jummal, sinno peäl ic.

MD rahho-Jesuke, Oh te, et allate So ar-
mastusses põllen, Sind tundma ussin ol-
len, Sind pühhadega kidan, Ja sega aega wi-
tan.

2. So armo wessi keeb, Ja keik head min-
nus teeb: Mo meled uendago, Tõdd, mõtted
walmistago, Et, mis ma ette wõttan, So auuks
tehha tõttan.

3. Oh kihla minnoga Nüüd ennast lõpmatta:
So ommaks ennast annan, Sind i kka meles pe-
an: Mind armastad, oh sada, Et sind woin ar-
mastada.

4. Mo ossa olled sa, Mo ainus abbi ka:
Mind wotta laulatada Soga ja ühhendada,
Mind wotta ommaks sinna, Ehk ellan, surren
minna.

5. Mind häddas, Jesuke, So rõmust rõdm-
saks te, So heldus mulle tulgo, Mo meles wäga
gew olgo, Et sinno peäle lodan, So abbi üks-
nes otan.

6. Mind sinno auuks ka, Oh Jummal, wal-
mista: Keik lust, rõdm seisko minnust, Et ma
ei lahku sinnust; Mo süddamesse tulle, Mull'
isse rõmuks olle.

7. Et tulle Jummal, sa, So waimo läkkita,
Kel joud on sedda tehha, Et saan ta abbi näh-
ha; Mind järgest juhhatago, Mis hakkon, lõp-
petago.

8. Müüd Jesus, jägo ma So holeks lõp-
matta, Et wanna Adam surreks, Et uus au-riki
pärriks; Oh te, et kulen minna, Et Amen ütled
sinna.

N° 312. 21.

Das Jesulein soll doch mein Trost.

Wisil: Oh Adam! sinno eksitus.

MD rõmustus on Jesuke, Mo õn, mo lund
nastaja, Kes armastab mind tõeste; Et
wõi mind lahutatada Ei ühteke, ma koggone End
temma holeks pannen, Ehk surren ma, ehk ellan
ka, Ehk head, ehk kurja tunnen.

2. Dns Jesus agga minnoga, Kõl siis woin
korda sada, Kui pean häddas ollema, Dns
waew mul kannatada. Mis kurrat! sa, Jlm, pat,
surm ka Mull' wõite kurja tehha? Best Jesu
Käest

Käest Saan minna tõest Suurt abbi ikka
näha.

3. Mo Jesu peäle lotes ma Siin Jssa ette
tullen, Mo waenlaste Käest peäsen ka, Kui tae-
wa rikis ollen, Kus ello kroon, Kus he-a on,
Nään tedda, kes on teinud Mind õnsaks ka, Ja
kedda ma Siin agga uskus näinud.

313. 72.

Meine Armuth macht mich schreien.

Wisil: Keik tulge minno jure nääd 2c.

Mo waesus aiab mind, et ma Nään selle ju-
re kerjama, Kes rikkaks teeb ja terweks:
Sa Jesus, olled, kedda ma Siin nouan omma
nuttoaga, Et lööks so südda pehmeks.

2. Oh kust ma sedda joudo saan, Et sedda keik
siin toimetan, Mis on mo kohhus tehha; Mo
waino, Jssand, kihhuta, Meelt, süddant Ilmast
lahhuta, Et uus meel olleks nähha.

3. Mo hing mis keik on wässinud, Ja pea
ärrajannunud, So kaewo jure tõttab; Sul täib
mo himmo waigista, Mind täita ja mind rõmus-
ta, Et mo hing rammo wõttab.

4. Mo keeljad aia kaugele, Sa woid jo kiu-
satussele Kõl pea otsa tehha; Te, et ma uskus
kindlaks jäään, Ja palwele ka järgest lään; Siis
saan so wägge nähha.

5. Oh aia käd nüüd laiale, Ja tõtta mulle
waesele, Et saan so sülle sisse; Sa tunned min-
no ihkamist, Mo pissarad ja õhkamist; Oh rõ-
musta mind isse.

6. Sa olled minno rõmustus, Ka süs, kui
mul on kurwastus, Ja ahhastus mind waewab;

Sa polle ärralüftkanud, Kes tunneb, et ta kad-
dunud, Ja omma hädda kaebab.

7. So heldus mind nüüd jahhutab, So mag-
gus sanna kossutab, Ja rõmustab mo mele:
Mo Jummal! mis ma ütlen weel? Keif min-
no himmo, nou ja meel Käib agga sinno peäle.

314. 108.

O! wie seelig sind zu nennen.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

Neid tulleb wägga õnsaks kita, Kes omma
hädda tundwad tõest, Ei Jesuta moi aega
wita, Waid põllewad ta armo wäest; Ei tunne-
ge teist Jummalat, kui üksnes omma Jssandat.

2. Oh! kes ei peaks tedda noudma, Ja keif
muud, mis ta wasto teeb Siin hopis ärraneda
joudma, Et temma parralt saab ja jääb. Ta
parrast murren ollema, On õnsas armus põlle-
ma.

3. Mo wend! kui ihkab sind mo südda, Siis
tulled sa seäl ellama; Kui sa mo parrast tun-
nud hädda, Ja arm sind aiand surrema; Eks
ma ei peaks sedda ka, Mis on so wasto, rik-
kuma?

4. Joud on weel sant, kui kannan hole; Ma
siiski wõttan kiusada Se etteseätud märgi pole,
Keif tunnid wõttan armada, Millal saan kihla-
tud soga; Sind ei moi lialt armasta.

5. Mo kallis Jssand! anna sinna Mull' en-
nam joud, kui ello on, Ja ennam weel, kui pal-
lun minna; Waat nõrkend süddant, mis sull'
toon! Nüüd on ta armo wallus jo, Tuld, wai-
mo ka, tuld mulle to.

N° 315. 102.

Jeh liebe Gott und zwar umsonst 2c.

Wisil: Ma tullen taewast ällewelt.

Müüd armastan ma Jummalä, Ja sedda il-
ma palgata, Sesamma armastussega, Mis
temma armust tunnen ma.

2. Ma tedda ennast armastan, Ja sedda
julgest tunnistän, Ehk kasso saan ehk samatta,
Ses armastusses ellän ma.

3. Kes ial muud ei armasta, Kui walgust,
mis on lõpmatta: Ei sest ehk teifest holi se, Ei
armo-andist peälege.

4. Ei taewa rõõm mind kihhuta, Ei au, mis
tulleb odata, Ei põrgo hirm mind sunnige, Et
armastan sind, Jesuke!

5. Se armastus ei kõlbage; Kui palga pär-
rast ligub se: Hea mele polest tahhan ma Sind
armastada rõmoga.

6. Ei maksage se armastus, Mis tarwis on
üks fundimus: Sest süddamest ka puän ma
Müüd armastada fundmatta.

7. Mo Lunnastaja, üksi sa Teed, et ma woin
sind armasta: Se maggus armo wallo tõest,
Se tulleb üksnes sinno kääst.

8. So wallo, waew, rist, teotus, So reiad,
hawad, wärristus, Need wotnud süddant min-
no kääst, Sest armastan sind süddamest.

9. Se armastusse tuioke Käib minno läbbi
süddame: Et olled furnud minno eest, Ma sedda
tunnen süddamest.

10. Ei maast, ei taewast holi ma, Sind siiski

tahhan armasta. Mo melest pörge kisu sa,
Sind ükski siiski tahhan ma.

11. Se eest mull' ärra toota Siin ühtegi, et
hoian ma So pole uskus: siiski ma Sind tah-
han ikka armasta.

12. Mind polle tarwis hirmoga So armo ju-
re aiada; Ma tahhan ilma hirmota Sind ar-
masta hea melega.

13. Kui polleks taewa rõmoge, Ei pörge haua
tuloke, Sind armastama siiski jään, Kunni so
jure taewa lään.

№ 316. 108.

Jch habe nun den Grund gefunden.

Wistl: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

Nüüd ollen minna pohja leidnud, Mis minno
ankurt kinnitab, Mo Jesu hawus, kes on
heitnud Mo peäle armo, mis mull' saab: Se
pohhi ikka kindlaks jääb, Kui Ma ja taewas
hukka lääb.

2. Ta hallastus on usso pohhi Mis ei woi
ärramöttelda: Need armo käd on ikka lahti,
Mis pattusele pakkub ta: Se halle südda järgest
keeb; Ehk tulleb, tullematta jääb.

3. Ei meie pea hukka sama: Meid Jummal
tahhab aidata: Sest tulli Poeg meid lunnasta-
ma, Laks taewa, mei' eest pallub ta: Ta hüab
mind nüüd allate, Et lahti teen mo süddame.

4. Oh pohjato arm, mis keik pattud On
Jesu surmas nelanud: Sa patto hawad kin-
ni seud: Sa hukkamoistmist kelanud; Et Jesu
werri lõpmatta Nüüd hüab: Issa hallasta!

5. Ma tahhan uskus se peäl' lota, Se werre
fisse

sisse wauda, Sult patto waewas abbi ota, So
süddamesse wadata: Seält ühte järge leian ma
Suurt hallastust, mis otsata.

6. Kui muud keif mo kääst risutakse, Mis ih-
ho, hinge jahhutab: Kui keif rõõm ärrawoetaf-
se, Kui selge hädda wahhutab, Kui abbi jääb
weel kaugele, Siis hallastus jääb allate.

7. Kui on ma-ilma asjust hädda, Kui alles
murre alla jään, Kui mitmel wiisil tunnen sedda,
Et nende kallal waewa nään, Ehk seggaseks mo
meel saab teäl, Siis lodan hallastusse peäl.

8. Kui parremast tööst wigga leian, Mis ollen
teinud ilma peäl, Siis Jesu ette ennast heidan:
Keif kütleminne kaub teäl; Sest tunnen siiski rõ-
mustust, Et Jesus on täis hallastust.

9. Mis Jesus tahhab, sündko ikka, Ta wot-
tab rohkest hallasta: Ons se mo meles, polle
wigga; Ta wõtko süddant waikista: Ehk on
mul rõõm, ehk hädda teäl, Siis lodan hallas-
tusse peäl.

10. Se pohja peäle nüüd jään minna, Runni
ma ellan ilma peäl: Ma arwan, teen ja mõtlen
siina, Runni üks like ligub teäl: Kõl iggawest
siis laulan ma: Se hallastus on pohjata.

317. 18.

Nun gute Nacht, du eitles zc.

Wiisil: Päärw löppeb nüüd zc.

Nüüd põlgan ma, ma-ilm! so tühja tülli, Sest
taewas on mo keigekallim willi: Keif sin-
no rõõm mull' sadab waewamist, Kõl Kristus-
sost ma leian hingamist.

2. Mo Jesuke mind nouab omaks prudiks, Et

mo hing temma auks ta riki parriks, Ei sedda au ei leia kusti ma, Ei hõbbe, kuld woi nenda rõmusta.

3. Kas pean ma sest õnnest lahti jama, Ja iggawest se parrast kahhetsema? Ei mitte! sull' end annan, Jesus, ma, Mo olled Sa, ma ollen sinno ka.

4. Ma sinnoga end tahhan ühhendada, Ei maialt woi mo südda rahho sada: So armastus mind armsast jahhutab, Sest põlgan ma, mis ma-ilm himmustab.

5. Ta on mo Tal, se ellam laps sin Ma peäl, Se illusam mis ial nähtud on teäl, Ta selge au mind nenda rõmustab, Et ennesest mo meel kui ärra saab.

6. Suur Jehowa! Keif harrad on so teenrid, Keif wäggi ka; sind kumardawad inglid; Mis innime, et mõtled temma peäl, Ja armastust ta fisse wallad teäl.

7. Halleluja! mull' on keif korda lainud, Mo Jesus on mind armsast ommaks teinud: Sest taggane, ma- ilma tühhi lust, Sest Jummalast saan üksnes rõmustust.

318.

Mein Herze soll nun ganz absagen.

Wist: Kes Jummalat ni laoseb tehha.

Müüd tahhan ma tõest mahhajätta Ma- ilma tühja rõmustust, Ja, kuni ellan, senna tõtta, Et saan täis Jesu armastust: Mo südda, Kauaks rahhota Ja wallus tahhad ellada?

Siin wahhel laulatse wastastikko ja torra parrast:

1. Jesus

Eesus rõmustaja/ Hinge jahhutaja/ Jeesus kanniken!
 Oh kui wiwid laua! Hingel iggaw/ jowa! Sind ma
 iggatsen. Jummal Hoeg/ mo hinge peig/ Ei ma muudli/
 kui sind agga Ma peäl noua tagga.

2. Kui mind siin rõmustab ning hoiab Mo
 Jeesus minno karjane; Siis naeran, kui mind
 taffanouab Se põrgo-hunt, mo waenlane: Mis
 temma mulle kurja teeks, Kui mul on Jeesus kar-
 jatseks?

2. Mind so tiwad katwad/ Ja mind ärrasaatwad Keikist
 waenlast; Mässago kül kurrat/ Prassigo keik kurjad/ Je-
 sus on mo eest. Raksugo ja paulugo! Tõhko pat ja põrgo
 tülli/ Jeesus wottab sülle.

3. Siis wotta temma armo sülles, Sa leitud
 tal, nüüd hingada, Mis ta on muddast tõstnud
 ülles, Ja armsast tahhab sojenda; Sind sadab
 õige tele ka, Kus teised on; nüüd hinga sa.

3. Kurrat! sind ma naeran/ Surm! sull' selga põran/
 Hirm! sind põlgan ma. Ilm! mo peäle astu/ Lauldes
 ma so wasto Seisan rahhoga. Jummal kül on abbiks
 mul/ Ma ja põrgo rahhul' jäwad/ Ehk kül nurrisewad.

4. Mo karjane, mo toidus, warra! Mo süd-
 dant Ilmast tühjenda, Et temmast praego lah-
 kun ärra, Meelt taewa pole üllenda: Seält rah-
 ho otsin, seält ka toon, Kus Jeesus minno war-
 ra on.

4. Riiklus mingo ärra! Sa mo lust ja warra/ Jeesus/
 rõmoga. Ärra tühjod auud! Ärra kurjad nouud! Jäge
 teadmatta/ Hädda/ rist/ ei pes wiisi/ Et ma paljo pean kaand-
 ma/ Jeesusest mind kaänma.

5. Mo kunningas ja wend ei tahha, Et, mis
 ta wiikab, armatsen, Et tedda pissut jättan
 mahha, Ja muud, mis Ilmas, iggatsen: Siis
 tahhan Ilma wiikada, Ja Jeesust üksnes ih-
 kada.

5. Keik mis Ilm sinu puab/ Illusaks ta huab/ Ei ma puage. Pattud jäge mahha! Minna teid ei tahha/ Minge porgusse! Korkistus ning surustus/ Ello/ mis toob patto mulle/ Selga pöran sulle.

6. Voi! mis head põlwe saab se nähha, Kes täiest lahkeb Ilmast teäl! Ei voi sell' ennam tül- li tehha Ei kõrkus, ahnus, lihha meel: Siin ellab temma rahho sees, Seäl iggawenne rõmo ees.

6. Minne surtwastaja! Sest mo rõmustaja/ Jesus on jo sin; Kes sin armastawad Jummalat/ need sawad rõ- mo/ kui on pün. Tõhaks' kül sin häbbi mull; Siiski jääb sa keiges waewas/ Jesus/ mo rõdm taewas.

Winnne salmlaul/ takse sel wiisil, kui: Au, Eitus olgo iggawest.

7. Müüd saand ma taewa rõmustust Ja Jes- sa sõbrust tunda; Sest polle mul muud himmus- tust, Kuid taewa seltsi sada; Ma sedda wägga ihaldan, Et minna Jesu wennaks saan, Ja tae- wa riki lähhan.

N° 319. 86.

Nun wachen alle Wälder.

Müüd walm'wad innimesed, Mets, weiksed, linnokesed; Mis ellab Ilma peäl: Siis touse meel ja mõtte, Et touse, wotta ette, Mis Soja mele pärrast teäl.

2. Kus on keik rõhhed jänud? Pääw on neid ärrasaatnud, Ja paistab selgeste; Et min- go päike isse! Müüd Jesus minno sisse Jo pais- tab üpres heldeste.

3. Pääw on müüd meile tõtnud, Ja s on är- ralõpnud, Ka nenda lõppewad Dõd, kus on risti higgi, Kui jouab tulla liggi Se pääw, kui surnud tousewad.

4. Mo

4. Mo ihho unnest touseb Ja rided selga pan-
neb, Et olleks kattetud: Oh olle Jesukenne, Mo
wasto armolinne, Et hing saaks sinnust ehhitud.

5. Pea, k aed ja jallad! teile M uid tulleb
miinna t ole: Kui uskus algate, Siis laisa seltsi
k arra J aab teitest k augel  arra, Ehk k ul end t oga
waewate.

6. M uid minno hingand tehha! T ood wotta
j alle tehha: Jo olled maggand k ul. K ul sa saad
aega n ahha, Kus t ood sul posse tehha, Kui r -
mustus saab taewas full.

7. Mo k orwad, su ja s idda! M uid kiitke w ag-
ga T edda, Kes ihho, hinge eest Kui hoidja mur-
ret kannab, Ja armust abbi annab, Ja peastab
keige kahjo k aest.

8. Mo r dm, oh Jesus! t otta, Mind warjo
alla w otta, So arm mull' paistko weel: Kui Sa-
dan tahhab neelda Mind, lasse inglid keelda:
Need olgo mulle warjuks te al.

9. Mo armad, teil ka olgo Hea p atw, ja  r-
go tulgo, Mis teid woib kurwasta. Oh Je-
sus, kela h adda Ja kaebdust; kule sedda, Mis
tulleb so k aest palluda.

320. 4.

W isil: Au, kitus olgo s iddameest.

SH armad wennad,  ed ka Oh kuulge minno
sanna. End wotke h asti walmista Ja Je-
su holeks anda. Ei nalli-assi polle siin, Sest se
on Jesu surm ja piin, Mis meid on pattust
peastnud.

2. Kas sinnib alwaks piddada Jesusse sur-
ma h adda? Ja jalgadega tallada, Ehk p lga-
da

Da keif sedda? Waat! sedda teme töeste, Kui meie ühhe pattule Beel anname siin woimust.

3. Oh mälletage süddames, Mis Jesand meie le teinud, Kui meie waesed hädda sees Ei kusti armo leidnud: Siis tulli meie Jesuke, Ja kinnitas meil' heldeste, Et ta keif wöllad maksnud.

4. Ja andis andeks heldeste Keif meie ekstusfed; Eks olle tössi? üttelge, Mo wennad, on sad waesed! Ja ütles: siin on leppitud; Niin ellage kui peästetud, Ja lahti tehtud hinged.

5. Mis arm se on? Kust agga se, Mo armad wennad, tulleb? Et kahhe wahhel ollete, Ja südda arraks lähhab? Waat! wahhest teie lode, Ja uskus julged ollete, Ja wahhest jälle arrad.

6. Oh wotke süddant katsuda, Siis näte teie selgest, Kui pat teid tulleb kiusama, Et teie siis ni julgest Ei wotta sedda lämmata; Waid südda tahhab unnusta, Et Jesus teid on peästnud.

7. Oh ärge olge moistmatta, Kui moistmatummad lambad, Kes ennast andwad weddada, Kuhho sa ial tahhad: Kui patto himmo touseb weel, Siis üttelgo so usklik meel: Jesus mind peästis sinnust.

8. Ja sedda tehkem julgeste, Siis on meil rahho ikka: Se risti lödud Jesuke, Se kautab keif wigga. Mo wennad, andke kat se peal? Ei pea ennam meie meel End lastma pattust petta.

9. Te kallis Onnisteggia! Et olleme keif julged: Kätpiddi wotta tallota Meid sinno waesed lapsed. Kui pat meid wottab kiusata, Siis isse

isfe mele tulleta, Et sa meid pattust peäst-
nud.

No 321. *H.*

Ach du liebes-volles Wesen 2c.

Wisil: Au, Pitus olgo iggawest 2c.

O armas Jesus! meil on weel Käl kartus,
ning ka häbbi, Kui mötleme so armo peäl,
Et omma surma läbbi Meid wallitsenud ennesel,
Ja meie waesed süski weel Ei tunne sind ni sel-
gest.

2. Se tössi on: sa olled kül Jo monda hin-
ge wotnud, Ja, kui ta ennast andis sull', Ka
puhhastama tötnud: Sa olled tedda keelmat-
ta Ja häddast peästnud, armust ka Teind digeks,
heaks ja truiks.

3. Se wöttaks armo sallata, Ja selle tööd
ja wäggi, Kes siin ei tahhaks tunnista, Mis
arm heal meel teggi, Et temma omma werrega
Meid keik on wotnud puhhasta, Kes sedda häs-
ti noudnud.

4. Eks olle selle hulga sees Jo monned inni-
messed, Kes kül on alwad ilma ees, Ja ärra-
pöltud waesed, Kes süski sinno waimoga, (Mis
on ma-ilmal' teadmatta) On woitud wägga
rohkest?

5. So puhha risti-koggodus Kui kuulda
saab sest hulgast, Ja armastab ja auustab, Ja
aitab tedda wahwast. Oh! peaks ta ni puhhas
ka So silma ees kül ollema, Kui ta on wende
melest.

6. Waat agga, armas Jesuke! Ehk sa kül
önnistanud Meid rohkest; süski olleme Ka kah-

jo nähha sanud. Gest monni ei sa eddase, Ja monni on weel foggone So ellust kangel ärra.

7. Ja peaks nüüd ka ollema Se surem hulk, Oh Jesus! Kes hakkawad jo ellama So armo läbbi uskus, Kes ennast andwad finnule Weel iggapäwa täieste, Ja kirsä tee peäl kairwad:

8. Ei ommeti keik polle weel Siin sedda armo noudnud, Et olleksid jo ennestel' Se önnesata joudnud: Ja süski sinno surin ja piin, On keik need hinged, kes on süin, So ommaks lunastanud.

9. Sind palluwad so sullased, Ja sinno ümmardajad, So ärrapeästud pattused Sind wägga kummardawad: Oh! tulgo sinno waim nüüd weel, Weel tännapäwa meie peäl, Se meille armo saatko.

10. Oh, kallis arm! oh, kaunike! Oh, heida armo peäle! Sa kallis armo tulloke! Oh sada, sada tele Keik neid, kes sinno armo tööd Käl näwad, agga süddamed On ommeti weel tuimad.

11. Oh, nende tahtmist, Jesus! sa, Sa isse murra katki: Eö mahha förged mötted ka, Ja allanda neid mani: Oh wotta ärra tiggedust, Ja kangekaelust, surustust, Keik wotta hopis ärra.

12. Et hua armust nende peäl, Kes wallatummad lapsed On, sinno teed ei tunne weel, Te taltseks nende mötted; Keik agga, kes head räkiwad, Waid süddames on kawwalad, Neid näita meie ülles.

13. Keik lihha himmud kauta, Ja te, et meie waesed Neid wöttame keik põlgada, Kui unnenäggenissed.

näggemissed. So armo, mis on rõõm, ja õn,
So himmud, mis keik pühhad on, Meid panne
asfemelle.

14. Ma-peältsed asjad otsima, Meid meles
tafka noudma, Ja tühja lihha kombega Siin
ennast rõmustama; Se on kül õige kurwastus,
Piin, waew, ja selge willetsus, Mis kurrat rõ-
muks hüab.

15. Waat agga, peigmees, Jesuke! Es tõe
õppetussed On tuima innimessele Kül hirmsad
ekstussed; Et nende sees on rummalus, Sest
kallist sannast tüddimus, Mis nemmad ei woi
moista.

16. Oh, tulle Jesus! tulle sa, Oh! kela pat-
to kärä: So waimo tuld meil' läkita, Ja põl-
leta keik ärra, Mis hingele üks tühhi piin, Ja
anna, et need rahwas siin Keik saaksid õiget ello.

17. Kas tahhate, et Jesuke Teid sataks õige
tele? Ja otad teie järrele, Et parrandate mele:
Ehk tahhate nüüd sedda teed, Mis enne káinud
pattused, Kes põrgusse on láinud.

18. Oh helde Jesand! sinna náäd So laste
õhkamissed, Oh! tomma meie süddamed, Ja
kela lahkumissed. Oh wata meie kurwa meelt,
Oh! kule laste nutto heält, Meid sada rahho
fisse.

19. Keik järrestikke kihhuta, Et moistaks
nende südda, Et teine teise järrel' ka Kül selgest
tunneks sedda, Et ikka Talle järrele Siin kón-
dima on õnnis tõ, Ja kaunis, maggus ello.

20. Oh rahwas! kuulge, tulge nüüd Se ar-
mastusse liggi, Mis hawasid keik meie süüd, Ja
g. teggid

teggid sellel' higgi. Keif kurdjad himmud lahku-
go, Ja iggaweste kaddugo, Oh! sage Talle
pääralt.

21. Ka tulge kallid hinged! siis, Ja joudke
ussinaste, Kell' süddames on teine wiis, Kui
ollid ennemuiste, Kui teie waewa tundsite, Mis
ennestele teggite, Kui söbber alles wõdras!

22. Et läkki, heitkem põlweli, Ja silmili keif
mahha. Waat, peigmees seisab liggigi, Ja ei
jä ukse tahha. Oh! kiitkem omma Jesukest,
Ja laulgem puhtast süddamest Nüüd Amen,
Halleluja.

23. Nüüd Jesus! sinno armastus Meid
tommab, ning ka sadab, Se on ka meie õnnis-
tus, Mis peäle südda watab: Üks wihm, mis
sadab kasso teäl, Üks waike armo tule heäl,
Mis puhhub kuhho tahhab.

24. Oh Jesand! anna meile kät, Se arm
on wägga kallid. Waat! siin on meie südda-
med. Nüüd rahwas olge walmis! Ja igga
hulk se sütab ka Jo ommad lampid põllema. Sa
Peigmees! minne ele.

№ 322. 82

Ach liebster Jesu/ ruffe mich zc.

Wisil: Nüüd risti-rahwas laulage zc.

Oh armas Jesus! kutsu mind, Et so heält
tundmas ollen; Sest hing, ka ihho otšid
sind, Kui kanna-poeg ma tullen So järrele. Kui
pat ja surm, Ka kartus on, kui raske koorm
Siis woid mind kerkitada.

2. Ma ollen palju patto teind, Hea melega
kül ekšind, Ja kui sa minno järrel känd, Ei olle
ma

ma sest holind; Ma-ilma asjad noudsin ma, Ja laia tee peäl kaisin ka, End tahtsin hüffa jata.

3. Süis näita sinna minnule, Mis maggus on so ikke, Sa annad armo rohkeste, Sa polle sega sitke, So meel on heide, tassane, So werri peastab üksine Neid innimesi pattust.

4. So tassandus mind rõmustab Kawasto surma, patto: Arm armo peäle mulle saab, Ma leian sest keik rõmo: Mull' ello, õnne tootad, Oh hing! sa tõest rahho saad Sest tootusse sanrast.

5. Kül olled hea, mo Jesuke! Te, et ma ussun sedda, Ja, et jään allandussesse, Ka näitan usko nenda, Et ollen rahhul finnoga, Ja, et mo liggimenne ka Boik's olla moga rahhul.

6. Kui sedda foormaks arwab meel, Süis õppin, uskma kangest, Se foorm süis kergeks lähhab teäl, Et sünnib kanda hõlpsast: So armastus keik sedda teeb, Et kergemaks so ikke lääb, Sa olled isse kandja.

7. Nüüd omma kerge ikkega, Oh Jesus! aegfast tulle, Ja te, et omma teoga Ei minna surustelle. Oh! sada, et sind armastan, Süis hõlboga kül kätte saan, Et iggawest sind temin.

323. 2

Wist: Nüüd surno kehha mattame.

S helde, kallis Jesuke! Te lahti minno süddame Neist sallaajamist wõrkudest, Ja mind mo kurwast süddamest.

2. Ma huan, Jesus, appi sind, Oh Jesus, Jesus aita mind; Mul on suur hädda süddames, Ma ollen raske murre sees.

3. Ma

3. Ma mötlen sinno surma peäl, So hawad
on mo honeks teäl, Et saaks mo hing neis hoie-
tud, Ja armo sisse woetud.

4. Oh Jesus hoia uskus mind So werre sees,
Kui otsin sind: Eass' mind so werres uiuda, Ei
ial ärralahkuda.

5. Oh Jesus, sinno werre wäes On abbi kei-
kil Ilma sees, So werri woib keik puhhasta,
Ja murre sees ka römusta.

6. Sa olled, Jesus, wäggen mees, Te puh-
taks mind so werre sees, Siis ollen õiges puh-
tusses, Ja ellan pühha ello sees.

7. Oh Jesus aita isse mind So werrega, siis
kidan sind; Mind nõdra, Jesus, kinnita, Mind
puhhasta so werrega.

8. Müüd jään ma, Jesus, rahhule So werre
sisse kindlaste: So hawade sees hoia mind, Siis
iggawest ma kidan sind.

9. Amen! müüd Jesus awwita, So waimo-
ga mind kinnita! Amen! oh Jesus aita mind,
Siis iggawest ma kidan sind.

N° 324. 20.

O Jesu Hoffnung wahrer Heu.

Wisl: Müüd surno kehha mattame.

Oh Jesus, helde olled sa, Ja ustaw, fell' üks
lotus ka, Kes ussub, pallub süddamest, Mis
kasso leiab temma sest?

2. Sind, sind, oh Jesus! leiab ta, Kui mag-
gus messi olled sa, Mis ülkem kui woib ihkada,
Se on mis otsib, leiab ka.

3. Muud polle, mis on maggusam, Ei kuul-
da muud, mis helledam: Meel armsamat ei tun-
nege, Kui on se laps, mo Jesuke.

4. Ei

4. Ei keel moi ülesrâkida, Ei kirri sedda nâidata; Kes Jesust tõest armastab, Se üksine sest tarkust saab.

5. Mo maggus nut on tunnistus, Mis maggus on ta armastus, Mis nâitis, kui werd wallas ta, Se wõttab süddant jahhuta.

6. Oh imme-Würst, kes woimust saand, Ja kallist palka walmistand: Mis süddamest siin tahhan ma, Mis lodan, üksi olled Sa.

7. Kui pallaw on so arm so sees! Kui maggus temma põlletus: Mo eest werd walland waewa al, So walgus wiib mind Jummalal.

8. Ep olle ühte rosikest, Rüst maggusam hais touseks seest: Kui se mo mõtted rõmustab, Mo waim siis ellast minnestab.

9. Se on kui wina, pima oog, Kui keigekalim hinge roog, Mis ei te nälga wâhhemaks, Waid isso lähhâb suremaks.

10. Kes sedda maitstud nâlgab weel, Kes joob, sel on weel janno teâl: Ta nouab Jesu heldusse, Muud keik on auruks temmale.

11. Kes armastust nüüd maitseb siin, Sel on ta maggusam kui wiin: Kes sest saab tâiest, õnnis se, Ei sannel pudu ühtege.

12. Oh armastusse imme-tõ, Kuis põlled sa ni lahkeste! Kes Jesust armastab, sel on Sin keige armastusse kroon.

13. Se armastus teeb haigeks mind, Meel lahkund siit, ja ihkab sind. Millal saan kûl, sind nâggemast? Suud anna mulle maggust.

14. Mo sisse, Jesus! tulle sa, Sa üksi woid

mind jahhuta, Oh tulle! to so jure mind, Siis
armastan ma järgest sind.

325. 10. Põhja

Das Lämmlein geschlacht

Wiss! Kes Jummalat ni laseb tehha

S Jesus, pühha Tallokenne! Kes olled mo
eest surma läind, Kui minna mõtlen, ar-
mokenne! Mis head sa mulle olled teind; Siis
minna wägga ihhaldan, Et ma sind ennast näh-
ha saan.

2. Ma olin üpres wägga rummal, Ja ussin
patto teggema, Ja äkkiselt mull' waesel', Jum-
mal! So walgus piddi tousema, Sest ärtas ül-
les minno meel, Ja sedda ma ei moistnud weel.

3. Siis hakkasin ma tundma hädda, Et süd-
da olli kirowine, Et uhkus wägga rikkund sedda,
Et otse tühi olli se; Waid seddamaid sain tun-
da ka, Et keik läks arrasullama.

4. Kõl süddames ma tundsin sedda, Kes olli
tulnud minno peäl'; Ei minna saand weel nähha
tedda, Sest se keik olli unne weel, Ja süski seisis
mõtte sees: Se on üks wägga kallis mees.

5. Siis südda armastusese põlles, Mo him-
nud kaisid temma peäl', Se Issand seisis ikka
meles, Ta pole südda wahhts teäl. Mind näg-
gematta kinnitas, Kes olli mo sees liikumas.

6. Mis rõmo minna süs sain kätte, Kui Je-
sus tulli minnusse! Ma heitsin mahha temma
ette, Ta sai mo peäle woimusse Weel enne kui
ta armo tõ, Ja nimme wäggi olli kã.

7. Ma tundsin warsi, et nüüd tulli Mo kallis
Jesus minnusse: Sest otse kui ta näggo olli,
Kui

Kui risti külges surmaste lüks, ja keif ärralep-
pitas, Mull' nenda ennast ilmutas.

8. Seal mesi tomma külje hawast Ja wervi
jooksis rohkeste: Ja kahhest kääst ja kahhest jal-
last Kül wervi tilkus selgeste. Ma näggin, waim
sai oimaseks, Ja meel lüks pea seggaseks.

9. Nüüd diete sain moista sedda, Et olli ho-
pis hukka laind; Ma tundsin otse surma hädäda,
Et ma ni paljo patto teind. Mul olli hirm, et
ollin ma üks Jesu tapja olnud ka.

10. Mo kallat peälegi nüüd olli Se hinge
tapja, waenlane, Se teggi mulle sega tülli, Et
ütles: patto sullane! Eks sinna polle minno kääs,
Üks pörgo tük, ja surma mees?

11. Ma pöörasin kohhe sinno pole, Oh ilmas
süta Talleko! Ma andsin ennast sinno hole, Mo
kallis helde Jesuke! Et piddid moga teggema,
Mis so nou piddi ollema.

12. Kül wahhest kartsin, et weel minna, Et
kõlbaks sulle tulles: Siis lootsin ta, kui meel
sai sinna, Et piddin so palj ollema. Ma mõtle-
sin: ta hallastab Mo peäle, ja mind awwitab.

13. Siis Waimo läbbi döldi mulle: Sa är-
ranetud! kule nüüd, Ma annan armust andeks
sulle Keif sinno rasked patto süüd: Nüüd on
sul rahho õnnistus, Ja kaddumatta rõmustus.

14. Se wägga rõmustas mo mele, Ma hin-
gasin nüüd sinno sees, Ma waatsin agga sinno
peäle, Mis sinna teggid süddames, Sa põlleta-
sid, surmasid, Sa parrandasid, aitasid.

15. Mull' anti armast roga süa, Se olli man-
na ello puust; Ja sedda anti mulle jua, Mis jo-

feb ello: jõe suust. Seks, Jesus! mo eest anti
find, Et ploddid nenda toitma mind.

16. So werri, mis so harust wallas, Se keik
mo surma upputas: Se wessi, mis so kühjest
wolas, Se keik mo rojust kautas. Ma jain so
liikmeks sinnusse, Ja sinno laste seltsisse.

17. Kui waenlane sai sedda nähha, Mis min-
na sain so armo kääst; Siis püdis ta mull' tülli
tehha, Ei minna holind süski sest. Ma jatsin
tedda wihhasse, Ja jain so ihho harusse.

18. Üht sanna weel, mo Tallekenne! Ma pal-
lun keigest ommast wäest: Ja mulle kassuks, ar-
mokenne, Mu lahugo keik süddamest: Siis
kain sin walges, ollen ka So rigi õnnis pärria.

326.

Du wollest uns das Creuch-Geheimniß zc.

Wisil: Mis kicust woime, Jesand! sulle zc.

S Jesus! wotta sa meid walgustada, Ja
omma risti-surma õppetada.

2. Sest se; mis eest so werre andsid sinna,
Ei se woi ellades sin tühjaks minna.

3. So sanna kargab ülle mürid' ikka; Ka kiu-
satusse sees sel polle wigga.

4. Kes panneb paiso sinno werre jöele, Et ta
ei jöeks keige ilma peäle?

5. Kus on se pääw? kes teab sedda aega?
Et temma omma wäggi ei woiks näita.

6. Se tõeste ep olle nalja assi. Eks olle altari-
al innimesi,

7. Kes mitto aastat kätte-maksmist hüüd-
wad? * Kes teab, millal need weel rahhul' jäwad?

8. Kui

* Wata Joas. Ilmutam. ramato 6. peat. 9. ja 10. salmi.

8. Kui kurrat: olge wait; ei neil' woi dõlda,
Kuis Jesu werre heält ta jouaks keelda?
9. Mis agga hüab kallis Jesukenne? Mul
janno on; oh risti-innimenne!
10. Kas wihha-meeste werd, sa Jesand!
püäd? Ei mitte: surmast neid sa wälja hüäd.
11. Ta tahhaks, et ei ükski hukka lähhaks,
Ja panneb omma surma armo tähheks.
12. Et agga lihha meel ta heält ei tunne; Ja
kõrw ka sedda tähhele ei panne:
13. Sepärrast on üks hulk, kes tunnistawad.
Sest polle ükski wait: keik küssendamad.
14. Reed hüüdwad iggas paikas, tede peäle:
Oh innimesed! kuulge meie heäle,
15. Et teid woi Jesu pole juhhatada: Siis
polle tarwis, wihha alla jada.
16. Siis polle tarwis, kaljudele dõlda: Oh!
wõrke nüüd meid wäesed ärraneelda.
17. Ei mäggedele: tulge, ja meid katke, Weid
õnnetummaid, ja meid kinnimatke.
18. Mi kui sa olled, Talle liggi astu. Kui
tulled, siis sind wottab heldest wasto.
19. Kui patto wõlg sind tahhab hirmutada;
Siin on, kel janno on, sind parrandada.
20. Selt, kelle kätte õige kõhhus antud, On
ello pattusteale ossaks pantud.
21. Kes nüüd on pattune, ja wop, kel häbbi,
Ja ommast wäest ei sanud kuskki abbi,
22. Waid Jesu jalge ette allandanud: Weist
polle weel üks ainus hukka sanud.
23. Ehk olleks temma tarro; ta saab lambaks.
Ehk olleks külm, kui jea; ta saab kül sojaks.

24. Eh! surnud on; uus ello tulleb ette. Kõl
Jessa annab tedda poia kätte.
25. Waim püab tedda illusaks siis tehha;
Ni wäljas poolt, kui seest on armo nähha.
26. Kõl wäljas näitse Jesu surreminne; Seest
agga pühha Waimo ellaminne.
27. Se on nüüd meie tõ ma ilma peäle. Sees
Jesús annab meile omma mele.
28. Et sedda peab waestel' tunnistama: Weel
teie woite talle prudiks sada.
29. Prudiks sel armsal' waggal' Jesussele,
Kes sadab kuulma ue laulo heäle.
30. Kätpidi tahhame teid kinni wõtta, Ja
omma häbbi sees Ta pole tõtta.
31. Ei meie häbbene teist: waatko sedda Keik
wariserid kes ei tunne hädda.
32. Kõl meie tõeste teid wime süna, Kus Je-
sus on: Kõl se saab korda miina.
33. Ja temma wõttab kätte peäl teid kanda,
Ja, mis weel ennam on, suud teile anda.
34. Ta hakkab teie kaeta ümber kinni: Ta
kohhus on, et ta on armolinne.
35. Seest neil', kes waimus temma jure joud-
wad Ta annab suud, ja keik, mis nemmad noud-
wad.
36. Mis on se: waimus temma jure joud-
ma? Et teada saaks, mis peab takka noud-
ma.
37. Se on: Jesusse jalge ees siin uskma, Et
meie süüd ta wõtnud ristis maksta.
38. Ning kui ta surma ristis lõppetanud, Siis
pühha waim on tedda õigeks moistnud.

39. Ja kui ta woinust sanud patto peäle, Ja andis kōhnut, taewa sada, jälle.

40. Ja minna, ehk ma sedda kũl ei näinud, Ollen sel tunnil pattust puhtaks lainud.

41. Seal minna ollen wũrstiks sanud jälle; Ka hãrraks kurrati ja surma ulla.

42. Mis moddub siis keik hãdda, patto wigga? Kui Talle werri kã, ma woidan ikka.

43. Ja kui ma mõtlen werre hinna peäle, Ja lassen Jesu hawasse mo mele;

44. Siis wãrrisewad keik ma-ilmalapsed, Et nemmad ei woi seggada mo mõtted.

45. Mis tunne! Jesus on meid armastanud, Ja keik ma-ilm on ammo kãsko sanud:

46. Et ta ulti last ei pea ärratama, Mis uskus maggab, egga hurnutama.

47. Sest need on sanud rahho Talle kũlges, Ja maggawad nüüd julgest temma sũlles.

48. Saab nõgga, kes neik julgests tũlli tehha: Jesusse kã on nende hing ja tehha.

49. Kui hea se on, ja wãgga mele pãrrast, Kui kegi peãsnud keigest ilma kãrrast.

50. Oh Jesand! kui meil agga joudo ollets; Keik pũhhad teeksime sull' warsi waeseks.

327. 21.
O Vater Herz! o liebes Brunn!

Wisl: Oh Adam! sinno eksitus x.

Oh Issa südda! Jesuke! Sa armo hallik
ikka head Issa meelt teed meilege, Et par-
randa mo wigga: Meelt, süddant, hinge wotta
sa, Ja rohke armo merres Reid pesse puhtaks,
lopputa, Ja uiuta so werres.

2. Keik tullist wihha waigista, Ja mulle armo sada; Ka iggawat tuld kustuta, Mis mind wolks põlletada. Keik kurja gia minno seest, Mis mind woib külma's tehha, Et ma so armastusse kääst Saan ellõ walgust nähha.

3. Mo süddant, meelt, ja mõtted ka Muud wõtta õppetada, Et jouan waike melega So maenitsussed kuuida Keik woõrast tuld mus läm-mata, Mis põrgust wälja joseb; So legi agga tundko ma Mis armastussest tõuseb.

4. Mo Jummal! sega süta sa, Et armastus-ses põllen, Et sinno arm ei lahku ka, Ehk surren, ellus ollen: Sind armastama õppeta So wai-moga; ja anna, Et sinno armastust woin ma Kül auaft tähhel panna.

5. Sind armastama tõusko ma So armsa tahtmist mõda: Ma mingo nenda maggama, Mo palwed wotta kuulda. Sind armastama, aita mind, Mi kui ma ial jouan Et ikka liggimest ja sind Siin armastada nouan.

6. So armastust keik ihkago Ka õhkades mo südda: Mo silma wessi wolago, Et saaksin roh-kest sedda: Mull' lippuks on so armastus, Mis al ma ollen wandund Mo kindel lin, kilp, rõmus-tus: Seta ma olle's kaddund.

7. Oh armastusse Jummal sa! Ma tahhan ennast heita So alla ellus, surmas ka, Te, et mo seest ei leita Muud, kui so kallist armastust. Sest tahhan juttustada Ja kita sinno hallastust, Kül sedda tunnistada.

8. Ma rāgin, wait ka ollen ma Sell' auuks, Kes mind lonud Ja armastand, et armo ka So armast'

armastus mull' tonud. Te, et so armastus mo
sees Mind sataks armastama Sind keiges min-
no süddames, Ja sedda tälest tundma.

9. Müüd armastusse leki sa, Oh Jesus! mo
sees süta, Et võrgo vihhasi peäsen ma, Et se ei
aega wita: So maggus armastusse to Se mo
sees wallitsego, Mo armastusse legike Se ku-
malt ikka seisko.

328.

Ihr Kinder des höchsten/ wie stehts 2c.

Ommal wisil:

W Jumjala lapsed! kuis armoga luggu?
Kas armastus süddames sadab jo suggu?
Ons ühhes nous ikka keik süddamed weel? Ehk,
tunneb jo lahkumist wendade meel? Se Issa
seäl taewas woib süddamed tunda: Ei sünnige
wendade nimmet neil' panna, Kui armastus süd-
dames legid ei anna, Kui armastus süddames
legid ei anna.

2. Mi pea, kui üllewelt sündsime ueks, Siis
Kristus meid wallitset wendeks, ja õeks: Üks
Issa, üks usk, ja üks waim, ja üks te, üks rist-
misse seädus on keikidele. Need woiwad tõest
süddamed kokko siin kõita, Ei woi meie muud sest,
kui maggusat leida; Riid, kaddedus, wihha ei
sa ennast näita, Riid, kaddedus, wihha ei sa en-
nast näita.

3. Se emma, kes üllewel, kous meid peab,
Se on se, kes armastust süddames seab. Üks en-
nam ei maksu, kui teine nüüd teäl, Gest südda-
med ühhendab allandlik meel: Kus issi-meel,
wihha,

wihha, riid wallitseb wähhä, Seäl polle weel mitte täit armastust nähha, Seäl polle weel mitte täit armastust nähha.

4. Ka suggulast Sioni koggodus jättab, Ja wendade seltsi end römoga heidab. Kes ma ilma römust ei lahuta end, Ja siiski end karmwast last näitab kui wend, Ei tedda woi ellades wenna's weel wötta, Kui meelt parrandama ta aufast ei tötta. Sest Sion ei lasse heal meel end petta, Sest Sion ei lasse heal meel end petta.

5. Waat agga, mis õnnistus meile on antud, Kes olleme wendade hulka jo pandud. Waat, õnnistud olleme siin, ja ka seäl. Oh! kiitkem siis Jesust, kes seltsis on teal, Et laulgem siis Jesandat kei' ühhest melest, Ja temmale tulgo au keikide kelest, Et tunnukse Sioni hea selts sest healest, Et tunnukse Sioni hea selts sest healest.

6. Mo wend! mis ma ollen, se olled ka sinna, Sa pärrid ka sedda, mis taewas saan minna; Ja senna käib igga meel keikide eest, Üht ainust ka noutakse koggodussest. Meil' tulleb kord wende eest ello ni jätta, Kui Jesus sai surres meid pärria's wötta: Üks like jo tunneb, mis teisel' teeb hädda, Üks like jo tunneb, mis teisel' teeb hädda.

7. Oh! nomigem, saatkem ka teime teist tele, Et ello kroon ei saaks käest woetud jälle; Kui Sioni werrest nüüd Pabel on täis, Siis hoiam me ühte, sest arm on, kui kōis. Ta laste heält kuleb kōl Issa seäl kōrgest: Täis üks meel se rik' kub ka Pabelit kergest: Kes saab nende wasto, kes ühes on järgest? Kes saab nende wasto, kes ühes on järgest.

8. Siis

8. Siis olgem nüüd rõõmsad, ja armastust hoidkem, Ja waewatud wendade koorma ka kandkem, Et pääw pääwalt armastus kangemaks jääks, Ja ellades sõbrus ei otša siin nääks. Se Issa ka sedda heal meel woib nähha, Kui kites au temmale wottame tehha, Ehk meie, kui lapsed kül jouame wähha, Ehk meie, kui lapsed, kül jouame wähha.

9. Seal tesses ma ilmas on parrem se luggu, Kus Issa ees seisab se õnnistud suggu, Ja palawas armus jo kunningast nääb, Kus Jeesusse heldus neil' selgemaks jääb. Oh! sago nüüd ühhendud süddamed, käd, Ja Sioni pärrast ka tehke kük palwet: Arm hoiab ni tuggewast ühte need meled, Arm hoiab ni tuggewast ühte need meled.

N° 329. 72.

Ach Gott gieb du uns deine Gnade 2c.

Wisil: Keik tulge minno jure näüd, 2c.

Oh Jummal! anna armo nüüd, Et dälust keik ja patto süüd Woin tundes mahhajätta, Kui Jeesust uskus kindlaste Nüüd nouan, kes siin täieste Mull' appl jouab tõtta.

2. Te, et siin ellan järgeste So sanna möda waggaste, Ja keik so auuks pannen; So waimoga mind wallitse, Et otse lähhan taewasse Jeesusse läbbi. Amen.

N° 330. 20.

O der alles häff' verlohren/ 2c.

Wisil: Näüd surnud kehha mattame 2c.

Oh kes keik olleks kautand, Ka ennast, agga kätte saand Se ühhe, mis on tarwis teal, Rust rõmo saab hing, waim ja meel. 2. Oh!

2. Oh! kes keif ärraunnustaks Ja Jesust üksi mälletaks, Sest temina arm on lõpmatta, Teeb süddant waikseks, puhtaks ka.

3. Oh kes ta armo merresse Siin olleks up- pund terweste; Ei se saaks näha kurvastust, Ei murret, waewa, ahvastust.

4. Oh kes keif mahhajättaks teäl, Et keikist lahti olleks meel: Siis woiks ta rahhus ellada, Ja rõõmsaste siit lahkuda.

5. Oh peäseks südda nüüd sest ka, Mis pettab tühja näoga, Ja tedda kelab, kawwalast Jesus- se jure tullemast.

6. Oh saaks hing armo walgussest Jehowat leida ennesest, Et temmaga jääks ühendud, Sest otse tühjad on keif muud.

7. Oh hoiaks mo meel üksiti Jehowa pole allati; Siis lõppeks üksford süddamest Keik waew ja wallo iggawest.

8. Mo Jummal! rikkas heldussest So sisse tomma risti wäest Mo waimo, hinge, et soga Ma ühhes ollen lõpmatta.

331. 33

Wisl: Woi! mis minna ollen teinud ic.

Oh! kui rummal on mo südda! Jesus! arwa- likkult sull' Tunnistan, ja kaeban sedda: Dat kül teggi hädda mull'. Minna olin rojane, Ja ka wägga põrane, Et ma wotsin isse püda, Dummast häddast lahti sada.

2. Essite ma noudsin sedda, Et ma tunneksin mo süüd: Kui sain tunda mo suurt hädda, Ei mid sedda tähnud nüüd. Oh! kuis wottis kannat- Minno Jesus minnoga, Enne kui ma uskma õp- nud, Et keik oli Jesus maksaud.

3. Ku

3. Kui ma noudsin head tehha, Siis ma tundsin wigga teal ; Kui ma püüdsin Jesust nähha, Siis mind lihha waewas weel : Kõl ma näggin siis, et ma Alles olin rammota : Ennesest mo patto kehha Ei woid muud kui kurja tehha.

4. Kui ma mõtlin : nüüd mo wigga On kõi otsa lõppenud, Ei ma arwand, et ni wägga Olin ennem rikkutud ; Siis ma jalla-tallast teal Pealani tundsin weel, Et keik minno südda, mõtte Olli sanud patto kätte.

5. Waat ! ma püüdsin lahti sada Keigest minno patiudest ; Agga ma ei woinud moista, Et mind minno Jesus sest Lahti teinud kannates, Et, mis ma ma-ilma sees Teinud, keik se patto kårra Temma täiest maksnud årra.

6. Mis hing ial waewa näggi Omma rummalusse sees : Keik, mis mulle hõdda teggi, Sest sõi olli minno kões, Et ei woid ma uskuda, Ja ei tahtnud olla ka Pattune, ja kurjad mõtted Nähha ja mo kurjad kõmbed.

7. Sest on ilmas õnnis ikka, Kelle filmad lahti saand, Et ta nõõb : keik patto wigga Jesusest on surretand : Jesus årranetud sai, Keigel' ilmal' õnne tõi, Maksis pattud, ello toja, Keige Ma, ja taewa loja.

8. Kes siis mind woib hukka moista, Kui saan Jesu hinda nõaind ? Kes woib kohtus wasto seista, Et mind Jesus lahti teind ? Ehk ma ollen rummal kõi ; Tarkusseks on Jesus mull' : Kõi se seisab mo eest kohtus, Kes sai põrgul' surma-rohhuks.

9. Kõi se seisab minno kõrwas, Kes mind wäg-

ga armastab, Kõl se seisab mo eest waewas, Kes
mind pattust lunnastab; Ei ma karda keddagit,
Surma, patto, kurratit: Mul on teada Jesu
wäggi, Se on minno abbi-mäggi.

10. Kohtus Pea on Jesus isse, Kes mind
lunnastanud teäl, Mo hing wauw rõmo sisse, Et
mo söbber on jo seäl. Kõl mo hing siis nähha
saab, Mis nüüd uskus ihhaldab: Hopis peäseb
patto kääst, Surma, pörge-waimo wäest.

11. Se, mis, Jesus! räkünd sinna, Polle weel
keik minno kää; Agga tõest tean minna, Et saan,
mis nüüd film ei nä: Kõl sa annad keelmatta,
Keik, mis tootanud sa. Amen on keik tootus-
sed, Jggawessed kinnitussed.

12. Nüüd mo hing! oh ärra wässi Palwes:
ärra holi sest, Kuida ilmas kääb so kääsi: Ei siin
ello iggawest: Ballu agga järgeste: Jesus! aita
heldeste, Uskus woiteldes keik woita, Amen!
sinna woid kõl aita.

N° 332. 99.

Wiisil: Oh Jessa taewa rigi sees 2c.

Oh kunningas! nüüd hallasta, Oh tal, meid
wotta toeta, Meid nõdraid, Jesus, aw-
wita, Et jouame siin woiteida, Et woimust sa-
me lõpmatta So werre läbbi keelmatta.

2. Keik meie tõ on tühhine, Ei kolba So ees
ühtege: Mis isse teme, mõtleme, On paljas So
ees peälege, Keik meie südda, nerud ka On lah-
ti So ees lõpmatta.

3. Mo sallajamad mõtted ka Ei olle so ees
teadmatta; Mis tehtud kurja ilma sees, Ei
woi neld katta ükski mees; Mis sallaja on süd-
dames, On paljas keik seäl kohto ees. 4. Mo

4. Mo pattud, Jesus rikku sa, Mis teada-
wad, ja teadmatta, Mis minno süddant wae-
wawad, Mo peäle uest kaebawad: Mo Tal! neist
te mind lahti sa So omma kalli werrega.

5. Mul on kül palju woitlemist, Ja tunnen
usso teggemist, Mind waenlane ka hirmutab, Ja
minno süddant kurbastab, Ei woi mind aita ük-
sige, Kui sinna üksnes, Jesuke.

6. Jo Sadan puhho hirmutab, Jo puhho
süddant kurbastab, Kui sega polle rahhul weel,
Siis lükkab uhket meelt mo peäl, Mind puab
monne wisiga Mo ommast Tallest lahuta.

7. Kui siis ei maksa uhke meel, Ja tõstab
hirno minno peäl; Kui, Jesus, hirmust peäs-
tad sa, Siis tulleb karwalussega: Kui ma ei
walwa allati, Siis mind ta pettab peagi.

8. Mo Jesus, nüüd mind kinnita, So kalli
pühha Waimoga: Mind nõdra, Jesus, puhhas-
ta So omma kalli werrega, Mo süddant uskus
toeta Sesamma kalli werrega.

9. Ma ütlen sulle, Jesuke: Di! Di! mo kal-
lis Talleke, Mul on kül iggaw otades, Ja siis
ei tean süddames, Et sinna hädda sisse mind Ei
jätta, et saan kita sind.

10. Mo Tal, sa ütled minnule: Oh ärra kar-
da, ussike! Kui juhtud tulles ollema, Ehk risti-
merres uiuma: Se wee woog sind ei upputa,
Ei risti tulli kõrweta.

11. Mo süddames mull' kinnita, Mis ommas
sannas rägid sa: Ma ollen tulnud otsima Keif
pattused nüüd armoga, Ja ärrapeästma neme-
mad keif, Mo hawus on neil pühha paik.

12. Keif, mis sul pudub ialge, Mo seest sa leiad rohkeste: Ei pea puds ollema, Sind tahhan isse aidata: Ma olen sinno hinge peig, Mo seest sa leiad abbi keif.

13. Mo hamusse ja hingama Nüüd minno pühha rahhoga; Ja walwa, panne tähhele, Ma seisan so eest järgeste, Ja olle rahhul minnoga, Siis on sul rahho otsata.

14. Amen! mind ikka kinnita, Mo kallis Tal! so werrega! Ma annan keif so holele, Ja warjule lään sinnusse: Kui kalla uiub merres ka, Eas' mind so werres uiuda.

15. Ei kalla mäel woi ellada, Waid ello wee seest otsib ta; Ka nenda, Jesus, nõrken ma Siin ilmas sinno werreta. Amen! so werres kossuta Mind taimme armo wihmaga.

333. 106.

O du süße Lust 2c.

Wisil: Helde Jesuke! Sinno 2c.

Dh, mis maggus on Jesus, minno õn! Diget rõmo mulle sada, Walle-rõmo, ma ei ota: Oh, mis maggus on Jesus minno õn.

2. Selgest armust seält Jaggad üllewelt Minno hingel jahhutamist, Waimolikko ello samist Selgest armust seält Jaggad üllewelt.

3. Jesu armastus Maggus fundimus: Oh, kui pohjato ta heldus! Minno südda! se on rõmus, Jesu armastus Maggus fundimus.

4. Jätke rahhule, Arge küssige Mind, et ma saand Jesust leida, Lemma pole üksnes hoida: Jätke rahhule, Arge küssige.

5. Jummal õnnistab Mind, ja rõmustab;

Se

Se rõõm ühhelgi ei tulle, Kui ei Jummal temas polle. Jummal õnnistab Mind ja rõmustab.

6. Se on, ussun ma Vihhal' teadmatta: Waim se üks sedda kuleb, Sedda armo wägge tunneb. Se on, ussun ma, Vihhal' teadmatta.

7. Kui sul rahho kã, Tulleb Jesuke: Temma paistus se woib teha, Et saad selget rõmo nõha. Kui sul rahho kã Tulleb Jesuke.

8. Siis keif mahhajaab, Mis full' murret teeb: Kurbdus ei woi senna jãda, Kus on Jesusse rõõm teada. Siis keif mahha jãab, Mis full' murret teeb.

9. Oh, mo kaitfia! Ello hoidia! Ärra lahku minnust ärra Siln ma-ilmas, kus on kãrra, Oh mo kaitfia! Ello hoidia!

N° 334. 10.

Bewein o Christen Mensch 2c.

Wisil: Ma puian keigest hingest 2c.

Oh nutta omma hãdda Ja hullkaminneist, Ja ärra kaeba sedda Jesanda suremist: Sest meie wiggadussed On tedda waewanud, Ja meie eksitussed On tedda surmanud.

2. Sepãrrast wõtkem wata Se Preestri peäle nüüd, Kes jouab leppitada Keif meie patto süüd: Ta sadab, kannab isse Kui üks hea Eariane Meid rõmo rigi sisse; Kes on ta sarnane!

3. Kui ta sin wottis kãtte Meid peãsta wiha kãest, Werd ei ta tonud ette Ei hãrgest, jãradest: Ta omma kallis werri Sai ohwriks walalatud, Se on se pũhha merri, Kus hing saab puhhastud.

4. Sefuggume lãks tarwis, Meid hãddast peãs-

tada, Kel polleks kui end ohwris, Weel surma
kartaada: Kes nõdrust tunnud wägga, Kui meie
issegi, Ei leitud süski wigga Ja jurest ühtegi.

5. Oh wata Issa taewas! So Poia surma
peäl, Kui südda patto waewas So pole hüab
teäl: So waim meid juhhatago, Kui himmud
Piusawad, Meid hästi kinnitago, Et nemmad
lahkumad.

Ne 335. 35.

O Ursprung des Lebens.

Wisil: Sion kaebab süres häddas'it.

Oh sa ello dhutaja! Walgus mis keik wal-
gustab! Kust ei ikski, mis on waia, Jina
aego himmustab, Sinna ellaw hallikas, Selge
kui kristalli klaas, Kes seält puhhast templist
toused, Hingesse, kel himmo, jooksed.

2. Sinna ütled: kes sin nouab Ello wet, mis
iggawest Janno kustutada jouab, Tulgo, wot-
ko minno käest: Taewa hüüd ja ello kaew Jah-
hutawad, kedda waew Käslib uskus tulla mul-
le, Keik ma rõnnustan; et tulle!

3. Siin, mo karjane! ma tullen, Joda om-
ma tallekest; Selle janno sees ma ollen, Et sind
saaksin armokest: Ei sa kela, et ma sant, Mulle
mis sa tootand, Jo mo waefust meles pead,
Ja so anded ilma annad.

4. Maggus wessi! Kus sa owad, Seäl hing,
waim, meel kossuwad, Jggawessed anded to-
wad So käest, kes sind otsuwad; Kes sind ag-
ga maitsta saab, Maggusaks keik tunnistab,
Südda hüppab, laulab, distab, Keik hirm kaub,
ohk küh tuiskab.

5. Wesi

5. Wotta siis so sanna peäle Minno waimo jotada, Ja mo iggatsewa mele Roggoniste lüt-
tada Sinno armo merresse. Seäl mind ikka tae-
wasse Pühhad himmud juhhatago, Südda neist
kui joobnuks sago.

6. Tahhad sa mo peäle panna Dmmast ristist
ossa ka; Mita siis, et sinno sanna Ikka kulen rõ-
moga; Kes so risti karrikast Siin joob, tedda
Sa seäl wast Wottad rõmustada jälle Sinno
jures waewa peäle.

7. Wotta mind siis jahhutada Seäl ka, ar-
mas Jesuke, Kus so karjad ei moi sada Náhha
waewa, háddage; Kus on rõmo rohkeste, Ar-
mas rahho täieste, Auustus ja õiskamine, Püh-
ha ello tassumine.

N° 336. 48.

Dich Jesum loben wir / Lämlein 2c.

Wisil: Sind Jummal kidade x.

Oh Tal! sind kidade.

Oh Tal! sind tanname.

Oh Tal! sind kütwad iggawest,

Kes uskwad keigest süddamest.

Sind keik se rahwas auustab,

Kes uiuda so werres saab.

Se tulli, Issa, sinno kääst,

Et andsid Poia meie eest.

Münd on keik ärraleppitud,

Et Tal on ärratappitud.

Se Tal sai ohwriks meie eest,

Meid peästis patto, surma kääst.

Gest kidad keik se Ilma-ma,

Et Tal meid peästnud werrega.

Dh Tal! sind kiitwad Kerubim,
Ka laulwad sulle Serawim:

Pühha on meie Tal!

Pühha on meie Tal!

Pühha on meie Tal!

Keig' wäggede Jesand!

So wäggi sure auuga

Käib ülle taewa, ülle Ma.

So wannast pühhad wannemad,

Ustlikud' ja muud õppejad

Sind kiitsid, kallid Talleke!

Enne kui tullid ilmale.

Kaksteistkümmend Apostolit,

Ja keik need pühhad Prohwetid,

Ja mitto omnia werrega

Sind tunnistawad lõpmatta.

Sa nimmetad meid Sioniks,

Ja Jummalä Israeliks,

Kui meie ustus woitleme,

Soga kui Jakob eitleme.

Sa wottad wasto pallujad,

Kes sinnust armo terjawad,

Sa kuled nende palwe heält,

Ja wottad koorma nende peält.

Dh Tal! sa tullid heldussest

Meil' omma Jäsa sulle seest;

Ei põlguid neitsit emmaks sa,

Kui meid keik tahtsid lunnasta.

Sa rikk' sid surma surmaga,

Ja saatsid meile taewa-ma.

Kuis woime sind kül tännada,

Ja so suurt au kül kuluta?

Oh Tal! meil' anna waimo weel,
 Kes juhatab meid dige teel'.

Oh Tal! meid wotta puhhasta
 Nüüd omma kalli werrega.

So werri läbbi löpmatta

Oh kallis Tal! nüüd kauta
 Keik pattud, mis weel tunneme,
 Ja usso tee peäl woitleme.

Las' meid so werres uiuda
 Ja patto wasto woitelda:

Oh Tal! meid ifka finnita,
 Ja palwe waimo anna ka.

Oh Tal! sind meie kidade.

Oh Tal! sind ifka tänname.

Oh Tal! Meid hoia uskus teäl,
 Ja anna lahke waimo meelt.

Oh Tal! meid nõdraid toeta,
 Meid ommas werres jahhuta.

Oh kallis Tal! nüüd hallasta,
 Meid sada omma Waimoga.

Oh Tal! meid aita heldeste,
 Et sinno peäle lodame.

Keik meie lotus, Jesus, Sa!

Meid ärra jätta abbita,
 Amen.

337. 108.

Auf ihr Streiter! durchgedrungen u.

Wisil: Kes Jummalat ni lassab tehha u.

Oh woitlejad! et kãige peäle. Et kãige Talle
 jãlge sees, Kes auga saand Sioni mãele,
 Keik waewa naero kannates: Kui Pea woido-
 kroni nããb, Paiss life on, kes mahha jããb.

2. Mis kardate? et seiske kindlast Ni walwades kui palludes; Eks Kristus woimust sanud aufast Seäl maule Head rõhhudes. Müüd käige järrel temma wäes; Siis woimust sate Kristusses.

3. Kes Sionisse asset teinud, Ei pea nõdrust kaebama: Ja et ta waene hukka läinud Ei keik se waewa wasto sa: Sest Jesand on, kes teiweks teeb, Ja nõdradele wäeks jääb.

4. Ons waenlane kül wägga julge, Ei polle fiiski hädda sest; Kül same tedda (julgest tulge) Kui leiba süa Talle wäest: Waat! jubba põgenemas on, Sest Jesand siin ja Rideon.

5. Ehk mao kihwt kül kurja nouab, Ja lihha end ka finnitab; Siis Kristus immet tehha jouab, Ja woitleb ning ka woimust saab; Sest olge wahhud, tehke heält, Se woitja tulleb appi seält.

6. Ons nõdrus meil, siis Tal on tuggew, Meil waesus, Jesand rikkas on; Ka immeteust on ta wäggen, Kel on sesuggune au-kroon? Eks se ei jouaks aidata, Kes keik woib üllespidada.

7. Kas Jummal tõrkub appi tõttes? Oh käige peäle julgeste; Teil olgo häbbi taplust jättes, Kui arraks, laisaks lähhäte; Eks olleks prudil häbbi sest, Kui ta ei usfiks peiokest?

8. Ei ükski sa au-kroni pähha, Kui ta ei woitle Jesu wäes, Ja kurjad himmud ei lö mahha, Ni Paua kui weel hing ta sees: Kes agga woitleb, söddib teäl, Saab diget rahho kätte seäl.

9. Siis walwage ja käige peäle, Ja palmes hästi woidelge Seks, kunni same senna mäele, Kus woimust laulab Talleke: Saab otsa argipäwa tö, Siis hingamisse-pääw on kä.

N° 338. 75.

Jesu kom mit deinem Vater zc.

Wisil: Jummal, Ma ning taewa Loja zc.

Minna Jõsaga mull' tulle Jesus! sind ma armastan, Ustawaks nou-andjaks elle: Waim te! et so honeks saan. Oh Kolmainus Jummal sa Wotta mo sees ellada.

2. Jesus te, et ussun minna Sinno sanna täieste, Sedda kohhe-teeks teind sinna, Et saaks rahho hingele, Mis suur rõõm on sannast ka, Ei moi läbbi urida.

3. Minna waimo, armas Jõsa, Minno sisse läkkita, Et jääb sesses minno südda, Mis so sannast kuulnud ma, Mis so Poeg meid õppetab, Kes so tahtmist kinnitab.

4. Pimmedaks mo südda sanud, Ei ma moista ennesest: Kui Waim sai mind walgustanud, Peäsin pimmedusse läest: Kui ta ikka juhkatub, Siis mo meel tõt kätte saab.

5. Armastusse lampid süta Waimus, meles põllema: Kallis Waim! mo hinges sata Pühhad kired tousema: Sinno pühha tulle-leel Die te mind kumaks teeb.

6. Ikka tulleta mo mele, Mis mull' Jesus tootab, Et ma lodan temma peäle, Kui se mõtte mulle saab, Kas saab abbi Jesussest? Kui sa pallud süddamest.

7. Et mo Jesus mo sees ellab, Polle karta ühtege, Armo andidega täidab Temma Waim mind rohkeste: Kui ma tedda armastan, Temma sannast tarkust saan.

8. Kes ta sannast siin ei holi, Egga tedda armast

masta, Otsib tühjast hinmiust abbi, Jggawest
saab kurwaks ta; Jummal polle temma sees,
Wihha palk on temmal ees.

9. Südda! polle karta hirmo, Jesus on so
abbi-mees, Käl sind kattab temma rahho, Pol-
le joud waenlaste kæs: Ilma need sind waewa-
wad, Jesu rahho kaltsmist saad.

10. Ma-ilm, diged head sa wihkad, Minne
omma rahhoga! Sest ma wihkan, mis sa ih-
kad, Ei so rahho kesta ka; Jesu rahho rõmus-
tab, Ilm! so rahho kurwastab.

11. Jesus, mind ei pea sama, Ehk mul paljo
hädäda kæs, Se so armust lahhutama, Et so
rahho on mo sees: Jesust mele, mõttega Tah-
han üksnes armasta.

12. Jesus, Jsa jure sinna Sures ele läinud
jo; Himmo on, heal meel miina, Armust mind
so järrel to: Kui sa tahhad, tullen ma Sinno-
ga siit minnema.

R 339. 37.

Frdlich soll mein Herze springen 2c.

Wisil: Miks mo südda ennast waewab 2c.

Rõmustes mo südda kargab, Sest et nüüd
Kallist hüüd Ingli wäggi laulab. Kuulgem,
kuulgem rõmo heale; Ilma-ma hüab ka: Kris-
tus sündis meile.

2. Jummal tulles tänna taewast, Häddalist,
Waewalist Peästma keigest waewast. Jummal
sunnib innimesseks, Minnule, Sinnule: Meie-
ga saab ühheks.

3. Kas woiks Jummal wihha kanda Ennam
woel Meie peäl? Poega wottab anda: Se Poeg,
tes

Kes on Issa südda, Tulleb seält illewelt, Arra-
wõtma hädda.

4. Kas se meid nüüd mahhajättab, Kes end
ka Rigiga Kinkida meil' wöttab? Eks poeg pe-
aks armastama, Kes woib ka lõppeta; Mis
woib kurwastada?

5. Olleks ta meid teotanud, Polleks ta Bae-
waga Inhimessleks sanud. Kui rõõm meie lah-
just olleks Temmal nüüd; Meie süüd Ei ta kand-
ma tulleks.

6. Temma nou on leppitada Patto tõ Kog-
gone, Tappa-talleks sada, Talleks, jah! mis
surma läbbi Sadab ka Rõmoga Armo, rahho,
abbi.

7. Nüüd ta ommas sõimes seisab, Menda sind,
Kui ka mind lahkeste ta hüab: Jätke, wennad!
mahhajätke Kurwastust, Ahhastust, Keik head
mo kääst wõtke!

8. Oh siis, noor, ja wanna! jowa, Minne
nüüd Nuttust siit, Sedda talka noua: Sedda
armasta, kes lahkest Armastab, Jahhutab,
Walgustab sind selgest.

9. Kes siin paljo kannatate, Wadage, Siin
on te, Kus peäl rõmo sate: Uskuge, et ta teid
sadab Senna, kus Rõmustus Waewata teid
stab.

10. Kellele pat hinge koormaks On, et ta
Walloga Arwab ello surmaks, Olgo julge; siin
on nähha Se suur mees, Kelle kääs, Hawad
terweks tehha.

11. Kes on waene, häddalinne, Tulgo ta Us-
soga, Te on armolinne: Siin häid andid jae-
tak.

takse, Nehdega Otsata Südda Kossutakse.

12. Jesus! lass, ma hakkän einni Sinnusse, Illoke! Moga ühte sünni. Minno ellamisese illo Dled sa; Sinnoga Rahhul on mo ello.

13. Ei ma kardä omma wölga, Selle Koorm, Ribbe surm Pandi sinno selga. Roja märgita nüüd ollen; Puhhas ma, Selge ka Jussa ette tullen.

14. Puhhas ollen sinno läbbi, Sinna teed Mulle head, Sinnust saan ma abbi. Anna ennast maitsta mulle, Armoke! Kaunike! Minno jure tulle.

15. Kowwaste so pole hoian, Sinnoga Elan ma, Sind ma surses leian. Sinno jure tahhan tulla Römoga Otsata Teises ellus olla.

340.

26. Du unser auserwähltes Haupt u.

Ommal Wisil:

Sa meie lotus, Jesuke! Sa Pea oh! te, et tunneme Siin sinno naelte assemist, Et walitsend meid iggawest, Ja sinno löhki kistud küljest sa Meid sada sisse, läbbi, wälja ka.

2. Üks imme-asti töest on se: Laps põlgab sedda essite; Ja pärrast mees kül surret ka, Enne, kui jouab uskuda. Se on se üllem tarkus alate, Ka puhha koggodus fest tunnukse.

3. Senni kui rahwas ilma peäl, Ja Jesus neile peästjaks teäl, On armo-õpperusfest se Sete, ja ka se alginne; Ja et se on se tarkus töeste, Se on teil teada, kes töt tunnete.

4. So jalge ümber hakkän ma, Mo Peästjafest et sinnota Ma ei woi tundi ellada, Ei muud, kui

Kui sind, ka armasta: Oh! jouaksin ma sedda armo ka Müüd rahwal' selgest ülesrâkida.

5. Ma tunnistan: Kes kuleb peält? Kel hinges polle rahho weel? Kes näab, mis wigga pat on teind, Ja, et ta hopis pattuks läind, Ei leia kusti nou ma-ilma peäl? Se kuulgo: sa woid õnsaks sada weel.

6. Kes agga ommast melest hea, Ja lapsesf sadik laitmatta, Ei tunne lihha himmo weel, Eiga, mis ahnus, uhke meel, Saab isse forda hings ge asja sees: Se on üks kurt, üks pimme, willets mees.

7. Üks pühha, wagga innime, Kes eßab, kui üks ingliske, Ei Jummalast ka arwata, Siin ennam loma ollewa, Kui metsas on need lähhed pude peäl, Mis keik on Jummalast ka lodud teäl.

8. Se nou, mis taewas iggawest Du woetud, jääb kindlaks tõest; Kes sedda tahhaks laitada, Se peaks Sadan ollema: Üks pottisep keiksugust souest teeb, Se läbbi sou siis riistaks saab, ja jääb.

9. Se kallis ello-ramat seäl [*] Jai latte alla Mosesel, Ja seitsme pits'ri märgi al, Kuni ta liggi sai se Tal, Kes nouab neid, kes endid põlgawad, Ja wihtab neid, kes endid fidawad.

10. Se sanna, mis on risti peäl, Ja paistab werre-karrous teäl, On se, kes on Immanuel, Ja siffa tähtes nähti seäl. [**] Kõl lihha meel siin lohkeb, irmitab; Waid Jummal wandes sedda finnitab.

11. Mi tõeste, kui ellan ma, Se ütleb, kes ei wale

[*] JoaNESS. Ilmut. ram: 5, 1, 5. [**] 3 Mosesel. ram: 16, 5, 21, 22.

walleta, Kes mis ta rägib, forxalt teeb, Ja iggameste tõeks jääb: Mo poeg, kes armas mul, ja kallis ka, Se peab ülempreester ollema.

12. Poeg tulleb, näitab selgeste, Mis on se õige preestri tõ: On temma armas Jssale, Siis on ka temma tahtminne: Et Jssä nou peaks forda minnema, Siis ilma eest ma lähhan surema.

13. Meed sannad on nüüd kirja sees; Meid tuleb, loeb iggamees: Kui agga tahhad õppida, Kas keif peaks tõssi ollema, Siis ütleb Jssus: wõtke iggamees Nüüd sedda tunda ommas süddames.

14. Waat! nenda sedda tunnukse; Kui so sees tõeks tehakse, Et risti samba tõeste On so eest furnud Jssuke. Se sünnib hinges mitme wisiga; Ja wüimne ots on: sa pead uskuma!

15. Kui kegi tunneb essite, Et hinge luggu polle hä, Ja wottab ennast parrata, Ei te, mis enne teinud ta, Ja waewab ennast mitme murrega; Ei tunne se, mis on üks Peastia.

16. Waid kui üks waene pattune Kurb on, et ta ni rojane, Ja arwab pattuks, mis on pat, Näab jouota end ollewad, On nouta, õhkab; warsi Jssus seäl Ta kallal on, enne kui mõtleb weel.

17. Kuis käsfi käib? Käl hädäda käes; Siin ollen omma werre sees. Mo poeg! siis ütleb Jssuke, Sull' pattud andeks antakse, Mo peäle wata, ussu, touse ka, Ja walmista end rõõmsast kõndima.

18. Hing saab uut waimo, et ta teeb, Mis Jssus käsfi, ja usk näab: Ta näab siis omma Talle

Tallekest, On rammo sanud temma wäest: Ta
touseb, kattab end õigussega, On ühhel hobil
tuttaw Tallet.

19. Siis rammo, häbbi, allandus On südda-
mes, kui warrandus: Need kolm need jäwad
allate, Ei lähku nemmad palgastke: Ei hea nou
siis ei ial tühjaks jä: Sest õnnistusseks lähhäs
meie tõ.

20. Hing essite saab hingada, Siis süa, ja tõõd
tehha ka: Siis usk end wõttab kinnita, Et
truieste woib sõddida; Ta teeb tõõd, ja kui sed-
da tehtud saab, Siis ennamist, mis teinud,
unnustab.

21. Ja kui hing wahhest wõttaks ka End armo
tõõst siin rõmusta, Siis häbbi näitab hingele
Ni paljo wiggadust, et se On rõmus, kui end is-
si unnustab, Ja omma Peästia üksnes mälletab.

22. Siis watab usklikkude meel Kõl ikka Jesu
armo peäl, Ja puab dõd ja pawa ka, Ta mele
pärrest ellada, Sest et ta nende surma risti
poond, Ja nähtawalt neil' au ja kroni toond.

23. Oh Jesus! kui so rahwa keel Ei olleks ni,
kui pitkse heäl; Siis molstaksime meie weel,
Miks paljo neid ei kule teäl: Mis agga sedda
lummeks pannen ma? Sest innime on kurt ja
pimme ka.

24. Sest käsib Jesus, silmad ka, Mis kinni;
lahti teggema; Kui huame, siis ütleb Ta Kur-
tide wasto: Ehwata! Siis armo-õppetus wast
kulukse, Ja silmad Talle pole pöörtakse.

25. Siis Talle sanna kuleme, Siis temma ar-
must rägime, Mis meie waesed Ta läest saand,

Sitast ta meid on walgustand ; Kui wägaa him-
mustab siis meie meel , Et keik ma - ilm saaks tem-
ma parral' kael' !

26. Suur Jssand teenrid lakkitab , Ta tenistus
meid rõmustab : Nüüd kall's Jesus ! aita sa , Et
rahwas wõttaks uskuda : Oh tomma süddant
kui neid hüame , Ja ilmu , kui so peäle näitame.

N° 341. 77.

O Sonne / die aufs niedre sieht 2c.

Wisil : Nüüd Jummalale auustust , x.

SA, P äike, watad alwa peäl : Kui muld, põrm,
laulan ma, Mis so suur wäggi tombab teäl :
Et ussun , rāgin ka , Et ussun rāgin ka.

2. Ma tunnistan nüüd julgeste : Mul hābbi en-
nesest , Et ma saand walgust heldeste Ma - ilma
walgussest , Ma - ilma walgussest.

3. Ma siiski wottan tunnista Ka sedda tdeste ,
Et armo wāart ei olle ma ; Ma waene pattune ,
Ma waene pattune.

4. Se aeg mul polle teadmatta , Kui arm mind
walgustas : Kui Jesus hūdis , tullin ma , Et ta
mind armastas , Et ta mind armastas.

5. Kui muido sünnib , sündis teäl : Hing olli oi-
mato , Siis Jesus wottis Olla peäl , Et olli woi-
mato , Et olli woimato.

6. Mind wottis Onnisteggia , Ni kui üht surnud
meest , Et ta mind piddi harrima Ja peästma sur-
ma kāest , Ja peästma surma kāest.

7. Kui minna abbi ihkasin , Ta tulli abbiga ; Siis
abbi kartma hakkasin , Sest hādada tundsin ma ,
Sest hādada tundsin ma.

8. No kallal Jssand waewa näab Jo pitka aega
teäl ,

teäl, Nu temmale weel pissut jääb, Et hallastand mo peäl, Et hallastand mo peäl.

9. Oh rahho tütrede! wadage Kus teie seltsist ma. Sa peästnud on mo süddame Sest patto kättest ka, Sest patto kättest ka.

10. Mind aitke raskest palluma, Et teen, mis õppetab Mo Jesus, kes jo põllema Mo süddant süttitab, Mo süddant süttitab.

11. Sest seltsist heäled kulen ma, Kus hingab Jesus: Meed laulwad lahkest mulle ka: Hing! seisa julgeste, Hing seisa julgeste.

12. Sel hinge sõbral, kunningal, Sel on üks halle meel: Meid keik ta kaitseb armo al, Se armastab sind weel, Se armastab sind weel.

13. Mi kaua Jesus leppitab Meid, kummi ellame: Kõl temma wimaks prudiks saab Se puhta süddame, Se puhta süddame.

14. Kui Jesus käsib, minne ka, Et panne tähele: Kui Jesus tombab, ruttu sa, Kui peab, seisma jä, Kui peab, seisma jä.

15. Kui ta sind kidad, kummarda: Kui ta sind armastab, Siis wotta julgest hingada, Se kasu's sulle saab, Se kasu's sulle saab.

16. Kui Jesus sõitleb, ütle sa, Se lähhab tarwis mull', Mind peksa, Issand, armoga; Sest tänno annan sull', Sest tänno annan sull'.

17. Kui Jesus näitab siin ehk seal Nüüd omma armo-tõ: Sepärrast olle rõmus teäl, Mis sünnib teistele, Mis sünnib teistele.

18. Kui sinno läbbi tahhab ta Head tehha teistele; Siis hakka peäle wäega: Te julgest usso tõ, Te julgest usso tõ.

19. Keig' naero, pudo, wallo al Nüüd andkem süd-
dame Sell' kallü' surel' Jummalal, Ja omma
Tallele Ja omma Tallele.

20. Nüüd kitus olgo sellele, Kes armo seädust
teind: Käl üksford näikse selgeste, Et Pabel huk-
ka läind Et Pabel hukka läind.

21. Meid, Issand, armust kinnita Et kasso sa-
dame So werre õppetussoga Neil' wäetimattele,
Neil' wäetimattele.

No 342. 36.

Du blutiger Versöhner &c.

Wifil: Nüüd hing'wad innimesed &c.

SA werrine leppitaja, Ja risti-rahwa peästja,
Sa meie hinge mees! Meil on se kindel müt-
te, Heita so jalge ette, Ni paljo, kui joud usso kâes.

2. Siin olleme so lapsed, So ärrapeästud wae-
sed, Kes ello rammo saand, Mis sinno harus
olk, Ja hinge sisse tulli, Misga meid olled im-
metand.

3. Jo meil on teäda ammo, Ja se on meie rammo,
Et stnd ei meie tö, Ei pea kihutama, Meid wae-
si armastama; Waid se on sinno tahtminne.

4. Ei meie lausu sanna: Meel wottab immeks pan-
na, Küssib: kas on so nou, Et waesed orjad wöt-
tad, Meid wabbaks tehha töttad, Ja annad neile
Kroni au?

5. Sind wägga armatseme, Ja wägga pehmeks
löme, Kes kui põrm arwatud. Oh filmad! wõtke
nutta, Sest muud meil polle tutta, Kui et üks
Sal on tappetud.

N° 343. 89.

Der Gnadenbrunn fleußt noch zc.

Wisil: Oh wagga Jummal! Kes keif zc.

Se armo hallikas Woib keif, kes tahtwad, jota:

Kas Jummal asjata Mo hing, sind peab oot-
ma? Waat! sanna walgus sind Kül sedda õppe-
tab, Et Kristus patto tööd Ukspainis lõppetab.

2. So tõ ei maksa, se Ei woi sind parrandada;
Et ussu Kristust, kes Sind jouab walmistada,
Ja omma werrega Keif wihha leppitand, Ja koh-
he taewa pool Teed meile walmistand.

3. Et polle joudo sul, So pattud ärrasata; Sest
wõtke sinno ust Jeesuse peäle wata: Kül Sa-
dan sinno meelt Woib ärraseggada, Kui Waim
ei aita sind, Siis olled hukkas sa.

4. So armo järrel', et Mind pattust waewata-
se, Nüüd tunnen janno ma, Kui hirw, mis aeta-
se, Oh Jeesus! joda mind: So waim, se aidago Sest
patto häddast mind, Et ollen rammoto.

5. Kel õige janno, kes So õigust tahtwad näh-
ha, Neil olled tootand, Neid pattust lahti tehha;
Sa näitad õiged teed, Mo kallis Jeesuke! Siis
olle abbimees, Keif abbi on so kã.

6. Kui armo hallikast Mind ifka tahhad jota, Siis
õigeks elluks woin So armo peäle lota; Sa hel-
de hallikas! Mind joda järgeste, Ma ellan kan-
nates Siis ifka õnsaste. ~~125~~ 125.

N° 344.

Der schmale Weg ist breit genug zc.

Ommal wisil:

Se kitsas te on lai kül taewa miina, Kui otse
kãid seäl peäl ja tassaste, Siis sinno jalg ei

liugu pahhaste; Kui kannad hoolt, et saaksid sinna, Siis kitsas te on lai kül taewa minna.

2. Kül waimo te on rõmus, ubbas, kerge, Kui usso sees saab ärra arwatud, Ja südda ka se pole kånatud. Kui essite saad kätte järke, Siis waimo te on rõmus, ubbas, kerge.

3. Kuis karmo woib üks wagga lammas olla? Üks kistja hunt ei seisa tarra sees; Ni waimo te ei kõlba lihha ees. Ei ilmisi se woi senna tulla; Sest karmo ei woi wagga lammas olla.

4. Sind pühha Waim peab waimuks sünnitama, Siis oskad sa wast kaima waimo teed: Sest muido sa siin tühja waewa nääd. Sind lihha! ma pean jurretama, Mind pühha Waim woib waimuks sünnitada.

5. Kes Kristussest on ueks lomaks tehtud, Se üksnes kãib ta järrel truiste, On risti al, ja naeruks essite; Sest siis wast au sees, se saab nähitud, Kes Kristussest on ueks lomaks tehtud.

6. Siin Jesuga sind mahhamaetakse, Ja ürrikest jääd sinna hauasse, Siis toused sa ja lähhad taewasse, Siis waimo sulle jaetakse, Kui temmaga sind enne maetakse.

7. Sesamma waim kes Kristust siin on katsnud, Se katsub ka Kristusse jüngrid weel, Ja temmal on üks ainus wiis ja meel; Ei olle teist teed meile seätud. Se jünger saab kui Jõsand isse katstud.

8. Ehk kül so te kãib ohakattest läbbi, Ei siiski hing, waid kanda pistakse, Ja selle waew suur wallo sull ei te, Kui woitled, et pat ei te häbbi, Ehk kül se te kãib mitmest surmast läbbi.

9. Ei waewa ka se kebja ikke wägga, Ei se siin muud kui kurja kauta, Waim peäseb siis, ei tedda lämmata, Kui kannatad sa hinge wigga, Ei waewa siis se kebja ikke wägga.

10. Se ferge koorm teeb raskele meelele rõmo, Sest selle al hing touseb taewasse, Se waimo tö lääb hästi eddase, Ja maitseb ka Jesanda armo, Se ferge koorm teeb raskele meelele rõmo.

11. Oh tomma mind, et sulle, Jesus! töttan, Oh tomma mind, ma ollen kaugel weel. So kitsaste on wägga rõmus teäl. Reid head ma se peäl so kääst wöttan. Oh tomma mind, et sulle, Jesus! töttan.

345. 72

An der Brust der Gnade liegen 2c

Wisil: Keik tulge minno juve nüüd 2c.

Siin armo rindus maggama, Ja süski lkka näljama, Ei se woi korda minna: Kui agga olled holeta, Ei wotta hästi immeda, Waat, siis ei kosu sinna.

2. So Jesu rinnad jooksewad, Ja armo wälja aiawad, So usso suud ta otab: Ja täidab sedda töeste, Ja immetab sind rohkeste; Arm aitab, kui usk lodab.

3. Kui olled alles oimane, Siis olled umbes segane, Sa tahhad, ja ei tahha; Siis olled kaddumisse peäl, Kui ussud, süski tunned weel, Et usso joud jääb mahha.

4. Sest süddamest nüüd otsige, Mis kelab teid, ja õppige, Mis tössist noud teind tühjaks; Ja tühjendage ennast sest: Siis arm teil annab ennesest, Mis töeste teeb rikkaks.

5. Et seisa senni kaebamast, Ja wigga nenda
 Dordamast: Ma nouan, ja jaan ilma, Ma kerjan,
 polle kasso sest, Nalg on, ei sa ma rasofest, Jaan
 sandiks, tunnen kulma.

6. So habbiks aufast tunnista: Pat mis mind
 siddund tundmatta, On keelnud joudo samast;
 Sest hing, ehk ta kul arratud, Ei emale sa juh-
 hatud. Ei Jesus wassi saatmast.

7. Arm! so leek polleb iggawest, Ja toidab en-
 nast ommast waest, Oh te ka mulle soja! Ma us-
 sun, et so helde meel, Mis mulle tarwis lahhas
 teal, Mo eest ei warjul hoia.

8. Et annad, waat, siis wottan ma, Ei sinna ial
 wiwita So tuiusfest meid taita: Sul ifka par-
 ras aeg on ka, Sa wottaksid kul iggapa Meid
 Dnnistada, aita.

9. Arm! kui so jomist katsume, Siis ka heal me-
 lel waume So armo merre sisse; Siis ommad
 anded kätte saad, Misga sa liikmed ehhitad, Kes
 lled Pea isse.

10. Hing! oppi sedda selgeste, Et se on rikkas
 toeste, Ja ellab armo warral, Kel anded areto
 on kaes, Ja siisli ommas rikkuses On rassane
 ja maddal.

11. Te siis, et julgest tulleme, Ja wotmas ahned
 olleme, Meel kaigo sinno peale, Et pallume ja otsi-
 me, Ja kopputamas wibime, Kul kuled meie heale.

346.

136.

Hier sind Kinder von verschied'nen zc.

Wisil: Jesu ristist :|:

Siin on lapsed :|: Mitmesuggused, Dnsad wae-
 sed :|: Sa neid dnfaks teed. Kui sa woid, siis
 puh-

puhhasa ; Kõl sa woid : nüüd same ka Puhtaks,
sedda :|: Tewad sinno kãed.

2. Uht uut süddant :|: Mis so sarnane, Kallis Is-
sand :|: Meie pallume. Katta meid so werrega,
Se meid puhtaks neitsiks ka. Anna meile :|: Mis
mei' sowime.

3. Pühhad mehhed :|: Kes nüüd peawad Puhtad
kãed :|: Tõstma, küssiwad Rammo sinno kãest,
misga Woiksid teisi aidata: Se on tarwis :|: An-
na sedda head.

4. Pühhad naesed :|: Rahkul hingage, Mi kui wae-
sed :|: Pigi astuge. Wingo tõ ja tulli ka: Siin
meil' tulleb hingada. Oh! mis rahho :|: oh! mis
rõõm on se.

5. Waatke peigmeest :|: Teie tüdruffud! Tal, mis
ristis :|: Arratappetud, Se teid tommab allate,
Seeb, et usso tulkoke Selgest põlleb :|: Ei sa kus-
tutud.

6. Oh! poisimehed :|: Kes on naeseta, Botke
kãed :|: Tallel' sirruta. Botke armo ranimo siit,
Misga woite teisi nüüd Talle jure :|: wahwast
aiada.

7. Armo legid :|: Põge kofko teäl: Moistko ka
nüüd :|: Pggauhhe meel: Marta ihho tähhendab,
Mis tõõd tehhes waewa naab. Maria waid :|:
Süddant näitab meil'.

347. Weg mein Herz mit den Gedancken.

Wisil: Sion kaebab sures häddas ic.

Südda waens! ärra mõtle : Ei ma en-
nam õnsaks sa! Eks ei pühha kirri üt-
le : Jummal tahhab õnnista. Olled sa däl, pörane,
Jummal on hea, kohlane ; Olled sa kõi surma-
tenind ; Ärra karda, peästja sündind. 2. Kõl

2. Kùl sind on se patto tóbbi Ni , kui keik muud rikkunud , Mis on maust Ewa lábbi Zlma sisse tikkunud : Agga kui sa parrandad Omma meelt , siis armo saad ; Passu andeks , nutta peäle ; Zummal kuleb nutto heále .

3. Ei ta polle hunt ja káro , Kes sind puaks surmada : Temma hallastusse armo Ei woi árraarwada : Zummalal on issa meel , Halle südda wae se peäl ; Meie waew , se waewab tedda , Meie surm teeb temmal hádda .

4. Ni kui ellan , ei ma tahha Selle dála hukka- tust ; Waid et pöördes játtaks mahha Patto tööd ja wallatust . Zummal tunneb rõmo fest , Kui dáal peäseb eksmisses , Ühteainust ei ta tah- ha Ommast kárijast kautada .

5. Ei woi lambur kaddund talle Holega ni otsi- da : Zummal on ni wágga halle , Et ta sure mur- rega Tákka nouab tallefest , Mis on lahkund temma káest , Ja ta kárijast : Kes se tuttab , Kùl se rõmo párrast nuttab .

6. Zummal neid , Kes töest óiged , Ei ükspäines armasta ; Waid ka keik need waesed hinged , Mis hunt sanud warrasta , Kes seäl pörgus warrit- seb , Innimesst iggatseb , Selle wasto árritada , Redda tulleb kummardada .

7. Siiski Se meid armo polest Nouab taewa párriaks ; Kutsud , koggud ommast holest , Et ta riik suurt kasso saaks : Kes nüüd senna töttada , Kõhna rigist peäseda Nusast nouab , selle peäle Tõstas taewas rõmo heäle .

8. Zummal ja keik taewalissed , Kes seäl kites tõstwad heält , Diskawad , kui innimessest . Par-
ran-

randamad omma meelt: Agga mis on wihhas-
tand Sedda, ellik kurwastand; Se ta unnustab
ja kattab, Merre pohja sisse mattab.

9. Niago end merri laiaks, Olgo pohhi modtmat-
ta, Mingo jöggi jårsuks wolaks; Wolle sedda ar-
wata Selle wasto ühtege, Et suur Jummal ig-
gapä Pattud armust andeks annab, Dälaid patto-
ellus kannab.

10. Tahku hing! siis murre karrast, Mis sind wot-
tab eksita: Miks sa tahhad patto pärrast Usjata
end wässita? Olleksid so pattud weel Ennam kui
liiw Ilma peäl Merre äres, siiski Jummal Riik-
kam armust on; oh rummal!

11. Olleks tuhhat Ilma leida Jummalast siin eh-
hitud, Ja so peäle tulleks heita Keik, mis seal on
eksitud: Kül süüd olleks siis so peäl, Siiski ei ni
paljo weel, Et need woiksid armo katta, Ja ta
wallust finni matta.

12. Te mull' lahti, Jummal! sinna Selle ar-
mo wärrawad, Et ka keikis paikus minna Nait-
sen sinno maggusad: Armasta ja aia mind, Et
ma, ni kui jouan, sind Jälle wottan armasta-
da, Ja ei mitte kurwastada.

N° 348. 23.

Dir dir Jehowa! will ich singen &c.

Ommal wiisil.

Sull', Sull', Jehowa! tahhan laulda, Muud
Jummalat ei olle sinnota, Mo laulo wötta,
Jesand! kuulda, Oh! aita mind so waimo wä-
ega, Et sedda teen Jesusse nimme sees, Siis mat-
sab se ta läbbi sinno ees.

2. Mind, Jessa! tomma Poia jure, Et poeg mind
jälle

jälle tommaks sinnule, Et ellaks mo sees waimo murre, Head meelt ja moistust annaks minnule; Siis ma so rahho tunnen enneses, Ja mängin lauldes sulle süddames.

3. So heldusfest mind aita laulda, Siis diete sind lauldes kulumata, Siis on se wägga illus kuulda, Kui waimus sind, ja tões kummardan; Siis waim mo süddant sulle ühhendab, Et se suurt laulo sulle walmistab.

4. Et kostab mo eest, Kõl saan nähha, Et õhlab rääkimatta sannaga, Sest jouan uskus palwet tehha, Ja tunnistab, et so laps ollen ma, Ja Kristussega sinno pärria, Et; Abba Jõsa! ma woin ütelda.

5. Kui mo hing nenda abbi puab Se wägga armõsa Jõsa nimmega, Ja sinno waim ka mo sees hüaab, Siis peab so südda ellaks minnema, Et armust otse põlleb se so sees, Kui ma sind pallun uskus sinno ees.

6. Se palwe, mis so waim mull' sadab, Kõl se on wägga armõs sinno ees, Se peäl' so Jõsa südda watab, Et sünnib se so poia nimme sees, Ma ollen temmas laps ja pärria, Ja armo eest saan sünnult armo ka.

7. Oh! õnnis, kes ma sedda tunnen, Mis sinno waim mo waimus tunnistab, Ma tean, ja üpris immet's pannen, Et mo hing keik head annid so kääst saab: Sa annad mulle paljo ennam weel, Kui minna moistan, pallun, puun teäl.

8. Oh! õnnis, kes ma Jesu nimmel Sind pallun, sest ta pallub minno eest, Ja istub seks so parremal kael, Sest keik on Jah, ning Amen temma sees

sees. Se eest ma laulan sulle auustust, Et kind-
 sid mulle ni suurt õnnistust.

N° 349. 36

Ach ein Wort von großer Treue zc.

Wisil: Jesus, surma ärravoitja zc.

Suur, ja ustaw on se sanna, Bäär, et wasto
 wottame, Sedda tahhan mele panna Allan-
 dusses allate: Pattusteale Jesus isse Tulli peäst-
 jaks ilma sisse, Reid keik õnsaks teggema. Kur-
 rat! sind nüüd naeran ma.

2. Jummal! sinno auuks sedda Tahhan tunnistada
 nüüd: Wägga suur se patto hädda olli mul, ja
 paljo süüd; Keik, mis kurri, moistsin agga Tehha,
 ja ei olnud wagga, Siiski surem on, nään ma,
 Hallastus, mis pakkud sa.

3. Kristus! tähheks ollen minna, Et suur halle
 meel on sul: Pattused keik kutsud sinna, Oh, se
 meel on kallis mull', Sinna kutsud: tulge waesed,
 Haiged, arrad, waewalised, Tulge pulmaride-
 ga Uskus, wiimse aial ka.

4. Halleluja! tulge waesed, Laulge lojal' lõpma-
 ta: Riitkem temma hallastused, Selge arm
 meil' paistab ka; Ello surnuttele annab, Armas-
 tusega meid jodab. Jesus! te, et sinnule Halle-
 luja laulame.

N° 350. 52

Lebt Christus/ was bin ich betrübt zc.

Wisil: Üks hingamise pääw' on se zc.

Zal ellab, miiks meel kurwastab? Mind Kris-
 tus wägga armastab: Ehk keik Jlm minnust
 ärralääb, Käl! et mo ommaks Kristus jääb.
 Halleluja!

2. Mo Jesus ellab, kaitseb mind, Se rõmustab, mo südda! sind. Ehk kurri selts siin uhke on, Reid naera, sulle saab au-kroon. Halleluja!
3. Mo Jesus ellab kõrges seal, Kes pannes minno wasto teäl? Ja teeb kül naeruks waenlase Ja temma karmwalusse tõ. Halleluja!
4. Ehk tahhaksin, ei moista ma, Miks mulle tulleks kurwasta? Et Jesu sisse ussun ma, Kes woib mult ello risuda? Halleluja!
5. Nüüd teeb, kes surmast tousnud, Se, Et ma woin minna taewasse, Ei kela mind surm egga pat, Tal peab puhtaks ulitsat. Halleluja!
6. Mo usk keik pattud kustutab, Kui last mind Jummal armastab, Kes leppitud, mo sõbber ka, Pat, kurrat, Ilm, mis mõllad sa? Halleluja!
7. Oh surm! sind ma ei kardage, So joud käib üle kurjade. Mo ello, Jesus, sunnib sind, Wiib sinnuist läbbi taewa mind. Halleluja!
8. Kui abbi, armo, pallun ma, Siis wotta, Jesus! armwita; Ma ussun, mind nüüd kinnita, Et surmast olled tousnud sa. Halleluja!
9. Et innimesseks sündind sa, Ni tõest ei lähhä hukka ma; Kes siin ei mõtle kaksite, Waid ussub, ei sa koltusse. Halleluja!
10. Ma ussun omma Jesusest, Kes tappetud on minno eest, Ja surmost tousnud, minno heaks, Ja sanud minno kaitsejaks. Halleluja!
11. Kuis pean hukka minnema? Ei se woi ial sündida. Sind, wäggen Jesus, kidan ma: Kes ussub, ellab Sinnoga. Halleluja!
12. Ma ellan nüüd ja iagawest; Oh rõmo mis saan Jesusest! Sind Jesus, tännan Ilma peäl, Sind, Jesus kidan siin ja seal. Halleluja! 351.

351. 87. 6.
 Ewige Weisheit / Jesus Christ! 2c.

Wisil: Südda! mißs sa murretsed 2c.

Zarkus, hinge peig! Kes sa Kasa-rahha saatnud
 Ka, Eks sa polle noudnud tõest Kae andmed,
 Kae andmed minno kääst?

2. Eks so arm löönd kät moga? Eks sa kihlaid
 annud ka? Eks ma sanud sõrmukse, Kui waim
 tulli, kui waim tulli minnusse?

3. Eks sa mind so armastand, Kui ma sind weel
 turwastand? Eks sa olnd mo kossia, Kui weel
 ollin, kui weel ollin tõrkujä?

4. Eks so Issa mitte mind Armust sinno jure
 wiind? Kui mind tombas keigest wäest, Mo usk-
 matta, mo uskumatta ello seest.

5. Kui siis läksin sinnule, Wotsid sa end minnu-
 le Tutwaks tehha ennam weel, Kui paar rah-
 wast, kui paar rahwast ilma peäl.

6. Sinno armo ollen ma Monda aastad tun-
 nud ka, Ja so meel on järgeste Mo pool' hoid-
 nud, mo pool' hoidnud truiste.

7. Pulma ehte olled sa Enneses mull' annud ka,
 Sinno lihha Jesuke! On mo hinge, on mo hin-
 ge kuele.

8. Seeb se on mo õigus tõest, Mis mind peästas
 patto kääst: Et sa mo sees sündinud, On mull'
 õnneks, on mull' õnneks suagenud.

9. Egga mulle pudu nüüd Pühha waimo kallid
 hüüd; Sinnoga saan tõeste Dinna ossa, om-
 ma ossa rohkeste.

10. Agga üks on waiaf weel, Et mo südda, mõt-
 te, meel Sinno sees end järgeste Ei weel hoia,
 ei weel hoia kindlaste.

11. Wah-

11. Wahhest pörab meel so poolt, Kui ta peaks
Kandma hoolt, Et so sisse ikka jääks, Ja mis
tarwis, ja mis tarwis ikka teeks.

12 Et sa mind nüüd waimoga Menda kinnitand,
et ma Tean, et jään tõeste Armo sisse, armo
sisse järgeste.

13. Oh siis tomma mo meelt nüüd Hovis sinno
sisse siit, Et, kui pitser, ma so kääs Ollen, ja,
ollen, ja so märk mo sees.

14. Sinno sisse himmustan, Maad ja taewast
unnustan, Ei ma tahha sinnota Kuski muido,
Kuski muido hingada.

15. Oh et seisaks nüüd mo meel Eikumatta selle
peäl, Et sind agga armastan, Runni ligun, kun-
ni ligun, mälletan.

16. Ni, et iggal aial ma ühtes ollen sinnoga, Et ma
ei te, nouage Muud, kui sind, muud, kui sind,
mo armoke.

17. Sedda noud mull' kinnita, Süddant ennam
ehhita. Oh et surm ja ello teeks, Jesus! mind,
Jesus! mind so sarnatseks.

18. Bottad sa mind kihhuta, Kes mind siis woib
lahhuta Armust, mis kääb wäggest Jumma-
lasse, Jummalasse Jummalast.

352.

Heut ist des Herren Ruhe Tag / 2c.

Wisil: Nüüd Kristus surmast tousnud on 2c.

Uks hingamisse pääw on se, Mis meie tänna
peame; Et seiske argi-päwa tõ, Ja saatke
toidust hingele. Halleluja!

1. Kul praego on üks kallis aeg, Nüüd pühha on
ka siin se paik, Kes meelt ei wõrta parrata, Ei sed-
da siin ei sallita. Halleluja!

3. On

3. Ous Jummal pühha wihhaga, Siis waese heält ei pölgata, Et fites tedda palluge, Baat! se on meie õige tõ. Halleluja!

4. Et kütke temma kätte tõ, Kes tühjast lonud targaste Ma- ilma omma sannaga, Suur on ta rammo otsata. Halleluja!

5. Kui enne ilm sai ehhitud, Siis innime sai walmistud, Sel olli õigust, tarkust kül, Ja wagga- dus ei pudund sel. Halleluja!

6. Oh tundke! mis ta meile teeb. Ta annab mis keif loom süin sööb. Ta on kes hoiab, toidab ka, Ja wõttab murret piddada. Halleluja!

7. Se seisko teie meles ka, Et Kristus tousnud auuga Sel päwal, ja toond rõmustust, Ja meie hinge õnnistust. Halleluja!

8. Se kedda nenda waewati, Ja risti sambas surmati, Et piddi ärrakadduma Ta õppetus siis temmaga. Halleluja!

9. Sesamma peasis surma käest, Ja tousis ülles ommast wäest, Sest said ta Jüngrid rõmustud, Kes temma pärrast kurwastud. Halleluja!

10. Ta näitis ennast nendele, Ja nemmad nägid selgeste Meed hawad temma külges weel, Sest olli rõmus nende meel. Halleluja!

11. Et pühhitsegem viete Sesamma päwa kalliste, Ja laulgem suust ja süddamest Nüüd omma kallist Jesukest. Halleluja!

12. Suur Jummal, kes sa walmistand Ma- ilma, ja keif ehhitand So auks, ja mitme hädda seest Meid peastnud, hoidnud iggameest. Halleluja!

13. Keif ommad tend õppeta Meid tundma, et need

need laitmatta, Täis au ja sure kitusse Wäart on, ja et neid laulakse. Halleluja!

14. Oh kallis Onnisteggia! Kes surmust üllestousnud sa, Meid sada üllesärkama Sest patto unnest holega. Halleluja!

15. So surmust üllestousminne Se saatto meid nüüd eddase, Et selle peäle lodame, Kui waenlastega woitleme. Halleluja!

16. Oh pühha Waim! meid öppetä So sanna meles piddama Ja kuulma keigest süddamest, Et usk, arm, lotus tulleks sest. Halleluja!

17. Sa õige walgus walgusta, Meid täida oma armoga, Et meie tõ ja ello wiis So mele pärrast olleks süis. Halleluja!

353.

Das wahre Christenthum ist zc.

e Wisil: Mis kitust woime Jssand zc.

Uks wagga ello se on kerge tõest: Ehk süis, kui meid ei aitaks Jssus heldest,

2. Ehk süis sa woiksid sedda raskeks panna: Sest temma isse aitab koorma kanda.

3. Mis koorm se on? sa pead armastama. Ta armastab, sind sadab armastama.

4. Ta hoidis Jssa pole ikka waljust, Ka süis, kui olli ilma keigest rõmust.

5. Ei Jummal wallo te: Ta kelab heldest. Kust wallo tulleb süis? so ommast melest.

6. Kass' sedda waewajat nüüd rappa ärra, Süis lõppeb hädda keik, keik patto kärä.

7. Mis tahhad hädda sees ni wägga nutta: Jssusse pole õhkades sa tõtta.

8. Et ütle: Jssa! wata minno hädda, Oh Jssus! aita mind! Ta kuleb sedda.

9. Sind nõdrus hirmutab; ei põrgo wea. Sa langed koggone; et touse pea.

10. Sa eksid mitto kord; et pallu andeks. Sind kurrat hirmutab; usk sago kangeks.

11. Sa ärra põlga armo, mis on selge. Et päike paista sull; on siiski walge.

12. Ja kui ka walgus keik woib ärraminna; Ehk kauta ka teed, siis ussu sinna.

13. Kui sedda wisi kaid, ja Jesu peäle Sa lo-
dad, kül naad teed ja walgust jälle.

14. Mis olled uskunud, saad sinna nähha: Ja, kuida usk nud sa, ta wottab tehha.

15. So ikket tahhan siis, mo Jesus! Kanda, So koorma alla end heal meel anda.

16. Kui lihha melest se kui waem on nähha; Siis runneb waim kül sedda kergeks tehha.

N° 354. 57.

Höchster Priester der du dich / 2c.

Wisil: Südda miiks sa murretsed;

ehk: Ommal wisil.

U llem preester! Kes sa tõest Ennast ohwritud mo
eest; Anna, et ka minno südda Woiks weel
sin so ohwriks sada.

2. Ei arm wasto wottage, Mis sa ei teind, ar-
moke! Mis so pühha kääst ei tulle, Ei se kälba
Jummalale.

3. Tappa siis ja surreta Minno tahtmist, me-
led ka, Süddamest keik mis mo omma, Ehk teeks
tuhhat wallo, tomma.

4. Jhho, hing' ja mis mul on, Hopis sulle ohw-
riks toon. Dh et nüüd ei mingisuggust Tomat-
ka jägks enngam minnust.

5. Kõl siis, Jesand! Kätte saad, Mis sa mo
 Käest himmustad: Kõl ma siis saan weel siin
 waewas Armsaks ohwriks Jesal' taewas.

3. *№ 355. 97-1013-67.*
 Sieh hier bin ich / Ehren-König.

Wisil: Jummal, ma ning taewa loja.

Wata Jummal! siin ma rummal Heidan en-
 nast põlwele, Nutto heäle lapse mele Toon
 ma, Jesus, sinnule; Lasse ennast minnust leida,
 Kes ma tuhē, sou, põrmoke.

2. Wata jälle minno peäle, Kõna mind so jär-
 rele, Sulle jouan, Sind ma nouan, Kui so pär-
 ris lapsoke; Lasse ennast minnust leida, Wotta
 mind, ja minnusse.

3. Armo püan, appi hüan, Jesand sinno hal-
 lastust, Mis keik sawad, kes sull' armsad, Kes
 siin nouwad armastust; Lasse ennast minnust
 leida; Kes sind saab, saab õnnistust.

4. Taewa selgus! hinge walgus, Ilmasüta
 talleke, Sinno küljest, sinno süllest Otsin armo,
 peioke: Lasse ennast minnust leida, Kallis wäg-
 gew Jesuke.

5. Waat kui halle on so talle, Ja so lapse nut-
 to heäl, Kurwastusses, allandusses Laulab är-
 dast minno keel: Lasse ennast minnust leida,
 Wägga nouab sind mo meel.

6. Ilma kõrra, rikkus, warra, Lust, au, Keik
 mis ilma peäl, Teeb mul hädda, sest mo südda
 Nouab mis on üllewel: Lasse ennast minnust lei-
 da, Jummal! walmis ollen teäl.

No 356. R. 139.

Blut und Wunden haben ꝛ.

Wisil: Armas Jesus! sind ma pallun ꝛ.

WErri on meid ühhendanud Jummalaga, et on sanud Meie werri auustud. Sest ta kihilas ennast sega, Tulli innimeste sekka; Niid keik sünd on unnust ed.

2. Kes on wärrisema lainud, Et ta paljo patto teinud, Tulgo ette römoga, Waatko, kuida wäggew Jummal, Kui laps, mis on waene rummal Söimes maggab illota.

3. Temma kã-ed önnistawad Keik kes seie ilma sawad; Nende peäle on ta ka Märkinud jo keik needsammad, Kes ta holeks endid andwad, Et neid wottaks peästada.

4. Temma filmad jahhutawad, Ja neid jälle parrandawad, Redda wat siin waewanud. Uskus nende peäle waatko, Himmo temma pole saatko, Kes kui us seäl rippunud.

5. Temma kõrwad kinnitakse, Mei' eest läbbi uritakse Jssä ukse külge seäl: Se, kes kunningas on isse, Tulleb seks ma-ilma sisse, Et ta sullaseks saaks teäl.

6. Temma su mis pallus ikka Omma Jssat, et keik wigga Pattust löppetks tõeste: Se sööb, kut üks innimenne, Alwa roga, waesekenne! Et on nälg ja janno kã.

7. Temma dhē, mis wäggewaste Wannematte ni kuilaste Surnud kehhad ärratab; Waat se ligub pissut söimes: Sedda temma risti külges Arrasurres löppetab.

8. Temma jallad, kelle kando Rõhhuma weel

peab maddo, On nüüd wägga nödrad weel; Siis-
 ki ommal aial tötwad, Et keik woimust ärrawöt-
 wad. Moos suggust ilma peäl.

9. Temma filma wessi nouab Jahhutamist; siis-
 ki jouab Meie sü eest wolada Ni kui jöggi seigest
 wer est, Jggawesse armo merrest Sure kannat-
 tussega.

10. Omma selga peab temma Kristi alla kum-
 mardama, Kui kandmisse aeg on kã. Piitsad sellel
 hädda tewad Siis kui öälad sedda löwad; Meie
 patto sü on se.

11. Temma küljest wiimisel aial Bee-ja werre-
 jöed laial Botwad joosta rohkeste, Meie hin-
 ged parrandama, Pessema, ja jahhutama, Abbi-
 ta et olleme.

12. Temma südda tunneb hädda, Wallo wae-
 wab wägga sedda, Nüüd ta peksab pissut teäl:
 Siiski se neid ommal aial, Redda kurrat saatnud
 laial, Wäggetaste peastab weel.

13. Kallis laps! mis sündind hilja, Sa meil sa-
 dad römo-wilja: Jo sa olled algmissest. Waat,
 mis römo lapsid, waesed, Pattused, kül mehhed,
 naesed, Sundwad sinno sündmissest.

14. Keik sind wägga armastawad, Kes so hel-
 dust maitsta sawad, Nemmad andwad sulle suud-
 Maggusam, kui maggus ölli Meile on so lapsse põ-
 li, Redda maddo salwanud.

15. Meil on sinno lapsse elto, Kui se keigeüllem
 illo, Uskus on need römmustud, Et sai armo aial
 nähha Römo, mis sa wotsid tehha, Kui said laps-
 seks sündinud.

16. Keik ma- ilma parrandussed On, kui sitta
 warran

warrandussed Sinno wasto arwada: Sa woid
hadda lahhutada, Arwamatta jahhutada: Bot-
ta mo peäl' wadata.

17. Keik ma-ilma tühja kârra Sada minno me-
lest ärra Wibimatta, aegfaste: Kui mind kurri
himmo hüab, Patto sisse sata puab, Eass' ma
watan soimesse.

18. Kunningas kûl olled sinna Ülle taewa, Ma-
ja minna Pannen inneks süddamest: End sa wot-
tad alwaks tehha, Upres pahjo waewa nähha,
Kannatades meie eest.

19. Armsad kâed! mind wasto wõtke, Wiim-
sel tunnil appi tõtke, Kûl teid wägga ihkan süs,
Kui saan hadda orrust minna Teie jure tulla sü-
na Nenda kui on lapse wiis.

357.

Was sag ich dir mein lieber Mann zc.

Ommal wiisil:

MD hinge mees! mis ütlen sull'?: |: Sull', Fed-
da mitto korda otsin, Ja kui so silma ees süs
seisan, Weel küssin: |: Weel küssin, kust ma hak-
kan kûl.

2. Ma tään:sind armastama teäl: |: So pole kei-
gest jouust joudma, Ja ilma palgata sind noudma;
Se on se: |: Se on se, mis muil pudub weel.

3. Muil' anna, mis sa õõlnud meil': |: Mis pea-
wad so lapsed sama, Kui nemmad tahtwad so
tõõd tehha: Üks ikke: |: Mis sünnib minno kaela
peäl'.

4. Üks südda, mis on tassane: |: Mis sinno wer-
res uiub, ellab, Üks rammo, mis keik ärrawoidab;
Armastes: |: Üks wallo, mis ei nõrgaks te.

4

5. Oh!

5. Oh! anna julgust, kannatust: |: Et tõõd teen-
hingan ühhe tassa, Kõl alw, kui us end heidan
mahha; Kõl wahhest: |: Nään kunninglikko auus-
tust.

6. Üks film, mis selge, puhhas ka: |: Üks kõrw,
mis ussin kaebdust kuulma, Ja uled õigust kulu-
tama; Ka olgo: |: Üks nou mul taewa seltsiga.

7. Mo hing on Tallel naeseks tõest: |: Ei armas-
tagi muud mo mõtted, Kui tedda, ja keik temma
liikmed, Ja sedda: |: Ja sedda keigest süddamest.

358. / 21.

Du heelliges Kind / wer re.

Ommal wiisil:

Oh pühha laps! kes Sind näab süddames, Sell
tulleb meel ka, Et keikis woiks olla, kui ollid
ka sa.

2. Oh! wata nüüd peäl, Mis püab mo meel,
Et puhtaks saan ma, Mind ehita isse so ennesega.

3. So illo on suur, Sa heldusse juur! Se wan-
gitses mind, Ja kiskus so pole, et armastan sind.

4. Võim ollen kü ma, Mind sagiks said sa; So
werri on se, Mis wahwast mind tommand, et
sain sinnule.

5. Kes ussub nüüd tõest, Saab lubba so kääst,
Et pühhasse läab, * Ja seäl omma peastrjat siis
waimo sees näab. * Ebr. 10/ 19.

6. Sa werrine Tal! So walgusse al tõest nä-
me siin ka, Kui tutwaks nüüd same jo Jumma-
laga.

7. Ja kes sedda tuld, Mis sees põlleb sult, Waid
üksford siin näab, Sell' südda ka armo sees põl-
lema läab.

8. Sest

8. Sest julgus saab mull', Et annan au sull', Suur
 Ingel toob, teeb, Mis talle auks * palwele tar-
 wis siin läab. * Ilmut. 8/3.

9. Aus aulinne tal! Keik on so kã al; So rah-
 was, oh peig! Sind armastab wägga; sest sa
 olled keik.

10. Sind kummordame, Sind armastame,
 Sind kιδame ka, Meid waesi sa leppitand Jum-
 malaga.

359.

Dem blutgen Lamme 2c.

Ommal wisil:

Sell' risti lödud Werrise tallele, Nu külge po-
 dud Mo eest, mo sobrale, Kes siis ni sure wallo
 tundis, Kui pat ta süddant keik läbbi tustis :|:

2. Sell' annan minna Nuüd ennast ueste; Ma
 jään ka tänna Ta ommaks koggone, Ja annan,
 mis ta tahhab tehha: Ta wõtko must, mis ta ei
 woi nähha :|:

3. Kül on mul nõdrust, Se teab Jesus kül;
 Wigga ja pudust On wägga paljo mul: Mo ül-
 lempreester peab joudma, Mind parrandama,
 ja mind ka woidma :|:

4. Ta pühhas werres Saan minna puhhostud,
 Mis tenima küljest On wälja purtsanud; Nuüd
 on se allati ta murre, Et hinged saaksid keik tem-
 ma jure :|:

5. Oh kallist armo! Kui mõtlen selle peäl, Et
 sa mind põrmo So jure kutsnud weel, Ja mind
 ni hellast tallotanud, So werri on süddant sulla-
 tanud :|:

6. Siis südda waub, Ja on ni immet täis, Et
 t 5 mois.

moistus kaub; Ma mötlen jälle siis: Kuis woid
meid nenda armastada, Kes sind on wõtnud ni
kurwastada :|:

7. So silm on annud Mull' armo tännine, Ja
murret kannud Mo eest ni truiste; Ma ussun, et
sa eddespidi Mind juhhatamast ka weel ei tüddi :|:

8. Mind waest ja santi Sa hoidsid armsaste,
Keik pattud anti Mull' andeks rõõmsaste; Eks
peaks ma se eest au näites Sullama, ja tännama
sind kites? :|:

9. Sa üllem Keiser! Üks waene põrmoke, Kes
pattust weider, Se on so armoke! Se arm on
tdest kül arwamatta; Kes polle tunnud, et ussu
fedda :|:

10. Sest peab südda So pärrakt ollema, Ehk
rist ja hädda Mull' peaks tullema; Se on mo
tõ: sind auustada, Sest tahhan agga so peale
wata :|:

Esimenne Register ehk

Zuhataja / mis näitab /

Misfugause lebbe küljest need

Laulud leitakse.

A.

A Rka ülles, minno südda,	284
Alita, Jesus, korda minna	26
Amen, Au Jesal' olgo	314
Armas Jesus armastaja	315
Armas Jesus! armwita	108
Armas Jesus, rõmustaja,	132
Armas Jesus! sind ma pallun,	286
Arm kes sa mind olled lonud	316
Arra waimo toetaja	317
Au, kitus olgo iggawest	101

E.

Eddasi! Eddasi! Sion, minne	318
Ehk kurjad kül mind kiusawad	207
Ei ilmast holi ma,	162
Ei lahku minna sinnust	163
Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Eks lõppe pea wahhimees	319
Eks mo kohhus tanno tehha	320
Eks sa heida, Karjane!	323
Eks se olle arm ja heldus	119
End näita foido = täht	324
Et kiitke Jummalat,	296
Et möda läinud pimme õ	268
Et tulge kokko pattused	324
Et wiimne tund siin keikil' tulleb	243

H.

Helde Jesuke! Sinno suggustke	32
Herodes, miiks sa ehmatad?	49
Hinged, allandusse sees	325
Hinge ello, Jesuke	327
Hinge peioke, Helde Jesuke!	33
Hing kui tahhad hingada	329

J.

Jesukest ei jätta ma	331
Jesu ristist tahhan räkida	332
Jesus, hua mind ilmast, et ma	50
Jesus ilmasüta Tal	332
Jesus, keige üllem hä,	35
Jesus kes on õnnistusseks	333
Jesus Kristus, Lunnastaja,	124
Jesus Kristus, õnne andja,	72
Jesus minno mõttes	334
Jesus, minno rõmustus, maggus	36
Jesus näita mul! so	335
Jesus õnnisteggia	336
Jesus, oh aita! et woimust woin	164
Jesus on mo ainus ello,	37
Jesus peästnud olled sinna	338
Jesus rõmustaja, Hinge	38
Jesus, surma ärratwoitja,	53
Jesus, te, et sinno harwad	340
Jesus, tulle minnule,	39
Jesus üks sa olled ikka	341
Jessand, heida armo meie peäle!	309
Jessand! Kurja ollen teinud,	133
Jessand, omma wihha sees	134
Jubba kâ on wümsed aiad,	10

Eosimenne Register ehk Juhhataja.

Zummala mele pärrast siit	50
Zummalat kiitke, Zummalat	297
Zummal Jõsa, meile jä,	101
Zummal Ma ning taewa Soja	269
Zummal olgo tannatud,	108
Zummal wäggen wallitseja	220
R.	
Reigeüllem armo walgus	342
Reikis paikus, kus ma seisan,	244
Reik Inglid kolutawad	14
Reik kallis hinge õnnistus,	156
Reik on nüüd hästi sündinud	70
Reik sündko nenda ikka mull'	167
Reik teeb hästi Zummal,	207
Reik tulge mitmo jure nüüd	209
Res Zummalat ni lasseb tehha,	168
Reskel selle ello sees	245
Res omma ihhoga meid tanna	125
Res tahhab tõest armastada	345
Ridetud olgo Jõsand, Israeli	103
Kristus! kes meid õnsaks teed,	56
Kristus on meie patto eest	73
Kristus se läks taewa,	85
Kristusse werri, digus ka	346
Kül sa helde Jeesus tülled	169
Kürrie eleison,	309
Kürrie, oh! Zummal Jõsa kõrges	102
Kui Jeesust risti naelati,	55
Kui Jeesus sure armoga	123
Kui Zummalaga puad sa,	112
Kui Zummal meil ei olleks nüüd	221
Kui Zummal siin ei kaäna	222
	Kui

Esimerenne Register ehk Tuhhataja.

Kui meil on püsti hädda	305
Kui neitsit omma lapse tõi,	15
Kui ollen surma hädda sees	349
Kuis pean wastomõtma	3
Kui sa püad tunda sada	350
Kui sa risti tulles põlled	352
Kui surma tund on ukse ees,	246
Kui warra ülestoufen ma	270
Kül waggade ello seestpidi	354
Kuis ni julge, waene rummal?	356
L	
Lapsed, kuis on hinge luggu	358
M	
Ma armastan, oh Jummal! sind,	247
Ma hüan, Jesus, appi sind,	170
Ma ilm ei holi sest	51
Ma kidan, Issand Jummal,	270
Ma kiitlen ükspäinis	359
Ma ollen weike lapsoke	360
Ma püan keigest hingest	248
Ma risti=innime	361
Ma tahhan jätta mahha	171
Ma tännan, armas Issa, sind	271
Ma tännan, armas Jummal, Issa	273
Ma tännan Jummal sind	275
Ma tännan keigest süddamest	16
Ma tännan sind, Et olled mind	276
Ma tullen, armas Jummal,	126
Ma tullen taewast üllewelt	17
Ma waene muld, kes patto	135
Meie ussume feik aiho	114
Meil' anna rahho armoga	233

Estimenne Register ehk Tuhhataja.

Meilt, armas Jummal, põra	306
Meil tulleb abbi Jummalast	223
Miks mo südda ennast waewab	211
Millal ma saan sind	364
Millal saan ma nähha sind?	40
Mind, Jesus! walgusta	365
Mind Jummal Issa õnnista	314
Mind õppeta sind armastama	367
Mind waewab wägga raske koorm	368
Minna tahhan Issandat	128
Minno hing auustab wägga	104
Minno südda, rõmustelle,	129
Mis hädda woib meil?	224
Mis kitust woime, Issand!	233
Mis kui paggan, inimenne	370
Mis olled sinna armas	57
Mis tanno moistan ma	372
Mis waewab sinno süddant	171
Mis waewa olled sa	373
Mo armas Jesus, minno	41
Mo ello Kristus isse,	249
Mo hinge mees, mis ütlen sull?	461
Mo hing, head kaunid laulud	234
Mo hing! Jesu armastust	374
Mo hing! mis aega witad sa	376
Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo hing, oh anna süddamest	378
Mo hing oh! rõõmsast kida	235
Mo Jesuke, kes mitto tuhhat	379
Mo Jesuke, sa ello leib	382
Mo Jesus, ello walgustus	383
Mo Jesus, Jummal lihha sees,	250
Mo	

Mo Jesus, kallim ello	384
Mo joud, sind tahhan	387
Mo Jummal, hallasta mo peäl'	137
Mo Jummal, Soja, abbimees	388
Mo Jummal! waat, kui karmwalad	173
Mo kääst süddant olled wotnud	389
Mo keigekallim Jesuke,	175
Mo keigekallim warra	391
Mo omma sinna olled,	176
Mo peäle heida armo nüüd,	139
Mo peigmees armas Jesuke	392
Mo rahho Jesuke	393
Mo rõmustus on Jesuke	394
Mo südda ärka ülles,	277
Mo süddamest ning melest	278
Mo südda, miks sa murretsed,	177
Mo süddant annan keigest	179
Mo südda olgo rõmus nüüd,	181
Mo südda, olle ülleweel,	74
Mo südda! olle walmistud,	279
Mo südda, tanna Jummalat	298
Mo waesus aiab mind	395

N.

Need Inglid taewast tullewad,	19
Need Inglid taewa walgusses	105
Need wallatumad kiitlewad	225
Neid kümme kasko moistkem	111
Neid tulleb wägga onfaks kita	396
Ni kui ma ellan tõeste,	140
Ni sündko minno assi,	183
Nüüd armastan ma Jummalat	397
Nüüd hing'wad inimessed	287

Kosminenne Register ehk Juhataja.

Nüüd Jummalale auustust	19
Nüüd, Jummal, minna kidan	27
Nüüd kiitkem Kristust ussinast	20
Nüüd kiitko keigest süddamest	237
Nüüd kitus olgo Jummalal,	5
Nüüd kitus olgo sulle,	300
Nüüd Kristus surmast tousnud on	75
Nüüd Kristus ülestousnud	77
Nüüd laulgem suust ning	301
Nüüd olle, Jesus, kiderud,	21
Nüüd ollen minna pohja	398
Nüüd on se pääm jo lõppenud,	288
Nüüd paistab meile kauniste	226
Nüüd põlgan ma, ma-ilm!	399
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Nüüd, risti=kogodus, Sull' olgo	6
Nüüd risti=rahwas, laulage	158
Nüüd surno kehha mattame,	252
Nüüd tahhan ma tõest	400
Nüüd te mind pühhas armoga,	102
Nüüd touskem patto waewast,	11
Nüüd tulgo õnnisteggia,	7
Nüüd, waggad, rõmustellege,	85
Nüüd walw'wad innimesed	402
Nüüd wotkem Jummalale	302
Nüüd wotke wäljapühkida	78
Nutta, innimenne, rasket	59
O.	
Oh läinud möda nüüd,	280
Õnnis, kes ei wõtta tehha	187
On sul, kui kardad Jummalat	187
Oh Adam! sinno eksitus	160
!	
	Oh!

Oh! risti-rahwas, kannata	257
Oh! sa ello õhhutaja	428
Oh! sa ello Waim, meil' tulle	93
Oh surrelik! mind mälleta,	255
Oh süta tal! oh Jesus!	65
Oh! taewa tuikenne Sa	95
Oh! tagganeege, minno himmud,	197
Oh Tal! sind kädame	429
Oh targa mele jaggaja!	218
Oh! tõst' em omma heäle	79
Oh! tru Jummal, sulle kaeban,	149
Oh! tulge, innimesed	265
Oh! wagga Jummal, kes	198
Oh! wata innimenne,	65
Oh! wõtke katsuda Ja süddant	117
Oh! wõt' em Jummalat	239
Oh! wõtta, armas Jesus, wasto	200
Oh woitlejad! et kätige peäle	43
Omna Issaga null' tulle	43

P.

Pääw aiab ärra sedda õõd,	281
Pääw lõppeb nüüd, Ja armas	291
Pääw lõppeb teäl, Mo waim	291
Pääw tahhab Eoja miina,	291
Pühha Waim, sa ainus abbi	97

R.

Rõmustes mo südda kargab	43
Rõõmsaks sage, risti-rahwas,	2

S.

Sa innimenne! usinast	10
Sa meie lotus, Jesuke	43
Sa olled wiimseks	4

Sa päike wataad alma peäl	440
Sa werrine leppitaja	442
Se aeg on jubba eä	263
Se aeg on tõest ukse ees,	261
Se armo hallikas	443
Sedda Jäsa kõrges wotkem	305
Se joulo pääw on rõmust suur	23
Se Jummal! Hoeg Jesus	180
Se kallis armo = õppetus,	12
Se kitsas te on lai kül	443
Sel päwal meie mõtleme,	89
Sell' risti lödud werrise Tallele	463
Se pääw, oh Kristus! olled sa	294
Se wanna aast' on möda läind,	29
Siin armo rindus maggama	445
Siin on lapsed ; mitmesuggused,	446
Sind, Jäsand, tännan minna	282
Sind, Jummal! kädame,	240
Sind pühha Waimo pallume	98
Sion kaebab sures häddas	231
So hing, oh Jesus! tehko mind	67
So holeks annan ennast ma	258
So nimmel lähhan nüüd,	295
So nimmi pühha olgo!	301
So peäle, Jäsand! lodan ma	214
So peäle üksnes, Jesuke!	151
So pole, Jesus, küssendan	215
So pole, Jäsand, süddamest	152
So sanna meile kinnita	232
So sanna, se On seggane	111
So süddant, innimenne,	8
So taewaminneisse peäl,	90

Esfinenne Register ehk Tuhhataja.

So waino, Issa, lakkita!	99
Südda, mis sa murretsed?	217
Südda waene! ärra mõtle	447
Sull', sull' Jehowa! tahhan	449
Surm! kus nüüd sinno odda fai?	81
Suur ja ustaw on se sanna	451
Tal ellab, mißs meel kurwastab	451
Tarkus, hinge Peig	453
Teie kurjad innimesesed,	153
Sulge, risti-innimesesed,	201
Tulle nüüd taewast, armas Jesus jälle	9
U.	
Uks hingamisse pääw on se	454
Uks laps on neitsist sündinud,	24
Uks laps on sündind Betlemmas,	25
Uks maofenne ollen ma,	260
Uks on tarwis, armas Jummal!	203
Uks tallefenne leppitas	68
Uks wagga ello on kül	456
Ullem preester, kes sa tõest	457
Uut aastat meie hakkame,	30
W.	
Walmista, me wain, end kül,	205
Wata Jummal! süü ma rummal	458
Weri on meid ühhendanud	459
Woi! mis minna ollen teinud,	154
Wotta Issandat nüüd kita,	82
Wotta nüüd Issandat, wäggewat	242

Teine Register ehk Tuhhataja
 mis nende laulude üllemat õppetust ülles-
 näitab.

Kristusfest tullemisfest lihhasse ja Kohule.
 Seeberälge

Gubba kâ on wiimsed aiad	10
Kuis pean wastõõtma	3
Müüd kitus olgo Zummalal	5
Müüd risti koggodus	6
Müüd touskem patto waewast	11
Müüd tulgo õnnisteggia	7
Se aeg on tõest ukse ees	261
Se kallis armo õppetus	12
So süddant innimeinne	8
Tulle nüüd taewast armas Jeesus	9

Jeesuse Kristuse sündimisfest
 ehk Joulo Laulud.

Keik inglid kulutawad	14
Kui neitsit omma lapse tõi	15
Ma tännan keigest süddamest	16
Ma tullen taewast üllemest	17
Need inglid taewast tullewad	19
Müüd Zummalale auustust	19
Müüd kiitkem Kristust ussinast	20
Müüd olle Jeesus kidetud	21
Oh laulgem süddamest	22
Rõõmsaks sage risti rahwas	23
Rõõmustes mo südda kargab	434
Se joulo pädw on rõõmust suur	23
Uks laps on neitsist sündinud	24
Uks laps on sündind Betlemmas	25
Weri on meid ühhendanud	459

Ule aasta laulud.

Aita Jesus korda miina	26
Muud Jummal miina kidan	27
Dh pallugem ja laulgem	28
Se wanna aast on mödalain	29
Uut aastat meie hakkame	30

Laulud Jesusfest.

Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Helde Zesuke! sinno suggustke	32
Jesus Keigeüllem hä	35
Jesus, kes on õnnistusfeks	333
Jesus minno mõttes ligub	334
Jesus on mo ainus ello	37
Mo armas Jesus, minno rõõm	41
Dh Jesus sinno mällestus	43
Dh puhha laps, kes sind näab	462

Kolme Kuninga pühhal.

Herodes, miks sa ehmatad	49
Jesus! hua mind ilmast, et ma sind	50
Kul sa püad tunda sada	350

Maria Puhastamise

ehk

Küünla Päwal.

Jummalala mele pärrast siit	50
Ma-ilm ei holi fest	51

Maria Kulutamisse

ehk Paast-Maria Päwal.

Dh Kristus lunnastaja	52
-----------------------	----

Kristusese kannatamisefest ja surmast.

Armas Jesus armastaja	315
Zesu ristist: : tahhan räkida	332
Jesus surma ärrawoitja	53
Jesus	

Jesus te, et sinno hawad	340
Jesus üks sa olled ikka	341
Kristus kes meid õnsaks teed	56
Kui Jesust risti naelati	55
Mis olled sinna, armas Jesus	57
Mo hing! Jesu armastust	374
Mo hing! mis aega witad sa	376
Nutta innimenne! rasket	59
Oh Jesus sinno wallo	60
Oh Jummal tulle sinna	62
Oh mõtle, mis ma teinud	63
Oh nutta omma hädä	427
Oh süta tal! oh Jesus!	65
Oh wata innimenne	65
So hing, oh Jesus, tehko mind	67
Üks tallekenne leppitas	68
Kristusse Matmisest.	
Keik on nüüd hästi sündinud	70
Oh! leinagem! ning kaebagem	71
Kristusse ülestousmisest.	
Jesus Kristus õnnē andja	72
Jesus õnnisteggia	336
Kristus on meie patto eest	73
Mind waewab wägga raske koorm	363
Mo Jesus kallim ello	384
Mo südda olle üllewel	74
Nüüd Kristus surmast tousnud	75
Nüüd Kristus ülestousnud	77
Nüüd wotke wälja pühkida	78
Oh! tõstkem omma heäle	79
Se Jummalä poeg Jesus tõest	80
Surm! kus nüüd sinno odda sai?	81

Teine Register ehk Juhhataja.

Sal ellab! miks meel kurwastab	451
Uks hingamisse pääw on se	454
Wotta Jssandat nüüd kita	82
Kristusse taewaminnemissest.	
Kristus se läks taewa	85
Nüüd, waggad, rõmustellege	85
Oh Jesuke! mul armoke	87
Oh Jesuke! so järrele	87
Oh Jesus kange söddamees	88
Sel päwal meie mõtleme	89
So taewaminnemisse peäl	90
Pühhas Waimust	
ja temma mitmesuggusist andidest	
ja tõöst, ehk	
Nelli-pühhi Laulud.	
Oh Jummal loja, püh! a Waim	91
Oh pühha Waim! meil tulle ka	92
Oh pühha Waim! nüüd tulle sa	94
Oh sa ello Waim meil tulle	93
Oh taewa tuikerne	95
Pühha Waim! sa ainus abbi	97
Sind pühha Waimo pallume	98
So Waimo, Jssa, läkkita	99
Laulud	
Kolmainust Jummalast.	
Au, kitust olgo iggawest	101
Jummal Jssa, meile jä	101
Kürie, oh Jummal Jssa kõrges	102
Meie ussume keik aino	114
Nüüd te mind pühhas armoga	102
Oh Jummal Jssa! ilma loja	115

Teine Register ehk Juhhataja.

Jani päwal.

Ridetud olgo Issand, Israeli	103
Maria Katsma-minnemise	
ehk	
Zeina Maria päwal.	
Minno hing auustab wägga	104
Pühhadest Inglise	
ehk Mihkli Päwal.	
Need Ingrid taewa walguses	105
Dh Jummal, kes sa heldussest	106
Jummala ja Kristusse heldussest.	
Arm! kes sa mind olled lonud	316
Eks mo kohhus tänno tehha	320
Hinge peioke! helde Jesuke	33
Jesus ilmasüta tal	332
Mis waewa olled sa mo pärrast	373
Nüüd ollen minna pohja leinud	398
Nüüd risti-rahwas laulage	158
Dh armas Jesus kutsu mind	408
Dh minno armas Jesuke	45
Sa werrine leppitaja	442
Sel risti lödud werrise tallele	463
Südda waene! ärra mötle	447
Suur ja ustatw on se sanna	451
Lomise teggudest,	
ja Jummal armust ja auust, mis neist tun-	
nukse.	
Mo südda olgo rõmus nüüd	181
Jummala ettemurretsemisest	
ja Wallitsemisest.	
Keif teeb hästi Jummal	207
Kes Jummalat ni lasseb tehha	168

Teine Register ehk Tuhhataja.

Miks, kui paggan, innimenne	370
Mis waewab sinno süddant	171
Mo südda, miks sa murretsed	177
Mi sündko minno assi	183
Dh Jummal suur on sinno rõ	238
Du sul, kui kardad Jummalat	187
Pühhast Jummalat sannast.	
Armas Jesus armwita	108
Jummal olgo tännatud	108
Kui Jummalaga püad sa	112
Meid kümme käske moistkem	113
Dh Jummal tulle armoga	229
Dh Jesus Kristus tulle sa	109
Omnia Jesaga mul tulle	433
Onnis, kes ei wotta tehha	187
Sa innimenne! ussinast	109
So fanna se on seggane	111
Pühhapäiwil laulda :	
Uks hingamisse pääw on se	454
Pühhast ristmissest.	
Kui Jesus sure armoga	123
Pühhast Ohtosõmaaiast.	
Jesus Kristus lunnastaja	124
Kes omnia ihhoga meid	125
Ma tullen, armas Jummal	126
Minno südda rõmustelle	129
Minna tahhan Jehowa kita	128
Mo Jesuke! sa ello leib!	382
Mo peigmees! armas Jesuke	392
Dh Jesus rõmo saatja	130
Sest õige ja walleristi - rahwa ellust.	
Hinged allandusse sees	325
	Ma

Teine Register ehk Juhhataja.

Ma risti-innime, sa ütled	361
Mind, Jeesus! walgusta	365
Need wallatumad kiitlewad	225
Tulge, risti-innimesed,	201
Innimese hinge hädast ja ärrarilmisest.	
Arra waimo toetaja	317
Oh Adam sinno eksitus	160
Oh kui waesed waewalissed	144
Oh mitto waewa ilma sees	255
Se armo hallikas	443
Tõsisest meleparrandamisest.	
Armas Jeesus, rõmustaja	132
Et tulge kofko pattused	324
Jeesus peästnud olled sinna	338
Jssand kurja ollen teinud	133
Jssand omma wihha sees	134
Kui sa risti tulles põlled	352
Kuis ni julge waene rummal!	356
Ma waene muld, kes patto teinud	135
Mo Jummal, hallasta	137
Mo peäle heida armo	139
Mi kui ma ellan tõeste	140
Oh armo juur! mo pat on suur	141
Oh helde armo Jessa, sind	142
Oh Jeesus! üllem abbimees	143
Oh! kühho lähhan ma	146
Oh minna waene pattune	147
So peäle üksnes, Jeesuke!	151
So pole, Jssand, süddamest	152
Suur ja ustar on se sanna	451
Teie kurjad innimesed	153
Woi! mis minna ollen teinud	154

Digest ussust ja Digetsamisest.

Reik kallis hinge õnnistus	6156
Kristusse werri, õigus ka	346
Kui sa risti tulles põlled	352
Oh Adam sinno eksitus	160
Oh Jesus pühha tallekenne	412
Oh Jesus wotta sa meid	414
Oh pühha laps, kes sind	462
Oh wotke katusda	117
Sa meie lotus Jesuke	436
Siin armo rindus maggama	445

Pühha risti-ellust.

End näita koido äht	324
Reige üllem armo walgus	342
Mo hinge mees! mis ütlen sul	461
Oh armas Jummal armwita	188
Oh Jesus armo walgus	192
Oh Jesus minno ello	195
Oh Jummal anna armo nüüd	421
Oh wagga Jummal, kes	198
Sa päike watad alwa peäl	440

Palwest.

Eks se olle arm ja heldus	119
Oh Jsa taewa rigi sees	121
Sull' sull' Jehowa tahhan	449
Wata Jummal! siin ma rummal	458

Waimoliikkust walwamisest.

Walmista, mo waim, end kül	205
----------------------------	-----

Waimoliikkust woitlemisest ja woimnisest.

Eks sa heida karjane	323
Jesus oh aita! et woimust	164
Ma hüan, Jesus, appi sind	170

Teine Register ehk Juhhataja.

Mo Jummal! waat, kui	173
Dh armad wennad, ded ka!	403
Dh Jesus! hallasta ning aita	193
Dh kuningas nüüd hallasta	424
Dh mind wotta targaks tehha	196
Dh tru Jummal! sulle kaeban	149
Dh wõitlejad! et kãige peäle	431
So peäle, Issand, lodan ma	214
Kassinussest.	
Mo Jummal, loja, abbimees!	388
Ma-ilm ja issiennese ärrasalgamisest.	
Ei ilmast holi ma, ei holi	162
Jesus rõmustaja, hinge jahhutaja	38
Kes tahhab tõest armastada	345
Nüüd põlgan ma ma-ilm!	399
Nüüd tahhan ma tõest mahhajätta	400
Dh kes keif olleks kautand	421
Dh tagganega minno himmud	197
Uks on tarwis, armas Jummal	203
Himmust Jummal ja Jesusse järrele.	
Eks lõppe pea wahhimees	319
Eks sa heida karjane	323
Jesus minno rõmustus	36
Jesus tulle minnule	39
Kül sa helde Jesus tuled	169
Millal ma saan sind, armas Jesus,	364
Millal saan ma nähha sind	40
Mo keige kallim Jesufe	175
Mo keigekallim warra	391
Mo waesus aiab mind, et ma	395
Meid tulleb wägga õnsaks kita	396
Dh helde kallis Jesufe	409
	Dh

Teine Register ehk Juhhataja.

Oh sa ello õhbutaja	428
Armastussest Jeesuse wasto.	
Hing! kui tahhad hingada	329
Jesusest ei jätta ma	331
Ma armastan oh Jummal	247
Mind õppeta sind armastama	367
Mo joud! sind tahhan armatseda	387
Mo omma sinna olled	176
Mo rahho Jeesuke	393
Nüüd armastan ma Jummal	397
Oh Jeesus helde olled sa	410
Oh Issa südda! Jeesuke!	417
Sa olled wiimsekski	48
Armastussest wendade ja keigide wasto.	
Oh Jummal lapsed! kuis armoga	419
Jeesuse järrelkäimisest.	
Se kitsas te on lai kül taewa	443
Uks wagga ello se on kõrge tõest	456
Kristi sallajast wäest.	
Keik tulge minno jure nüüd	209
Oh helde Jummal sinnule	189
Oh Jummal mitto õnnetust	212
So pole, Jeesus, küssendan	215
Pühhasst süddame waigistamisest.	
Hinge ello Jeesuke	327
Jeesus näita mul so joudo	335
Keik sündko nenda ikka mul	167
Südda! mis sa murretsed	217
Kannatussest ja kindlast Onnisteggia pole	
hoidmisest.	
Eddasi! eddasi! Sion minne	318
Ehk kurjad kül mind kiusawad	207
Jeesuke!	

Jesufest ei jätta ma	331
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Süddame andmisfest Onnisteggia kätte.	
Mo hing! mis annad Jummalale	377
Mo Jesufe! kes mitto tuhhat	379
Mo süddant annan feigest wäest	179
Sell' risti lödud werrise tallele	453
Ullem preester! kes sa tdest	457
Rõmust pühha Waimo sees.	
Oh mis maggus on	426
Uuso Julgusfest.	
Ei lahku minna sinnust	163
Jesus rõmustaja, hinge juhataja	138
Ma kiitlen ükspäinis neis	359
Meil' tulleb abbi Jummalast	223
Miks mo südda ennast waewab	211
Mis hädda woib meil' sündida	224
Mo rõmustus on Jesufe	394
Nüüd ollen minna pohja leidnud	398
Oh Jummal sinno peäl	254
Oh kui rummal on mo südda	422
Tänno ja Kituse laulud.	
Mis kitust woime Jssand	233
Mis tänno moistan ma	372
Mo hing! head kaunid laulud	234
Mo hing! oh rõõmsast kida	235
Nüüd kiitko feigest süddamest	237
Oh Jummal! suur on sinno tõ	238
Oh tal! sind kida	429
Oh wotkem Jummalat	239
Sind Jummal kida	240
Wotta nüüd Jssandat	242

Teine Register ehk Juhhataja.

Jummalikkust tarkusfest.

Oh targa mele jaggaja 218

Waimolikkust Rihlamisfest.

Oh wotta, armas Jesus, wasto mult 200

Mo kääst süddant olled wõtnud 389

Niud paistab meile kauniste 226

Tarkus, hinge peig! kes sa 453

Sallajast Usklikkude ellust.

Kül waggade ello siin seestpidi 354

Pühha risti koggodusse kaebusfest ja lotus-
fest.

Jummal wäggew wallitseja 220

Kui Jummal meil ei olleks niud 221

Kui Jummal siin ei kaäna hoolt 222

Meil' anna rahho armoga 233

Oh armas Jesus meil on weel 405

Oh Jõsand suur on sinno arm 228

Oh Jummal tulle armoga 229

Oh Jummal wata heldeste 230

Siin on lapsed :|: mitmesuggused 446

Sion kaebab fures häddas 231

So sanna meile kinnita 232

Surmast ja Ullestousmisfest.

Et wiimne tund siin keikil tulleb 243

Jesus õnnisteggia 336

Jummalala mele pärrast 50

Keikis paikus, kus ma seisan 244

Reskel selle ello sees 245

Kui ollen surma hädda sees 349

Kui surma tund on ukse ees 246

Ma armastan, oh Jummal, sind 247

Ma püan keigest hingest 248

Ma

Teine Register ehk Juhhataja.

Ma tahhan jätta mahha	171
Mo ello Kristus isse	249
Mo Jesus! ello walgustus	383
Mo Jesus, Jummal lihha sees	250
Nüüd surno kehha mattame	252
Oh Jesus minna tean kül	252
Oh risti rahwas, kannaata	257
Oh surrelik! mind mällestä	255
So holeks annan ennast ma	258
Üks maofenne ollen ma	260
Jggawesest ellust ja surmast.	
Oh kui õnsad on need pühhad taewas	262
Oh tulge, innimesed,	265
Se aeg on jubba kä	263
Zommiko - Laulud.	
Eks lõppe pea wahhimees!	319
End näita foido täht	324
Et möda lainud pimme d	268
Jummal ma ning taewa loja	269
Kui warra üllestoufen ma	270
Ma kidan Issand Jummal	270
Ma tännan, armas Issa	271
Ma tännan, armas Jummal	273
Ma tännan Jummal sind	275
Ma tännan sind, et olled mind	276
Mo hing! oh anna süddamest	378
Mo südda ärka ülles	277
Mo süddamest ning melest	278
Mo südda olle walmistud	279
Nüüd walw'wad innimesed	402
O lainud möda nüüd	280
Phäm aiab ärra sedda ööd	281

Teine Register ehk Juhhataja.

Sind, Issand, tännan minna	282
Oheto-Laulud.	
Arka ülles minno südda	284
Armas Jeesus! sind ma pallun	286
Nüüd hing'wad innimesed	287
Nüüd on se pääw jo lõppenud	288
Oh Jeesus meie jure jä	290
Oh Kristus! walguš olled sa	290
Pääw lõppeb nüüd	291
Pääw lõppeb teäl	292
Pääw tahhab loja minna	293
Se pääw, oh Kristus olled sa	294
So niammel lähhan nüüd	295
Sõma Laulud	
Et kiitke Jummalat, kes on ni helde	296
Jummalat kiitke, Jummalat	297
Mo südda tänna Jummalat	298
Nüüd kitus olgo sulle	300
Nüüd laulgem suust ning süddamest	301
Nüüd wotkem Jummalale	302
Oh Issa taewa sees	303
Oh Jummal meie tänname	304
Sedda Issa kõrges	305
So nimmi pühha olgo	306
Laste laulud.	
Lapsed! kuis on hinge luggu?	358
Ma ollen weike lapsok	360
Hädä aial.	
Kui meil on püsti hädda käes	305
Kürie eleison	309
Meilt, armas Jummal, pöra	306
Oh armas Jummal armwita	307
	Oh

Dh Jesus rahho andia 308
Dh Jummal õige tasuja 313

Õnnistaminne.

Mind, Jummal Jessa õnnista 314

Wiimne Laul.

Amen au Jesal olgo 314

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

III. Register
 Der Ehstnischen Lieder

nach dem teutschen Alphabeth.

Ach! bleib bey uns, HErr Jesu	290
Ach du liebes volles Wesen	405
Ach ein Wort von großer Treue	451
Ach GOTT gib du uns deine	421
Ach GOTT mich drückt ein schwerer	368
Ach GOTT und HErr!	141
Ach GOTT! vom Himmel sieh'	230
Ach GOTT! wie manches Herzeleid	212
Ach HErr du gerechter GOTT	313
Ach! lieben Christen, send getrost	257
Ach liebster Jesu rufe mich	408
Ach! mein Jesu! seh', ich trete	286
Ach treuer GOTT! barmherzig's Herz	189
Ach! was hab ich ausgerichtet	154
Ach! was sind wir ohne Jesu?	144
Ach! wenn werd ich schauen dich?	40
Ach! wie elend ist unser Zeit	255
Advents-Lied von der dreysfachen Zukunft	9
Allein GOTT in der Höh' sey Ehr,	101
Allein zu dir, HErr Jesu Christ,	151
Allenthalben, wo ich gehe	244
Als Christus geböhren war	15
An der Brust der Gnaden liegen	44
Amen! GOTT Vater und Sohne	31
Auf! auf! mein Herz mit Freuden	7
Auf Christi Himmelfahrt allein	9
Auf diesen Tag bedencken wir	8

Auf ihr Streiter durchgedrungen	431
Auf meinen lieben Gott	254
Auf meine Seel, danck	298
Auf Seel und danke deinem HErrn	378
Aus meines Herzens = Grunde	278
Aus tiefer Noth schrey ich zu dir	152
Befiehl du deine Wege	171
Bewein o Christen = Mensch	427
Blut und Wunden : : haben uns	459
Christ! der du bist der helle Tag	294
Christe! der du bist Tag und	290
Christ fuhr gen Himmel	85
Christi Blut und Gerechtigkeit	346
Christ ist erstanden	77
Christ lag in Todes = Banden,	73
Christum wir sollen loben schon	20
Christ unser HErr zum Jordan	123
Christus der ist mein Leben	249
Christus, der uns selig macht	56
Da Jesus an dem Creuze stand,	55
Dancket dem HErrn, denn er	296
Danck sey dir, grosser Gott,	275
Das alte Jahr vergangen ist,	29
Das Jesulein sol doch mein Trost	394
Daß du mich diese finstre Nacht	268
Das wahre Christenthum ist	456
Dem blutgen Lamme	463
Den Vater dort oben	305
Der Gnadenbrunñ fließt noch	443
Der schmale Weeg ist breit genug	443
Der Tag, der ist so freudenreich	23
Der Tag hat sich geneiget	293

Der Tag ist hin, mein Geist und	292
Der Tag ist hin, mein Jesu,	291
Der Tag vertreibt die finstre	281
Des Morgens, wenn ich früh	270
Dich Jesum loben wir! Lämmlein	429
Die Engel die im Himmels = Licht	105
Die Liebe leidet nicht Gefellen	345
Die Seele Christi heil'ge mich	67
Die Zeit ist nunmehr nah	263
Dir dir Jehova, wil ich singen	449
Diß sind die heil'gen zeh'n Gebot	113
Du bist ja ganz mein eigen	176
Du blutiger Versüner	442
Du Friedens = Fürst, HErr Jesu	308
Du hast mir das Herz genommen	389
Du heiliges Kind, wer dich	462
Du Lebens = Brot HErr Jesu Christ	382
Du meine Seele, singe	234
Durch Adams = Fall ist ganz	160
Du unbegreiflich höchstes Gut	175
Du sagst: ich bin ein Christ	361
Du unser auserwähltes Haupt	436
Du wollest uns das Kreuz = Geheimniß	414
Ein feste Burg ist unser Gott	223
Ein Kindelein so löbelich	24
Ein Kind gebohr'n zu Bethlehem,	25
Ein Lämmlein geht und trägt	68
Eins ist noth, ach HErr! diß	203
Entfernet euch ihr matten Kräfte	197
Erbarm dich mein o HErrre Gott	139
Erhalt uns, HErr, bey deinem	232
Erhebe dich o meine Seel	279
Er =	

Erleucht mich HErr, mein Licht	365
Erschein du Morgenstern	324
Erstanden ist der heil'ge Christ	75
Es glänzet der Christen inwendiges	354
Es ist das Heyl uns kommen her	156
Es ist gewißlich an der Zeit	261
Es sind schon die letzten Zeiten	10
Es spricht der Unweisen Mund	225
Es woll uns Gott genädig seyn	229
Ewige Weisheit, Jesus Christ,	453
Uhre fort: : Zion fahre fort	318
U Freue dich, du Christenheit	6
Freuet euch, ihr Christen alle	23
Frölich sol mein Herze springen	434
GAr lustig jubiliren	14
Geh' aus, mein Herz, und suche	181
Gelobet sey der HErr, der Gott	103
Gelobet seyst du, Jesu Christ,	21
Gott der Vater wohn uns bey	101
Gott der wirds wohl machen,	207
Gott des Himmels und der	269
Gott hat das Evangelium	12
Gott sey gelobet und gebenedeyet	125
Gott Vater, der du alle Dinge	115
Gott Vater, sende deinen Geist	99
Guter Hirte, wilt du nicht	323
HAb herzlich Lob, hab ewig	16
Helfst mir Gott's Güte preisen	27
HErr! aller Weisheit Quell	218
HErr Christ, der ein'ge Gottes Sohn	52
HErr, deine Treue ist so groß	228
HErr Gott, dich loben wir,	240

Herr Gott, nun sey gepreiset	300
Herr, ich habe mißgehandelt	133
Herr Jesu Christ, dich zu uns	109
Herr Jesu Christ, du höchstes Guth	143
Herr Jesu Christ, ich schrey zu dir	215
Herr Jesu Christ, ich weiß gar wohl	252
Herr Jesu Christ, mein Leben	195
Herr Jesu Christ meins Lebens Licht	383
Herr Jesu Christ, wahr'r Mensch und	250
Herr Jesu! Gnaden Sonne	192
Herr Jesu meine Ruh	393
Herklich lieb hab ich dich, o Herr	247
Herklich tuht mich verlangen	248
Herkliebster Jesu, was hast du	57
Heut ist des HERREN Ruhe-Tag	454
Hier sind Kinder von verschiednen	446
Hilf Gott, daß mirs gelinge	62
Hilf, Herr Jesu, laß gelingen,	26
Hilf mir, mein Gott,	188
Höchster Priester, der du dich	457
Hüter wird die Nacht der Sünden	319
I ch armer Mensch, ich armer Sünder	135
I ch armer Mensch, ich komm allhier	147
I ch bin ein kleines Kindelein	360
I ch bin ein Würmlein arm und	260
I ch dancke dem HERREN von ganzem	128
I ch dancke dir, Herr Gott, in deinem	270
I ch dancke dir, lieber HERRE,	228
I ch dancke dir schon durch deinen Sohn	276
I ch habe nun den Grund gefunden	398
I ch hab ihn dennoch lieb	48
I ch hab mein Sach Gott heimgestellt	258
I ch	

III. Register.

Ich komm jetzt als ein armer Gast	126
Ich liebe Gott, und zwar umsonst	397
Ich ruf zu dir Herr Jesu Christ	170
Ich rühme mich einzig der blutigen	355
Ich wil dich lieben meine Stärke	387
Ich wils wagen : : von der schönen	332
Jehova! dein Regieren macht	238
Jehova! nimm von mir die Kräfte	200
Jesu, deine heilige Bunden	340
Jesu, der du meine Seele	338
Jesu, frommer Menschen-Heerden	333
Jesu, gib mir deine Fülle	331
Jesu, hilf siegen, du Fürste des	164
Jesu, komm doch selbst zu mir,	39
Jesu komm mit deinem Vater	433
Jesu Kraft der blöden Herzen	317
Jesu, meine Freude	38
Jesu meiner Selen Leben	327
Jesu, meiner Seelen Ruh	35
Jesu, meines Herzens Freud	36
Jesu, meines Lebens Leben	53
Jesu, rufe mich von der Welt,	50
Jesus Christus Gottes Lamm	332
Jesus Christus, unser Heiland,	72
Jesus Christus, unser Heiland, der von	124
Jesus Christus, wahr'r Gottes Sohn	80
Jesus ist mein Heyl und Leben,	37
Jesus meine Zuversicht	330
Jesus schwebt mir in Gedanken	334
Ihr armen Sünder kommt zuhauf	322
Ihr Christen, seht, daß ihr ausfegt	78
Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts um	415

Zhr Selen sinkt, ja sinket hin	325
In allen meinen Thaten	183
In dich hab ich gehoffet, HErr!	214
In dieser Morgenstund wil ich	273
In dulci júbilo, nun singet	22
Ist es nicht ein Werck der Gnaden	119
K omm, GOTT Schöpfer, heiliger	91
Komm heilger Geist, HErr GOTT	94
Komm, komm, o Himmels-Taube!	95
Komm, o komm, du Geist des Lebens	93
Komm sterblicher, betrachte mich	255
Kommt her, ihr Menschen Kinder,	265
Kommt her zu mir, spricht GOTTes	209
Kommt laßt euch den HErrn lehren	201
Kyrie, ach Vater allerhöchster	102
K isset uns den HErrn preisen	82
Lebt Christus, was bin ich betrübt	451
Liebe, die du mich zum Bilde	316
Liebster JESu, du wirst kommen	169
Liebster JESu, Trost der Herken	132
Liebster JESu, was für Müh	373
Liebster JESu, wir sind hier	108
Litanen	309
Lobe den HErrn, den mächtigen	242
Lobet den HErrn, lobet den	297
Lob sey dem allmächtigen GOTT,	5
Lob sey dir, Jesu, grosser Held	88
Lobt GOTT, ihr Christen, allzugleich	19
M ache dich, mein Geist, bereit	205
Mag ich Unglück nicht wiederstahn	207
Mein' Augen schließ ich	295
Meine Armut macht mich schreien	395

Meinen Jesum laß ich nicht	331
Meine Seele erhebt den HERRN	104
Meine Seel, ermuntre dich	374
Meine Seele, wilt du ruhn	329
Meines Lebens beste Freude	31
Mein GOTT, das Herz ich bringe dir	179
Mein GOTT und Vater segne mich	314
Mein Heiland lehre mich recht lieben	367
Mein Herzens-JESU, meine Lust	41
Mein Herze sol nun ganz absagen	400
Mein Jesu schönstes Leben	384
Mensch wilt du leben seliglich	112
Mit Ernst, ihr Menschen Kinder,	8
Mit Fried und Freud ich fahr dahin	50
Mitten wir im Leben sind,	245
N un von uns, HERR du treuer	307
Nun bitten wir den heil'gen Geist	98
Nun dancket alle GOTT	239
Nun dancket all und bringet	237
Nun freut euch, GOTTES Kinder	85
Nun freut euch, lieben Christen,	158
Nun GOTT lob! es ist vollbracht	108
Nun gute Nacht, du eitles	399
Nun ist es alles wohlgemacht	70
Nun komm der Heyden Heyland	7
Nun laßt uns den Leib begraben	252
Nun laßt uns gehn und treten	28
Nun laßt uns GOTT dem HERRN	302
Nun lob, mein' Seel, den HERRN	235
Nun mach uns heilig, HERR GOTT	102
Nun ruhen alle Wälder	287
Nun sich der Tag geendet hat	288
Nun	

III. Register.

Nun treten wir ins neue Jahr	30
Nun wachen alle Wälder	402
O der alles hätt verloren	421
O Du aller süßte Freude!	97
O du allertiefste Liebe	342
O du Liebe meiner Liebe	315
O du süße Lust aus der	426
O Gott der du aus Herzens-Grund	106
O Gott! du frommer Gott	198
O Gott! ich thu dir dancken	271
O Gott! mein Schöpfer edler Fürst	388
O Gott! wir dancken deiner Güte	304
O Haupt voll Blut und Wunden!	60
O heil'ger Geist, kehre bey uns ein	92
O Herr Gott, dein göttlich Wort	III
O Jesu Christ, der du mir bist	87
O Jesu Christ! mein schönstes Licht	45
O Jesu, du mein Bräutigam	392
O Jesu, Hoffnung wahrer Heu	410
O Jesu! meine Wonne, du	130
O Jesu, siehe drein	193
O Jesu! süßes Licht, nun ist	280
O Jesu süß! wer dein gedencet	43
O ihr Kinder, was wilts werden	358
O Lämlein geschlacht	412
O Lamm Gottes! unschuldig	65
O Mensch wie ist dein Hertz bestellt	109
O Mensch wollest bedencken	63
O Sonne, die aufs niedre sieht	440
O Tod! wo ist dein Stachel	81
O Traurigkeit! o Herzeleid	71
O Vater aller Frommen!	301

O Vater

III. Register.

O Vater der Barmherzigkeit	142
O Vater=Herz, o Liebes=Brunst	417
O Ursprung des Lebens	428
O Welt! sieh! hier dein Leben	65
O wie selig seyd ihr doch	262
O wie selig sind zu nennen	396
O! wir armen Sünder,	59
S chatz über alle Schätze	391
Schau, lieber G ott, wie meine	173
Schmücke dich, o liebe Seele,	129
Schütte deines Lichtes Strahlen	196
Seelen Bräutigam, J esu	33
Sey mir doch gnädig, o mein G ott	137
Sieh hier bin ich, Ehren=König	458
Singen wir aus Herzens=Grund	301
Solt ich meinem G ott nicht singen	321
So wahr ich lebe, spricht dein G ott	140
So wünsch ich nun ein' gute Nacht	185
Straff' mich nicht in deinem Zorn	134
T reuer G ott ich muß dir klagen	149
T aliet will ich dir geben	171
Vater im höchsten Throne	303
Vater unser im Himmelreich	121
Verleih' uns Frieden gnädiglich	233
Versuchet euch doch selbst	117
Vom Himmel hoch, da kommt ich	17
Vom Himmel kam der Engel	19
Von G ott will ich nicht lassen,	163
Unser Herrscher, unser König	220
Unveränderliches Wesen	341
W ach auf, mein Herz, die Nacht	74
W ach	

III. Register.

Wach auf, mein Herz, und singe	277
Wacht auf, ihr Christen alle	11
Wär Gott nicht mit uns diese Zeit	221
Warum betrübst du dich / mein Herz	177
Warum solt ich mich denn grämen	211
Warum wilt du doch für morgen	370
Waschet euch / ihr Volk der Sünden	153
Was frag ich nach der Welt /	162
Was fürcht'st / du Feind H. rodes / sehe	49
Was für Kummer / was für	217
Was gibst du denn / o meine Seele	377
Was kan ich doch für Dank	372
Was kan uns kommen an für	224
Was Lobes soll'n wir dir /	233
Was mein Gott will / das gescheh'	167
Was sag ich dir / die mit viel tausend	379
Was sag ich dir / mein lieber Mann	461
Weg mein Herz mit den Gedanken	447
Weil nichts gemeiners ist als	243
Wend ab deinen Zorn lieber Gott	306
Wenn erblick ich doch einmal	364
Wenn ich in Todes-Nöten bin	349
Wenn mein Stündlein vorhanden	246
Wenn wir in höchsten Nöhten	305
Werde munter mein Gemüthe	284
Wer im Herzen wil erfahren	350
Wer ist wohl wie du? Jesu /	32
Wer nur den lieben Gott läßt	168
Wie schön leuchtet der Morgenstern	226
Wie soll ich dich empfangen?	3
Wie wird doch so gering	51
Wir glauben all' an einen Gott	114
Wo Gott der Herr nicht bey uns	222
Wohl dem der in Gottes Furcht	187
Wohl dem Menschen / der nicht wandelt	187
Wo sol ich fliehen hin /	146
Wuch uns nach dir	87
Zion klagt mit Angst und Schmerzen	131

GOTT allein die Ehre!

